

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Broj 4/372. Zagreb, prosinac 2013. Godina – LVIII.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e- mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr
www.ssmi.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Ljilja Marinčić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

200 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Drage sestre i dragi prijatelji!

Nekoliko dana nakon zatvaranja *Godine vjere* ušli smo u milosno vrijeme došašća. Hod prema jednom od dugo iščekivanih i najvažnijih susreta svakog čovjeka nastavlja se i kroz ovo vrijeme. On će se nastaviti i dalje kroz čovjekovu budućnost sve do konačnog susreta s Kristom u vječnosti.

Taj put susreta čovjeka s Kristom vodi kroz pustinju, sve dok ne ugleda zvijezdu Danicu nad judejskim gradom Betlehemom.

U jednoj od neznatnih betlehemskih špilja Bog će se i ovog Božića objaviti čovjeku u liku Malenog Djeteta. Tad će Božja Svjetlost obasjat cijeli svijet. Obasjat će čovjekov put i dovesti ga do skromnih jaslica u kojima će pronaći Djetete Isusa, a ono će postat središte stvorenja, središte Božjeg naroda, središte povijesti i cijelog čovječanstva.

U ovom vremenu došašća uputili smo se i mi prema Betlehemu sa željom pronaći Malenog novorođenog Kralja položenog u jaslice. Želimo pokloniti mu se i prinijeti mu svoj dar srca.

Što smo ponijeli Isus na dar i što se događalo na našem putovanju, reći će Vam nešto od toga nove ispisane stranice našeg Vjesnika.

Svi događaji, slavlja, nastojanja, navještaji, svjedočanstva i čežnje, odjek su našeg posvećenog i apostolskog života u Crkvi kroz *Godinu vjere*.

Uredničko vijeće zahvaljuje svim sestrama koje su tijekom *Godine vjere* putem Družbinog vjesnika podarile našim čitateljima ljepotu divnih susreta s Malim Isusom u raznim prigodama svagdašnjeg života. Zahvaljujemo svima za svako slovo, riječ, poruku koju ste utkale u stranice Družbinog vjesnika, i na taj način posvjedočile svima razlog našeg posvećenog života u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa.

Vrhovnoj upravi Družbe, sestrama Provincijalkama, svim sestrama, novakinjama i kandidaticama, zahvaljujemo na iskrenoj suradnji. Vama kao i svim našim prijateljima i čitateljima, želimo

Sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2014. godinu.

Uredništvo

IZ ŽIVOTA CRKVE

Poruka pape Franje za 100. svjetski dan selilaca i izbjeglica 2014.

Selioci i izbjeglice: prema boljem svijetu

Draga braćo i sestre!

Naša društva, kao nikada prije u povijesti, prolaze kroz procese međuovisnosti i interakcije na globalnoj razini. Iako u njima ima problematičnih ili negativnih elemenata, ti procesi streme ka poboljšavanju uvjeta života ljudske obitelji, i to ne samo u ekonomskom, već i u političkom i kulturnom pogledu.

Svaka je osoba dio čovječanstva i zajedno sa čitavom obitelji narodâ dijeli nadu u bolju budućnost. Na tim je promišljanjima nadahnuta tema koju sam izabrao za ovogodišnji Svjetski dan selilaca i izbjeglica: Selioci i izbjeglice: prema boljem svijetu.

U tom svijetu izloženom promjenama, sve raširenija pojava selilaštva javlja se, da se poslužimo riječima pape Benedikta XVI. (usp. Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2006.), kao "znak vremena". Dok s jedne strane, migracije često ukazuju na manjkavosti i propuste država i međunarodne zajednice, s druge otkrivaju također težnju ljudskog roda da uživa jedinstvo označeno poštivanjem različitosti, prihvaćanjem i gostoljubivošću koji omogućuju pravednu raspodjelu zemaljskih dobara, promicanje i unaprjeđivanje dostojanstva svake ljudske osobe koja uvijek mora biti u središtu.

S kršćanskoga gledišta, u stvarnosti migracije, kao i u drugim ljudskim stvarnostima, zamjećuje se napetost između ljepote stvaranja, označene milošću i otkupljenjem, i misterija grijeha. Usporedo sa solidarnošću i prihvaćanjem, gestama bratstva i razumijevanja, tu se susreće također odbacivanje, diskriminacija, trgovina i izrabljivanje, bol i smrt. Posebnu zabrinutost pobuđuju situacije u kojima migracija nije samo prisilna, već je se čak provodi kroz razne oblike trgovine ljudima i porobljavanja. "Ropski rad" je danas posvuda u optjecaju! Ipak, usprkos, problemima, opasnostima

i teškoćama s kojima se treba suočiti, veliki broj selilaca i izbjeglica i dalje pokreću povjerenje i nada; oni nose u srcu želju za boljom budućnošću ne samo za sebe, već također za svoje obitelji i drage osobe. Što u sebi uključuje stvaranje "boljeg svijeta"? Taj izraz ne aludira naivno na apstraktni pojam ili nedostižni ideal, već radije ima za cilj traženje istinskog i cjelovitog razvoja, ulaganje nпора da se svima pruže dostojni uvjeti života, iznalaženje pravih odgovora na potrebe osoba i obitelji i jamčenje da se stvoreni svijet kojeg nam je Bog dao poštuje, čuva i njeguje. Sluga Božji Pavao VI. ovim je riječima opisao težnje današnjih ljudi: "biti oslobođen bijede, imati sigurnije zajamčen vlastiti opstanak, zdravlje, stalno zaposlenje; imati puniji udio u odgovornostima, biti pošteđen od svakog tlačenja i situacija koje vrijeđaju ljudsko dostojanstvo; mogućnost većeg obrazovanja – u jednu riječ, činiti, upoznati i imati više da bi se bilo više" (Enc. Populorum progressio, 26. ožujka 1967., 6).

Naše srce želi "više" a to "više" nije jednostavno više znati ili više imati, već je prije svega više "biti". Ne smije se razvoj svoditi na puki ekonomski rast, u čijem se postizanju često ne vodi računa o slabijim i nezaštićenim osobama. Svijet može postati bolji jedino ukoliko je pozornost u prvom redu posvećena osobi, ako je promicanje osobe cjelovito, vodeći računa u svim njezinim dimenzijama, uključujući duhovnu; ako se nikoga ne izostavlja, uključujući siromašne, bolesne, zatvorenike, potrebite, strance (usp. Mt 25, 31-46); ako se pokažemo sposobnima prijeći s kulture odbacivanja na kulturu susreta i prihvaćanja.

Selioci i izbjeglice nisu pijuni na šahovskoj ploči čovječanstva. Riječ je o djeci, ženama i muškarcima koji iz različitih razloga napuštaju ili su prisiljeni napustiti svoje domove, kojima je zajednička legitimna želje da prošire svoje spoznaje i više imaju, ali prije svega da budu više. Impresivan je broj osoba koje se sele s jednog kontinenta na drugi, kao i onih koje mijenjaju boravište unutar granica vlastitih zemalja i vlastitih zemljopisnih područja. Današnji migracijski valovi predstavljaju najveće seljenje osobâ, ako ne i narodâ, u povijesti. Dok prati selioce i izbjeglice na njihovu putu, Crkva se trudi shvatiti uzroke migracije, ali također radi na tome da se prevladaju negativni učinci te pojave i prepozna vrijednost njezinih pozitivnih utjecaja na zajednice podrijetla, tranzita i odredišta migracijskih kretanja.

Nažalost, dok potičemo razvoj prema boljem svijetu, ne možemo prijeći šutke preko sablazni siromaštva u njegovim različitim oblicima. Nasilje, izrabljivanje, diskriminacija, marginalizacija, ograničavajući pristupi temeljnim slobodama, bilo pojedinaca ili skupina, samo su neki od glavnih elemenata siromaštva koji se moraju prevladati. Mnogo put upravo ti aspekti karakteriziraju migracijska kretanja, povezujući tako migraciju sa siromaštvom. Bježeći od bijede ili progona u nadi da ih drugdje čeka bolja

budućnost ili jednostavno zato da spase goli život, milijuni osoba se odlučuju na emigraciju. No usuprot njihovim nadama i očekivanjima, često nailaze na nepovjerenje, zatvorenost i isključivost, da ne spominjemo druge nedaće, pa i tragedije koje vrijeđaju njihovo ljudsko dostojanstvo.

Stvarnosti selilaštva, s novim dimenzijama koje poprima u našem dobu globalizacije, treba pristupiti i njome upravljati na nov, pravičan i djelotvoran način, a to prije svega iziskuje međunarodnu suradnju i duh duboke solidarnosti i suosjećanja. U tome ključnu važnost ima suradnja na različitim razinama, uključujući složno usvajanje politikâ i pravilâ usmjerenih promicanju i zaštiti osobe. Papa Benedikt XVI. je zacrtao smjernice u vezi s tim rekavši kako "tu politiku valja razvijati počevši od uske suradnje između zemalja iz koje selioci potječu i zemalja u koje odlaze; nadalje, njoj su potrebne primjerene međunarodne norme koje su sposobne uskladiti razne zakonske okvire, u cilju zaštite potreba i prava iseljenih osoba i njihovih obitelji, a u isto vrijeme zemalja u koje se oni useljavaju" (Enc. Caritas in veritate, 29. lipnja 2009., 62). Zajedničko zauzimanje za bolji svijet zahtijeva da zemlje, spremno i s povjerenjem, jedne drugima pomažu, a ne da među sobom podižu nepremostive zidove. Dobra sinergija može djelovati poticajno na nositelje vlasti u njihovu suočavanju s društveno-ekonomskim neravnotežama i globalizacijom lišenom pravila, koji se ubrajaju među uzroke migracijâ u kojima su osobe više žrtve no protagonisti. Nijedna se zemlja ne može sama nositi s teškoćama vezanim uz tu pojavu, koja je danas uzela toliko maha da pogađa sve kontinente u dvostrukom vidiku imigracije i emigracije.

Važno je nadalje istaknuti kako ta suradnja započinje naporom koji svaka zemlja mora poduzeti da stvori bolje ekonomske i društvene uvjete u domovini, tako da iseljavanje ne bude jedina mogućnost koja preostaje onima koji traži mir, pravdu, sigurnost i puno poštovanje ljudskog dostojanstva. Stvaranjem mogućnost zapošljavanja u lokalnim ekonomijama izbjeći će se, nadalje, razdvajanje obitelji i osigurati da pojedinci i zajednice žive u uvjetima stabilnosti i mira.

Na posljetku, s obzirom na situaciju u kojoj se nalaze selioci i izbjeglice, želim ukazati na još jedan element u izgradnji boljeg svijeta: to je uklanjanje predrasuda i pretpostavki u pristupu migracijama. Nerijetko, naime, dolazak selilaca, prognanika, tražitelja azila i izbjeglica pobuđuje kod mjesnog stanovništva sumnje i neprijateljstvo. Javlja se strah da će to narušiti sigurnost u društvu, dovesti do opasnosti gubljenja vlastitog identiteta i kulture, da će se povećati konkurencija na tržištu rada ili čak da će doći do porasta kriminala. Sredstva društvene komunikacije imaju u tome pogledu veliku odgovornost: njihov je, naime, zadatak razbiti stereotipe i pružiti točnu informaciju u smislu da će prokazati zablude nekolicine, ali ujedno pisati o poštenju, čestitosti i dobroćudnosti većine.

Svi trebaju promijeniti svoj stav prema seliocima i izbjeglicama, prijeći sa stavova obrane i straha, nezainteresiranosti ili marginalizacije – što, najposlije, odgovara upravo "kulturi odbacivanja" – na stav koji se temelji na "kulturi susreta", koja je jedina kadra izgraditi pravedniji svijet, svijet u kojem će vladati veće bratstvo, riječju, bolji svijet. Komunikacijska su sredstva i sama pozvana pristupiti tom "zaokretu u stavovima" i potpomoći promjenu u načinu na koji se postupa sa seliocima i izbjeglicama.

Mislim na to kako je i Sveta nazaretska obitelj na početku doživjela iskustvo odbacivanja: Marija "porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu" (Lk 2, 7). Štoviše, Isus, Marija i Josip su na vlastitoj koži iskusili što znači napustiti svoju zemlju i biti selilac: pod prijetnjom Herodove žeđi za moći, bili su prisiljeni pobjeći i skloniti se u Egipat (usp. Mt 2, 13-14). Ali Marijino majčinsko srce i brižno srce Josipa, čuvara Svete obitelji nisu nikada posumnjali u to da će Bog uvijek biti s njima. Neka po njihovu zagovoru u srcu svih selilaca i izbjeglica uvijek prebiva ista ta čvrsta sigurnost.

Odgovarajući na Kristov nalog: "Pođite i učinite mojim učenicima sve narode", Crkva je pozvana biti Božji narod koji prihvaća sve narode i svim narodima nosi navještaj evanđelja, jer je u licu svake osobe utisnuto Kristovo lice! Tu se krije najdublji korijen dostojanstva ljudskog bića, kojeg se mora uvijek poštivati i štiti. Dostojanstvo osobe se ne temelji toliko na kriterijima učinkovitosti, produktivnosti, pripadnosti određenom društvenom sloju, etničke ili vjerske pripadnosti, koliko na činjenici da smo stvoreni na Božju sliku i priliku (usp. Post 1, 26-27) i, još više, da smo djeca Božja. Svako je ljudsko biće Božje dijete! U njemu je utisnuta Kristova slika! Mi sami moramo prvi gledati i pomoći drugima vidjeti u seliocima i izbjeglicama ne samo problem koji treba riješiti, već brata i sestru koje treba prihvatiti, poštivati i ljubiti. Oni su prigoda koju nam pruža providnost da pridonesemo izgradnji pravednijeg društva, savršenije demokracije, solidarnije zemlje, svijeta u kojem će vladati veće bratstvo kao i otvorenije i evanđeoske kršćanske zajednice. Migracija može pružiti mogućnost nove evangelizacije, stvoriti prostore za rast novog čovječanstva predodređenog u vazmenom otajstvu: čovječanstva za koje je svaka strana zemlja domovina a svaka domovina tuđina.

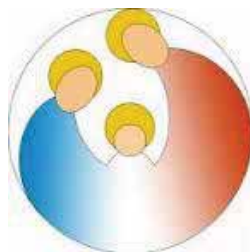
Dragi selioci i izbjeglice! Nikada ne gubite nadu da i vas čeka sigurnija budućnost, da ćete na svojem putu susresti pruženu ruku i da ćete moći iskusiti bratsku solidarnost i toplinu prijateljstva! Svima vama i svima onim koji svoj život i svoje snage posvećuju da vam pomognu, jamčim svoju molitvu i od srca udjeljujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 5. kolovoza 2013.

Papa Franjo

Molitva Svetog Oca za obitelji

Isuse, Marijo i Josipe,
Sveta Nazaretska Obitelji,
s divljenjem i pouzdanjem tebi danas upravljamo pogled;
u vama kontempliramo ljepotu zajedništva u istinskoj ljubavi;
vama povjeravamo sve svoje obitelji, da se u njima obnove divote milosti.

Sveta Nazaretska Obitelji,
privlačiva školo Evanđelja;
nauči nas oponašati tvoje kreposti,
mudrom duhovnom stegom podari nam bistar pogled
da u svakodnevnim životnim zbiljama
znamo prepoznati djelo Providnosti.

Sveta Nazaretska Obitelji,
vjerna čuvarice otajstva spasenja,
preporodi u nama vrjednovanje tišine,
daj da naše obitelji postanu cenakuli molitve
i pretvori ih u male kućne Crkve;
obnovi želju za svetošću, podrži plemeniti trud rada,
odgoja, slušanja, uzajamnog razumijevanja i praštanja.

Sveta Nazaretska Obitelji,
u našem društvu razbudi svijest o svetosti i nepovrjedivosti obitelji,
neprocjenjivoga i nezamjenjivoga dobra;
učini da svaka obitelj bude gostoljubivo boravište dobrote i mira
za djecu i za starije osobe,
za bolesne i osamljene, za siromašne i potrebite.
Isuse, Marijo i Josipe,
vama se pouzdano obraćamo, vama se radosno povjeravamo.

Papa Franjo

U Vatikanu , 27. listopada 2013.

PORUKE VRHOVNE GLAVARICE

Zatvaranje *Godine vjere* i priprava za Božić

Živo Mali Isus!

Drage sestre!

Nalazimo se na kraju još jednog liturgijskog vremena u kojem smo živjeli milosne dane *Godine vjere*. O bogatstvu darova vjere koje smo primali u njoj iz dana u dan, svjedoče nam mnogobrojna slavlja i događaji koji su osvijetlili u duhu vjere život opće Crkve, mjesnih crkava, župskih i redovničkih zajednica kao i zajednica laičkih društava i molitvenih udruženja. Darove vjere Crkva nije nudila samo pojedincima, već ih je nudila u izobilju vjernicima svih kontinenata. Crkva je po svome Vrhovnom Pastiru kao i po Pastirima mjesnih crkava ustrajno pozivala vjernike na izlazak iz pustinje prema mjestu života, prema prijateljstvu sa Sinom Božjim, prema onome koji daje život u punini. Sva nebrojena crkvena slavlja kroz *Godinu vjere* bila su vjernicima prigoda i poziv novog obnavljanja radosti, zanosnog susreta i života s Kristom.

Tijekom *Godine vjere* i mi smo nastojale prijanjati uz bogatstvo milosti i darova u kojima su se događali živi susreti s Kristom. Njih nam je Crkva velikodušno pružala po Svetom Pismu, Crkvenim dokumentima i Liturgijskom životu. Nezanemarivi su i crkveni događaji koji su nam ostavili povijesni trag u *Godini vjere*. Ovdje ću spomenuti događaj odreknuća od Petrove stolice i odlazak s porukom pape Benedikata XVI., izbor Pape Franje za novog Pastira Crkve, svjetski susret mladih u Brazilu, njegov poziv cijelog svijeta na molitvu za mir u Siriji, slavlje 1700. obljetnice Milanskog edikta, proglašenje blaženim hrvatskog mučenika i svećenika Miroslava Bulešića, posveta cijelog svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinu. Ovi navedeni događaji kao i mnogi drugi, doprinijeli su našem prijanjanju uz Evanđelje, osobnom susre-

tu s Kristom, izvoru rose milosti i blagoslova za naše zajednice i za cijelu Družbu, kao i našem javnom ispovijedanju vjere u uskrsloga Gospodina.

U našoj redovničkoj zajednici bile smo posebno ujedinjene molitvom ispovijesti vjere (**čin vjere**) u Isusa Krista i tako povezane s *tkivom sv. Crkve*. Ta molitva vjere odzvanjala je ranim jutrom u našim kapelicama s usana Isusovih *Služavki*. Prigodom mojih posjeta i mog boravka među Vama drage sestre, osjetila sam više puta ljepotu tog molitvenog zajedništva. Ovim činom zajedničke molitve željele smo zahvaliti Trojednom Bogu za milosni dar svjedočenja vjere ostavljenog nam u baštinu od Oca Utemeljitelja i naših pokojnih sestara. Želim vjerovati da smo to činile potaknute Božjom inicijativom i darom Duha Svetoga.

Papa Benedikt XVI. na prvom zasjedanju XIII. opće redovite Biskupske sinode 8. listopada 2012. godine, istaknuo je da „prava riječ, prava inicijativa, pravo djelovanje dolazi od Boga i tek kad smo uključeni u tu Božju inicijativu, tek kada ponizno molimo tu Božju inicijativu, možemo i mi postati - s njim i u njemu – vjerovjesnici.“ Ta Božja inicijativa daje nam hrabrost da se ne strašimo u vremenima u kojima živimo. „Svijet je ranjen zlom, ali Bog ga još uvijek ljubi.“ To je polje u kojem smo pozvane i mi drage sestre Božju riječ ponovno sijati, tako da ponovno može uroditi plodom Božje ljubavi. Taj dar Božje inicijative, sijanja vjere i nošenja svjetla vjere drugima, ne smije završiti s *Godinom vjere*. Upravo je ona bila prigoda poziva na susret s Kristom i nastavak tog puta s Kristom, kako bi se taj cilj postigao u srcima svih ljudi širom svijeta, sve do onih koji jedva znaju što traže i koga traže. Zahvalna sam Gospodinu za velika dobročinstva i darove koje je udijelio cijeloj Crkvi, našoj Družbi i svakoj od nas osobno tijekom protekle milosne *Godine vjere*. Neka nam još jednom odjeknu riječi pape Benedikta XVI: *Sve je to Božji dar, Božja inicijativa, Božja milost*.

Stoga drage sestre budimo i mi svjesne da *Godina vjere* ne završava njezinim službenim zatvaranjem na svetkovinu *Krista Kralja*, 24. studenoga o.g. Hod na putu vjere nastavlja se. Mi ćemo naš hod vjere, navještaj evangelizacije koja vodi k susretu s Kristom, nastaviti živjeti u Crkvi kroz novu liturgijsku godinu i nadolazeće vrijeme Došašća. U danima ovog milosnog vremena slušat ćemo riječi Evanđelja koje nas iz dana u dan pozivaju na obraćenje, na ravnanje staza i pripravljanja puta u srcu za dolazak Sina Božjega na zemlju. Nemojmo se umoriti slušati pustinjski vapaj sv. Ivana Krstitelja. On je obišao svu jordansku pokrajinu propovijedajući krštenje u znak obraćenja za otpuštenje grijeha. Govorio je „Obratite se, jer je blizu kraljevstvo nebesko!“ (Mt 3, 2) Taj poziv nam odjekuje u srcu svaki put kad molimo u molitvi *Oče naš* „Dodi kraljevstvo tvoje“ i „*otпусти nam duge naše*“.

Nije uvijek jednostavno slijediti put obraćenja, pročišćavanja i preobražavanja. I ako taj proces obraćenja neće nikada u potpunosti biti dovršen u ovome svijetu, dužne smo svakodnevno ići tim putem obraćenja. „Na tom

putovanju moramo nositi ono bitno: dar Duha Svetoga, Isusovo društvo i istinu njegove riječi, euharistijski kruh koji nas hrani, bratstvo crkvenog zajedništva, polet ljubavi.“ Koristeći te neprocjenjive darove svete vjere, doživjet ćemo novi život u srcu i preobraženu njegovu pustinju, iz koje će samo čisto srce žuditi za Kristovim dolaskom i moći će moliti: „Dođi kraljevstvo tvoje“.

Drage sestre svjesne smo kako je taj put zahtjevan. On nam iznova, uvijek donosi radost u srcu i mir u duši. Ti darovi postaju svjetionici Božjeg kraljevstva u nama. U danima Došašća prihvatimo ovaj poziv na „obraćenje“. U duhu evanđeoskog poziva negujemo obraćenje u svom srcu. Učinimo sve kako bi svaki dan po nebrojeno puta čista srca mogle moliti s čežnjom: „Dođi kraljevstvo tvoje“, Dođi, Gospodine Isuse!

Potrudimo se pripraviti mu dostojan stan u našim srcima, u našim zajednicama, u svim mjestima, i u svim osobama kojima smo po poslanju znak Božje ljubavi. Pripravimo se za njegov dolazak poput mudrih djevica. Budimo budne i spremne, okupljene s upaljenim svjetiljkama u betlehemskoj noći. Gospodin koji dolazi neće oklijevati pohoditi nas. U našim srcima, u svakoj neprilici neka nađe ugodno sklonište.

Radujući se Njegovom dolasku i boravku među nama, molim neka On naš Mali Kralj, pođe s nama na putove koji će nam ponekad izgledati poput „Ivanovih putova kroz pustinju“. To će biti „pustinja“ naše nove evangelizacije. Danas nas poziva u njoj naviještati razlog Njegovog dolaska na ovaj svijet.

Drage sestre, u pripravi za nadolazeće božićne blagdane želim da i ove poticajne misli budu svakoj od nas na izgradnju duhovnog i zajedničkog života u dragoj nam Družbi.

U radosti božićnog *Otajstva* želim Vama drage sestre Provincijalke, Vašim suradnicama, svim sestrama u Družbi, sestrama novakinjama i dragim kandidatnicama, u ime Vrhovnoga vijeća i u svoje osobno ime, čestitati Božić, božićne blagdane i zaželjeti svima blagoslovljenu novu godinu.

Neka nas i ovog Božića oko betlehemskih jaslica okupi pjev najdraže pjesme Oca Utemeljitelja: *O Isuse poljubljeni ...*

Ostajem s Vam sjedinjena u molitvi.

Vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

*U Zagrebu, 18. studenoga 2013.,
na dan posvete bazilike sv. Petra i Pavla*

95. Obljetnica smrti sluga Božjega Josipa Stadlera i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

U povijesti naše Družbe slavljem blagdana Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije imalo je svoje privilegirano mjesto. Spominjući se na ovaj blagdan Njezine veličine koja joj pripada na nebu i na zemlji, želimo zahvaliti Bogu što je Bezgrješnu u njezinom samom začecu sačuvao od ljage istočnoga grijeha i pripravio ju za dostojan stan svome Sinu Isusu Kristu. Veliki je i nezamjenjiv taj Božji dar koji je Bog u svojoj Očinskoj dobroti po Bezgrješnoj Mariji darovao po svome Sinu nama za naš spas.

Dužne smo i mi drage sestre kao prave Njezine kćeri na ovaj blagdan odati svu čast i pohvalu Njoj, našoj Bezgrešnoj Majci Mariji. U prigodi 25. obljetnice Družbe naš Otac Utemeljitelj poručuje sestrama da pobožnost prema Njoj, nije samo korisna, nego je upravo nužna za spasenje svakog čovjeka, jer Gospodin Bog sve svoje milosti daje ljudima preko ruku Blažene Djevice Marije. A kad je vrijeme došlo njezina početka, On ju je stvorio skroz lijepu, prostu od grijeha istočnoga, pa ju je daleko nad sve anđeoske duhove i nad svece takvim obiljem svih nebeskih darova uzetim blaga Božanstva tako čudesno obasuo da je sjajila puninom nevinosti i svetosti. „Ona nas je zadužila, da joj se ne možemo odužiti, sve kada bismo joj dan i noć služili i hvalili ju i slavili.“ On nastavlja govoriti nam da je upravo Marija bez grijeha začeta prava majka svake od nas i od potrebe je da ju kao prave kćerke štujemo, čime ćemo osigurati spasenje svoje duše.

Svake godine o slavlju ovog Marijinog blagdana u Crkvi razmišljamo kako je Bezgrješna Djevica našoj Družbi učinila jedan izvanredni privilegij. Slaveći

njezino Bezgrješno začéce, mi sestre Služavke Maloga Isusa prisjećamo se s velikom zahvalnošću prvog vrhbosanskog nadbiskupa, sluge Božjega Josipa Stadlera i Utemeljitelja drage nam Družbe.

Već od ranog djetinjstva on je bio njezin vjerni štovatelj. Kao Nadbiskup posvetio je Mariji Bezgrješnoj nekoliko pastoralnih poslanica. U njima je želio poučiti i pastire i stado o pravom njezinu štovanju. Njoj je posvetio cijeli svoj život, cijelu nadbiskupiju, svoje sestre, djecu, siromahe, upravo sve ljude. Sve je poučavao kako Majci Nebeskoj dugujemo iskazivati časti i hvalu i koliko god to činili nikada neće biti dovoljno. U prigodi 50. godišnjice Dogme Bezgrješnog začéca BDM uputio je pastirima i puku svoje nadbiskupije, poslanicu i poziv na slavlje tog velikog jubileja u Crkvi.

Upravo na blagdan Bezgrješnog začéca BDM 8. prosinca 1918., pozvala ga je nebeska Majka na svoju nebesku proslavu, na gozbu sa svojim Sinom.

Drage sestre, želim da se na trenutak mislima i duhom vratimo u posljednje dane života dragog nam Oca Utemeljitelja, upravo danas na dan sjećanja 95. obljetnice njegove smrti. Riječi ostavljene nam u baštinu od osoba koje su doživljavale duboku duhovnu povezanost s ocem Utemeljiteljem, neka nam budu poticaj da po njegovu primjeru i same još više uzljubimo Bezgrješnu Majku, osvježimo i probudimo u svojim srcima još veću duhovnu vezu sa slugom Božjim i našim Utemeljiteljem.

Poznato nam je da je naš Utemeljitelj zadnjih godina svojega života poboljševao od teške bolesti astme. Kao bolesnik znao je reći: „Pomislim više puta da ležim na umoru, i ulazim u drugi svijet, i pozdravljam dragog Isusa.“ Kako je kroz cijeli život živio u duhovnoj blizini nebeske Majke tako je i u danima bolesti svoju utjehu, pomoć, povjerenje i sve svoje brige povjerio njoj Bezgrješnoj.

Briga za ubožnicu, sjemenište kao i druga zdanja u nadbiskupiji, razne poteškoće, dugovi, sve je to morilo i trošilo zadnje snage i onako već bolesnog iscrpljenog Nadbiskupa. Svećenik Antun Buljan koji je bio neko vrijeme i tajnik Oca Utemeljitelja zapisao je kako je često puta čuo nadbiskupa gdje moli: „Majko Božja, spasi me od dugova, onda me možeš uzeti k sebi!“ A kad je Marija Imakulata upravo u zadnjoj godini njegova ovozemaljskog života uslišala njegove prošnje, dostojno joj je zahvalilo ovim riječima: „I tako si mene, o Imakulato, spasila od dugova. Vječna ti hvala!“

I ako je ovim zahvalnim činom Majci Mariji Utemeljitelj zaključio rješenje svojih briga, nastojao je uz slabe tjelesne snage koje su se pomalo gasile, sve do zadnjega dana izvršiti svoju pastirsku službu. Kad nije mogao leći u postelju, niti spavati od kašlja, provodio je vrijeme za stolom moleći. Naša sestra Vjekoslava koja je dvorila nadbiskupa do smrti, svjedočila je kako je Utemeljitelj svoje zadnje uzdahe u boli protkao neprekidnim zazivima: „Isuse smiluj mi se, Majko Božja prežalosna, pomози mi.“ Zazivao je sv. Josipa, sv. Anu, Anđele Čuvare, sv. Margaretu a najviše Bezgrješnu. Na sam blagdan Bezgrješne 8. prosinca njegov stalni ispovjednik p. Springer slavio je svetu misu u sobi nadbiskupa i pričestio ga. U popodnevnim satima, toč-

nije oko 14. sati sestra Vjekoslava je pozvala majku Krescenciju, vrhovnu glavaricu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, da dođe jer Utemeljitelj umire. Majka Krescencija svjedoči: "Odmah smo dvije sestre otišle k njemu – a ostale ... i djeca molile u Betlehenskoj našoj kapelici – kad je znao da ćemo doći, gledao je vazda na vrata, a kad smo vrata otvorili i nas ugledao, mahne rukom da dođemo k njemu. Dulje smo vremena stajale kod njega, govorit nije smio i nije mogao od silne zaduhe, koja ga je mučila. Kad sam mu zahvalila i rekla da neka sve oprostí što smo kada ga žalostili, pokazao je neka kleknemo, i on je sve svoje sile skupio i sasvim glasno izgovorio blagoslov: *Sit nomen Domini* ... zatim smo se bolna srca udaljile od njega jer smo osjetile, da ga vidimo živa zadnji puta. Cijelu noć naš Betlehem je bio u najvećoj žalosti, kakve ćemo glasove ujutro čuti.,,

Tu večer Nadbiskup je zadnji put šaptajući molio krunicu koju su predmoli-le sestre bdijući uz umirućeg svoga Oca Utemeljitelja. Tri sata pred samu smrt molio je Brevijar nad kojim je na trenutak izmućen i zadrijemao. Kašalj ga je sve više mučio i gušio, a disanje je bilo sve teže. Zaklopivši oči izgovorio je posljednje riječi: Isuse Bože moj, Marijo." Preminuo je u 22.00, 21.min. 8. prosinca 1918.g.

Kad je bio položen na odar u njegovoj kapelici, molile su sestre dan i noć kod odra. A kad je bio položen u lijes u kojem će se pokopati, Majka Krescencija stavila mu je na pergameni napisana imena svih živućih sestara, da ih ponese sa sobom na vječni počinak. U tim bolnim danima za Družbu zapisala je: „Neumrla neka bude ljubav naših sestara služavka Maloga Isusa k njemu; a neumrla i njegova ljubav k Družbi našoj. Uspomena na njega mora da živi u Družbi, dok živi zadnji član Družbe. On nije Utemeljitelj samo onih s kojima je općio, koje su ga poznavale, nego je otac i Utemeljitelj svih onih, koji će živjeti, ako Bog dade iza hiljada i više godina do vijeka i kroz svu vječnost. Utemeljitelj ne može se nijednom drugom osobom nadomjestiti i nadoknaditi ga.“

Na dan pogreba u sarajevskoj katedrali Srca Isusova 12. prosinca 1918., biskup dr. Ivan Šarić održao je žalobni govor za Pastirom uz kojeg je bio do zadnjeg časa njegova ovozemaljskog života. Pred zemnim ostacima dr. Josipa Stadlera izgovorio je: „Braćo! Umro je. Umro je onaj, koji nam je bio otac i majka. Onaj, koji nas je ljubio kao nitko drugi. Jedanput nam je svima on rekao: 'Imaćete iza mene i pametnijih i pobožnijih biskupa; ali nećete ga imati, koji bi vas više ljubio od mene'. Umro je otac sirotinje naše. Umro je onaj koji je sve, sve što je imao, žrtvovao na oltaru svoje svete vjere i drage Domovine. ... Umro je on na blagdan Neoskrvnjene Gospe, koju je prije 37 godina odabrao za Odvjetnicu i Zaštitnicu našoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji, i koju je do posljednjeg daha toliko ljubio, štovao i zazivao. Posljednji mu je uzdah bio: 'Isuse, Bože moj! O Marijo!' Umro je naš prvi nadbiskup vrhbosanski, prvi metropolita bosansko-hercegovačke pokrajine, dr. Josip Stadler. Umro je kao svetac Božji. Duboko je uzdahnuo – jeli to uzdah za nama?

– i naklonio mirno svoju umorenu glavu i poklonio se tako presvetoj Volji Božjoj. Ni govora o kavom mučnom končanju, o kakvoj agoniji. ... Blago mrtvima, koji umiru u Gospodinu. (Otk 14, 13)“

Drage sestre, zahvalimo Bogu i Bezgrješnoj za velike duhovne darove koje su nam podarili po sluzi Božjem Josipu Stadleru. Zahvalimo za sve čim je on obogatio cijelu Crkvu, Vrhbosansku nadbiskupiju, naš Hrvatski narod, našu Družbu. Zahvalimo za ovaj dragocjeni zapisani nam dar o njegovim zadnjim danima života i trenucima smrti, koje su nam kroz povijest Družbe sve do danas predale u baštinu naše pokojne sestre.

Pozivam sve sestre da se na sam blagdan Bezgrješnog Začeca u vremenu od 14 sati do 22 sata, ujedinito u zajedničkoj zahvalnoj molitvi Gospine krunice koju je Utemeljitelj tiho šaptao na svom putu prijelaza iz ovoga života u vječnost, ne zaboravljajući da su mu u tim trenucima bile najbliže naše sestre i upravo su one s njim molile molitvu krunice. Na taj način zahvalimo Mariji što je bdjela nad njegovim bićem, što ga je tješila kroz život, što mu je bila uvijek dobra Majka, te ga kao svoje dobro i drago dijete primila u nebo i dovela svome Sinu. Zahvalimo za sve primljene darove i milosti koje nam je dijelio Otac Utemeljitelj tijekom proteklih 95 godina.

Drage sestre, drage naše novakinje i kandidatice, u ovom duhu želim Vam svima čestitati dragi blagdan Bezgrješne i blagoslovljen dan duhovnog zajedništva s Ocem Utemeljiteljem. Posebnu čestitku upućujem sestrama Sarajevske provincije na čelu sa provincijskom glavaricom s. Admiratom Lučić moleći da Bezgrješna bdije nad svim članicama drage nam Provincije.

Sestrama koje budu imale prigodu biti nazočne u Sarajevskoj katedrali na sam taj dan – neka u molitvi prinesu Bezgrješnoj i Ocu Utemeljitelju našu dragu Družbu i sve njezine potrebe.

Ostanimo povezane Utemeljiteljevim duhom molitve i svetoga života.

Dao Bog da svetim životom zaslužimo doživjeti dan Njegova uzdignuća na čast oltara.

Sestrinski Vas pozdravlja Vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

Bezgrješno začecé BDM, 2013.

NB.

Ova poruka neka se pročita na sam blagdan Bezgrješnog začeca BDM i na spomen 95. obljetnice smrti našeg oca Utemeljitelja. Čitanje poruke neka prethodi jednosatnom zahvalnom klanjanju koja će svaka zajednica organizirati već prema svojim mogućnostima.

Na kraju klanjanja neka se izmoli posvetna molitva presvetoj Djevici kojom je Utemeljitelj želio da se mi sestre ako je moguće kao dobre kćerke posvećujemo Majci Božjoj svaki dan. Ta molitva nalazi se u Družbinom molitveniku na str. 186. *Poštivam te svim srcem Presveta Djevice ...* i neka se otpjeva *Tebe Boga Hvalimo ...*

BOŽIĆNE ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Sarajevo

Čujmo malog Isusa: Ona ima ključ moga srca

**Draga časna Majko Radoslava,
drage sestre Anemarie i Katarina i sve drage sestre
Služavke Maloga Isusa!**

Ona ima ključ moga srca

Mali Isus je Utemeljitelju objavio istinu o svome srcu. U svojoj nastupnoj poslanici *Pod zastavom Srca Isusova* otac Utemeljitelj među ostalim govori i o slikama koje prikazuju Dijete Isusa. Poticajnom nizankom rečenica, izravno za naše dane, upućuje nas pozorno:

„Ima slika koje predstavljaju Isusa kao dijete pokraj majke Marije.

U slikama je izražena nježnost njegova djetinjstva i veličina njegova božanstva.

Jednom ručicom on pokazuje nebo i zemlju.

Pokazuje ljude i anđele, pokazuje pravednike i grešnike, pokazuje nama i Mariji svoje srce kao ognjište ljubavi i izvor svih milosti.

Drugom pak rukom umiljato pokazuje na majku Mariju.

Što nam s tim želi reći?“ pita sebe i nas otac Utemeljitelj i dodaje:

„Hoće reći: dođite svi k meni. Moje će vam srce dati obilne milosti,

ali obratite se na majku moju i vašu Mariju,

jer ona mojim srcem gospodari,

ona ima ključ moga srca,

ona je posrednica,

čuvarica i djeliteljica svih milosti moga srca“.

Ovom Utemeljiteljevom slikom djeteta Isusa u Majčinu krilu želim svim dragim sestrama, novakinjama, kandidaticama, svim prijateljima i suradnicima radostan i blagoslovljen sveti Božić. **Neka nam svima čudesno otajstvo Isusova pohoda ispuni duše** i pritom nam majka Marija otvori sve blago srca svoga Sina i neka nas u dolazećoj građanskoj godini povede i prati tamo gdje nas mali Isus želi.

U ime sestara iz Sarajevske provincije, osobito mojih suradnica u vijeću sestara Anđe, Ljilje, Kate, Rudolfe i Liberije kličemo i pjevamo sa cijelom dragom Družbom da dijete Isus navijek živi u našim srcima. Vaša po Bezgrešnoj majci Mariji

sestra M. Admirata Lučić

Bog nam je u Isusu pokazao koliko nas ljubi

Drage sestre!

Slavimo Božić, rođendan malog Isusa. To je na osobit način naš blagdan. Tada naše srce posebno progovara radošću, mirom, toplinom, blizinom. Iako se Isusovim rođenjem, povijesno Božić već dogodio, Isus uvijek ponovno dolazi dati nam svoju blizinu i ljubav. On hita spasiti nas! Za susret s njim potrebno nam je popraviti srce, odreći se zla i činiti djela dobrote. Tada se Isus ponovno može roditi u čistome ljudskom srcu.

Majka Marija nam je uzor i zagovornica čuvanja srca čistim. Ona nam može pomoći kako ćemo bez otpora dopustiti da nas Bog iznenadi, vjerujući mu, zahvaljivati, slaviti i vjerne ostati. On je naša radost i snaga. Marija je bila ponizno i slabo ljudsko biće poput nas, a izabrana za Majku svojega stvoritelja. Gledajući nju, možemo otkriti kako nas Bog iznenađuje; kako se očituje u siromaštvu, u slabosti, u poniznosti, i daruje nam svoju ljubav koja nas spašava, ozdravlja i daje snagu.

Od nas traži samo da se pouzdajemo u Njega nasljeđujući Njegovu riječ i primjer. Ako Mu dopustimo da uđe u naš život, On će svakoj posebno otkriti što želi s njom učiniti u Provinciji i Družbi. Poziva nas da izađemo iz svojih utvrda. Odgovor će biti ako čuje da Mu naše srce pjeva, Služavka sam vječnog Kralja, što će meni varav svijet ...?! I onda kad Mu nismo vjerne, On je nama uvijek vjeran i u svojem se milosrđu ne umara pružiti nam ruku da nas podigne i ohrabri za putovanje povratka k Njemu. Kad čuje naše slabosti okrijepit će nas svojom snagom.

Neka srce svake od nas bude spremno za praštanje i pomirenje kako bismo Božji mir darivale bližnjima. Molimo da u nama neprestano boravi istinsko bogoljublje i čovjekoljublje. Zahvaćene ljepotom Božje ljubavi moći ćemo grijati slabe, nezaštićene, ranjene, nemoćne, bolesne, tužne, siromašne. Isus je u svakome od ovih malenih, obdarimo ga svojim bogatstvom.

Svakoj sestri, novakinji i kandidatci želim da radošću, mirom i toplinom bude ispunjen Božić, a novom nadom blagoslovljena Nova 2014. godina!

s. M. Katarina Penić-Sirak

provincijska glavarica

Drage sestre!

Završetak Godine vjere dublje nas je uveo u adventsko razmišljanje i osvješćivanje Božje ljubavi koja nam je darovana u Isusu Kristu, začetniku i dovršitelju naše vjere. To je milosni Božji poticaj da dublje živimo i svjedočimo vjeru i svijest da Bog uvijek bude na prvom mjestu, u središtu našeg života i svakog našeg djela, da širimo Božju ljubav, radost i mir, da budemo Božje, bogonositeljice.

Naš utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip veoma je volio otajstvo Utjelovljenja, Rođenja i Bogojavljenja. Volio je otajstvo Božjeg silaska na zemlju. Živio je istinu vjere da je Bog čovjekom postao da nas spasi, otkupi, posveti i otvori nam put u vječni život. Prepoznavao je Božju ljubav preveliku koja primi put čovjeka. U vjeri, u duhu i konkretnim djelima, klanjao se Malom Isusu prisutnom u čovjeku, osobito u onom malom, siromašnom, neznatnom, bolesnom, rubnom, duhovno i materijalno potrebnom, u starom, mladom i nejakom. Zar to isto nije zaželio i nama kad nam je dao naziv Služavke Malog Isusa i povjerio nam poslanje da prepoznamo Malog Isusa u čovjeku, da mu s ljubavlju služimo kano njemu samome? Kao trajni spomen i znamen ostavio nam je naš prepoznatljiv usklik: Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima! Ako Mali Isus živi u mom i tvom srcu to će i drugi prepoznati i osjetiti, ta će ljubav i druge grijati i biti im duhovni lijek.

Gospodinovo Rođenje prosvjetljuje još jednom svojim svjetlom tmine koje često obavijaju naš svijet i naše srce i donosi nam nadu i radost, poručio nam je prošlog Božića Papa Benedikt. Radosne u obasjanosti Svjetlom Malog Isusa koje dođe na svijet i koje nas sve prosvjetljuje, zahvalne za dar služenja Malom Isusu u čovjeku, Časnoj Majci i njezinu vijeću, sestrama provincijalkama, sestrama, novakinjama i kandidaticama cijele Družbe, našim dobročiniteljima i našim vanjskim suradnicima Prijateljima Malog Isusa, u ime sestara i kandidatice splitske Provincije sv. Josipa želim čestiti Božić i blagoslovljenu Novu godinu

Provincijska glavarica

Anemarie Radan

s. Anemarie Radan

UTEMELJITELJEVE STRANICE

95. Godišnjica smrti sluge Božjega Josipa Stadlera

Za Družbu sestara Služavki Maloga Isusa dan zemaljskog rastanka od oca Utemeljitelja (8. XII. 1918.) bio je težak i bolan. Na kormilu Družbe u tom vremenu neizvjesnih dana za svaku članicu Družbe bila je po Božjoj Providnosti časna Majka Krescencija Zwiefelhofer, za koju je sam otac Utemeljitelj više puta ustvrdio da je sveta sestra. U jednoj čestitci Utemeljitelj je napisao Majci Krescenciji: „Pa dok se tako sigurno penjete po ljestvama u nebo, nemojte zaboraviti malo se od traga ogledati, da se mene u molitvama spomenete, koji teškom mukom klipsam za Vama.“

Kad je Utemeljiteljevo tijelo bilo položeno u lijes i izloženo u kapelici Presvetog Srca Isusova u Kaptolu, časna Majka Krescencija napisala je na pergamentu imena svih živućih sestara, a bilo ih je tada 177 u Družbi, i stavila ju Utemeljitelju, ispod kazule, na srce. Uz imena sestara napisala je i slijedeće: *Ljubljeni naš Utemeljitelju, Nadbiskupe Srca Isusova, Apostole ljubavi Božje, Mužu svete providnosti, Mučeniče Hrvatskoga roda, Ljubitelju i oče sirota, Zaklone jadnih i nevoljnih, koji snivaš na Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešne Djevice, oj, moli kod Božanskog Djeteta za rastužene sestre Služavke malog Isusa i sirotinju koja Vam vječni pokoj prose.*

Majka Krescencija je govorila kako bi se o Utemeljitelju mogle napisati debele knjige, ali *Ja kažem u kratko: On je bio veliki čovjek, veliki biskup, veliki svetac! Živa slika svetosti, razboritosti, dobrote i milosrđa. U razgovoru s njim, svatko bijaše našao savjeta, utjehu i pomoć, svak se s njim zadovoljno i oduševljeno rastao. Eto drage sestre, koje ste ga poznavale i koje ga ne poznate, njegova uspomena neka vam bude sveta, časna i nezaboravna dok se sviđi Bogu da traje ova naša Družba.*

O toj svetoj uspomeni na oca Utemeljitelja govori primljena vijest koja je pisana 8. XII. 1958. U Sarajevu.

O 40. godišnjici smrti oca Utemeljitelja

Drage sestre! Znam da bi svaka od vas bila presretna, da danas može pohoditi onaj skromni kutić sarajevske katedrale, gdje se nalazi grob dragog nam Oca. No jer to nije moguće, nastojale smo, da sve Vas zamjeni naša mala zajednica u Sarajevu.

Evo kako smo mi proslavili 40. godišnjicu smrti blagopok. Utemeljitelja. Pripravljale smo se devetnicom prisutvujući svaki dan u 6 sati sv. Misi u

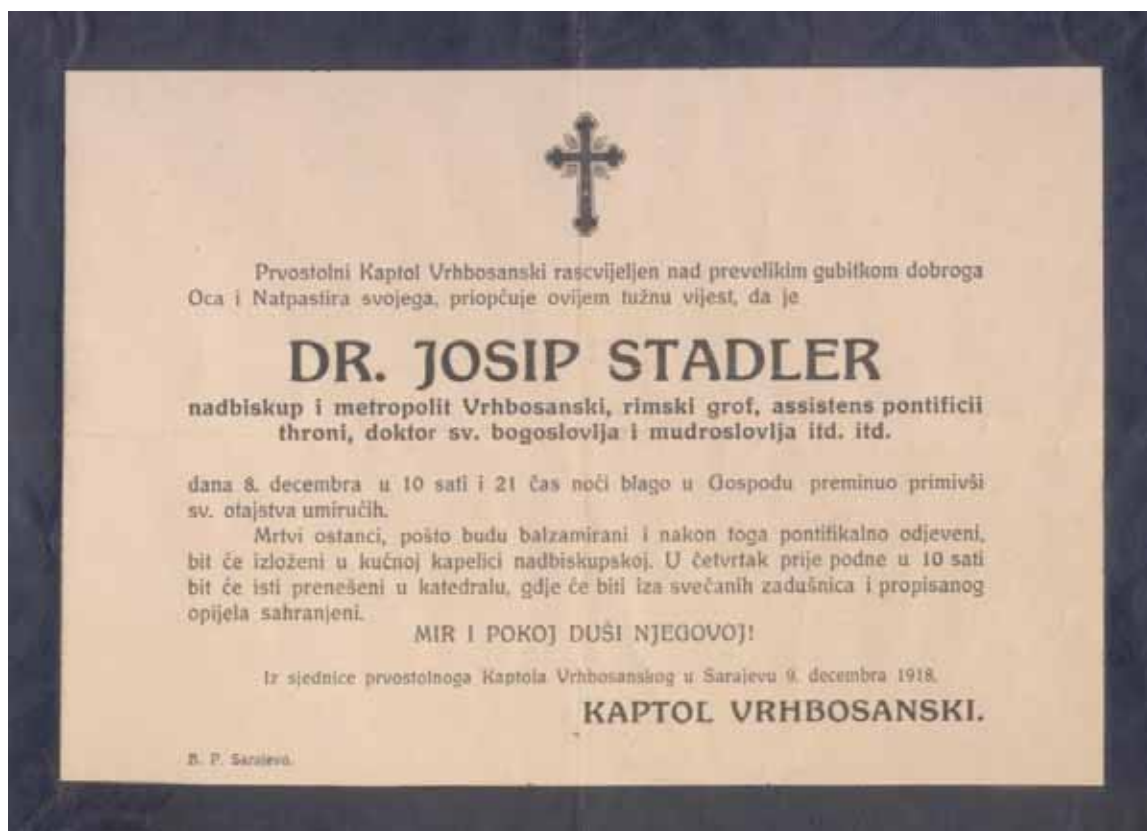

katedrali i primajući sv. Pričest. Svaki dan poslije podne, molile bi po dvije sestre krunicu na grobu.

Danas, na dan smrti, bile smo opet sve zajedno na sv. Misi u 6 sati, a neke i u 7, 8 i 10. sati kako je koja stigla. Grob smo okitile i zapalile svijeće i uljanice. Svaka je nastojala da bude što više kod dragog groba. Poslijepodne izmolile smo zajednički kod groba sva tri djela sv. krunice. Kod blagoslova navečer, našle smo se opet sve na grobu. Na odlasku poljubile smo hladnu grobnu ploču i zamolile Utemeljitelja da blagoslovi i nas i sve Vas. Uvjerene smo da smo primile blagoslov i da će nas on pratiti kroz život. Ovu devetnicu smo namjenile za sve potrebe naše Družbe i svake pojedine sestre. Vjerujemo, da se Utemeljitelj veselio, što nas je vidio dosta u našem dragom redovničkom odjelu iza više godina patnja i jada. Neka se moli za nas da idemo putem, koji nam je on zacrtao. ...

s. Teofanija

Družbin Vjesnik, 1959. Br. 1, str. 22-23.

Sestre *Kćeri Božje Ljubavi* sačuvala su original **Osmrtnicu** našeg oca Utemeljitelja sluga Božjega Josipa Stadlera. Sestre čuvaju taj dragocjeni dokument u spomen sobi *Drinskih mučenica* u svom samostanu na Banjskom brijegu u Sarajevu.

O 95. godišnjici smrti Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa dobile smo kopiju tog dokumenta.

Sestrama od srca zahvaljujemo što su sačuvala i podarile nam ovaj veliki dar.

NA IZVORU DUHOVNOSTI

Vlastitosti sestre Služavke Maloga Isusa

Prošli put smo započeli govor o poniznosti koja je jedna od bitnih oznaka Služavke Maloga Isusa. U *Tumaču ustanova* mons. Igrc naglašava sestrama poštivanje i dostizanje **dvanaest stupnjeva poniznosti** koje preuzima od sv. Benedikta:

*Prvi stepen jest: Da se čovjek boji Boga i misli na sve, što je Bog zapovjedio.*¹ Mons. Igrc iznosi sestrama primjer Isusa, koji je – iz poniznosti – postao poslušan Ocu, te dodaje: *U tu poniznost i poslušnost Spasiteljevu neka se ugleda i njegova služavka. Naročito u časovima, kada Gospodin pošalje na nju kakovu tešku kušnju, n.pr. bolest, progonstvo, ili ako traži od nje preko poglavara kakovu tešku žrtvu.*²

*Drugi stepen poniznosti jest: Da se ne uživa u vršenju svoje vlastite volje.*³ U svezi s tim Igrc naglašava da redovnica ne treba uživati u tome ako joj je i dozvoljeno da nešto učini po vlastitoj volji, već da bude sretna što se vrši volja Božja. On savjetuje kako sestrama tako i poglavaricama da izbjegavaju samovolju; on samovolju naziva *hrđom* koja uništava zasluge pred Bogom.⁴ Svaka, dakle, samovolja je napad na poniznost. Govoreći o temi poniznosti, veli da je dobro upitati se: što je ono što ljubim? Što je ono u čemu uživam? Je li to Bog i Božja volja?

*Treći stepen poniznosti jest u tome: Da se redovnik Bogu za ljubav podvrgne starijemu iz poslušnosti.*⁵

*Četvrti stepen je u tome: da redovnik iz svete poslušnosti ustrpljivo podnese tvrde i teške stvari.*⁶ Mons. Igrc u svezi s tim savjetuje sestrama da sve poteškoće i neprilike podnose šutke i strpljivo.

Peti stepen poniznosti jest: Iskreno priznavanje svojih grijeha i pogrešaka. U ovom stupnju poniznosti Igrc savjetuje sestrama da ispovjedniku i duhovnom vođi reknu sve svoje pogriješke *iskreno, ponizno i skrušeno bez opravdavanja ili optuživanja, umanjivanja pogrešaka i bez optuživanja drugih.* Uz

---

¹ Msgr. Tomo Igrc, *Tumač Ustanova i običaji*, str. 113.

² Isto, str. 113.

³ Isto, str. 113.

⁴ Isto, 113.-114.

⁵ Isto, str. 114.-115.

⁶ Isto, str. 115.

to potiče sestre da svoju vanjsku pogriješku ili prekršaj same priznaju poglavarici, te da sestra ne čeka da poglavarica to sazna od drugih.⁷

*Šesti stepen jest u tome: Da redovnik vjeruje i priznaje, da je u svemu nevrijedan i beskoristan. Možda se u nama danas sve buni kad ovo čitamo, no Igrc tumači kako se tu misli na to da redovnica radi Boga ostane mirna i onda kada joj netko rekne ili o njoj misli da ništa ne vrijedi, te kada se s njom tako postupa kao s manje vrijednom osobom. Ako to pokušamo provesti u praksu, vidjet ćemo da to nije lako; sve se u unutra buni, ali je s Bogom i to moguće. Igrc posebno naglašava sestrama: *neka se čuvaju one, Bogu i zajednici mrske mane: da se hvališu svojim znanjem, sposobnostima, vrlinama, zaslugama često umišljenim, pa se uzdižu nad druge i hlepe za priznanjem, hvalom, prednošću nad drugima, nagradom itd. O kako je takova redovnica malena pred Bogom i zajednicom, usporedi li se sa uistinu poniznom redovnicom.*⁸*

*Sedmi stepen poniznosti je u tome: Da redovnik vjeruje i izjavljuje, da je lošiji od svih. Igrc u svezi s tim kaže da će mnoge ovo teško shvatiti, te tumači da ono što je u nama dobro, jeste Božje, a ono što je u nama loše, jeste naše. Stoga zaključuje da ono što je u nama naše, lošije je od onoga što je u drugima Božje, tj. dobro. Kada to redovnica shvati, tada se može smatrati nižom i od onih koje su smatrane lošijima, od svih. Igrc upozorava: *Valja naimе, da se sestra čuva one lažne poniznosti, u kojoj sestra gdjekad rado govori o sebi, da je loša, da je od svih najgora, ali se u svojoj oholosti uvrijedi, kada joj tako drugi govore i s njom tako postupaju.*⁹*

Osmi stepen poniznosti jest u tome: Da se vrši ono, što zajedničko samostansko Pravilo traži. Ovdje Igrc ističe da nije potrebno nametati sebi neke izvanredne pokore, a zanemarivati ono što se traži u našim pravilima. Potom tumači da se osoba tada može umisliti da je bolja i svetija od drugih. Zato naglašava sestrama da vrše točno i potpuno ono što se u Konstitucijama od njih traži.¹⁰

Deveti stepen poniznosti je u tome: Da redovnik šuti, dok se ne pita. Igrc podsjeća da Konstitucije traže od sestara šutljivost, te dodaje da ovaj deveti stupanj poniznosti od sestara traži savršenu redovničku šutnju [...] Obično ponizna redovnica, a naročito ona, koja posjeduje deveti stepen poniznosti, ne voli da se u govoru ističe, ne voli da se za nju čuje i zna.¹¹

Deseti stepen poniznosti je u tome: Da redovnik nije sklon i brz na smijeh. Mila i tiha pobožna poniznost ne voli se smijehom isticati. Igrc dodaje: Naro-

---

⁷ Isto, str. 115.-116.

⁸ Isto, str. 116.

⁹ Isto, str. 117.-118.

¹⁰ Isto, str. 118.

¹¹ Isto, str. 119.

čito bučan smijeh nije u skladu sa skromnom poniznosti. Stoga upozorava sestre da se čuvaju bučnoga smijeha, tj. neka svoje veselje ne pokazuju na bučan način, ili vikom, vriskom, skakanjem. On kaže da naše veselje i dobro raspoloženje treba imati lijepu, poniznu i skromnu vanjsku formu.¹²

Jedanaesti stepen poniznosti jest u tome: Da redovnik govori malo ali razborito, i bez buke. Igrc pritom ističe da u govoru sestra treba biti razborita, da se treba čuvati bučnosti, vike i žestine, te da pri govoru treba govoriti smireno, umjereno, što bismo danas rekli bez koketiranja. On naglašava da SMI treba biti: umjerena u glasu, a u govorenju smišljena i razborita.¹³

Dvanaesti stepen poniznosti jest u tome: Da redovnik uvijek pokazuje poniznost srcem i tijelom. Kod ovoga se stupnja ističe da redovnica treba očitovati poniznost i svojim vanjskim držanjem. Igrc stavlja snažan naglasak na oči, izraz lica, držanje tijela i hod. Pri tom naglašava da ponizno držanje ne smije biti namješteno, upadno ili ukočeno. Da bi se pokazala poniznost, nije potrebno, ni poželjno da lice bude smrknuto, već vedro, miro, blago i – malko nasmijano.¹⁴

*Tumač ustanova pridaje veliku pozornost **redovničkoj čednosti**. U svezi s tim Igrc kaže: Čednost je ona kršćanska krepost, koja čovjeka tako ravna, da sve njegovo vanjsko vladanje i držanje bude svagdje i vazda odmjereno, skromno, uredno, dolično, časno i drugima na izgled. Očekuje se da je vladanje SMI-a časno i čedno. Igrc nabraja i neke konkretne pojedinosti, u svezi s kojima kaže: Nečedno je hvalisati se u zajednici svojim znanjem, vještinom, oštroumnošću, spretnošću, sposobnostima, zaslugama, krepostima, itd. Hvalisanje spada u društvenu nečednost. Nečedno je u zajednici bučno govoriti, vikati, bučno se smijati, vriskati, štropot praviti [...] Nečedno je također i to, da sestra sestru zove vičući iz daljine; [...] Nečedno je upotrebljavati riječi koje su osorne, tvrde, neuglađene, ražaljive, uvredljive, ponizujuće i kojima se nadijevaju drugima nemila imena.¹⁵*

Čednost se traži ne samo u riječima, već i u vladanju, radu i odijevanju. Očekuje se da redovnica pazi i na položaj svoga tijela. Također se savjetuje sestrama da izbjegavaju tvrdoglavost, samovolju, zadrstost, osornost, mrzovolju, čangrizavost. On pod čangrizavošću smatra to da sestra nije ni s čim zadovoljna, već na sve prigovara i sve kritizira. Igrc savjetuje da sestra u zajednici ne treba biti zasebnjak i čudak, tj. da se sestra ne dijeli od sestara i zajednice, ili da traži nešto drugo i drugačije nego ostale sestre.

---

¹² Isto, str. 119.-120.

¹³ Isto, str. 119.-120.

¹⁴ Isto, 120.-121.

¹⁵ Isto, 130.

Kad govori o čednom držanju, Igrc kaže da sestra treba hodati mirno, ozbiljno, odmjereno i umjereno; no naglašava da treba paziti da joj držanje ne bude upadno i da se ne treba isprситi. Inače se od sestara uvijek traži umjereno i odmjereno redovničko držanje u svemu, kako u govoru, tako u hodu i u sjedenju.

Nadalje se opominje sestre **da se čuvaju pretvaranja**, tj. da jedno misle, a drugo govore. Većinom je to onda kad se osoba želi pokazati boljom nego što uistinu jeste, pa onda glumi ono što nije. Igrc u svezi s tim piše: *Služavka Maloga Isusa treba da bude poput Krista Djeteta jednostavna, skromna, čedna, priprosta, iskrena, istinska, bezazlena, bez zlobe u srcu.*¹⁶

Neka nam Gospodin pomogne da u sebi sve više njegujemo krjeposti svojstvene sestri Služavki Maloga Isusa!

s. M. Ljilja Marinčić

*A kad se pojavio utjelovljeni Sin Božji kano maleno djetesce,
onda je svojom ljubavlju i djetinjom ljubežljivošću nas grešnike
k sebi privukao tako, da se od njega ne može nitko otrgnuti.*

Sluga Božji Josip Stadler

---

¹⁶ Isto, str. 130.-137.

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Vijest o osnutku Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Sarajevo: „Služavke maloga Isusa“.

Kako je poznato, ustanovio je presvietli gospodin nadbiskup vrhbosanski dr. Josip Stalder novu žensku družbu u Sarajevu pod imenom „Služavke malog Isusa“ u svrhu, da se brinu za siromašnu žensku djecu. Ovih dana obradovan je presvietli gospodin nadbiskup od sv. sabora za proširenje vjere t.zv. odlukom pohvale spomenutoj novoj Družbi.

(...)

Br. 70472.

Odluka

Vjerske sestre, koje se zovu služavke božanskog dječaka Isusa, kojim postoji glavna kuća u Sarajevu u Bosni, jako su molile od ovoga sabora za razširenje imena kršćanskoga, da bi im se odobrilo vlastitu ustanovu pod neposrednim pravoriekom istoga sv. sabora, i njezine uredbe. Prečastno povjerenstvo ovoga sv. sabora, predstavljeno za ispitivanje pravila vjerskih ustanova, pod predsjedništvom uzoritog muža Franje Sattolija, razmislivši stvar zrelo, cijenilo je, da gore rečenoj ustanovi služavaka božanskog dječaka Isusa podieli odluku pohvale, te njezine uredbe(od prije spomenutog preč povjernestva po priloženom primjerku izpravljene) odobri na pet godina kao pokus. A tu odredbu, u saslušaju od 28. veljače, što eto uminu, od potpisanog tajnika podnesenu svetomu gospodinu našem Piju X., papi po Providnosti božanskoj, Njegova svetost udostojila se u svem potvrditi te naložiti da se o toj stvari izda ova odluka.

Dano u Rimu iz doma sv. sabora za raširenje vjere 2. ožujka 1906.

Za uzoritog kard. Nadstojnika

Alojzije Veccia, tajnik.

Preuzeto iz: *Vrhbosna, 1906. br.7, str. 121.*

Kako se slavio Božić u „Betlehemu“?

Prve sestre i djevojčice, koje su smještene u „Betlehem“ kao sirotice imale su vrlo veseo Božić. Na Badnjak se već popode nakitio veliki bor od poda do stropa. Ispod bora ležale su košare pune bonbona i voća za svaku. Svi su se skupili u blagavaonu, sestre i djeca, te su veselo iščekivale svog dobrotvora i oca nadbiskupa. Kad se je on pojavio na vratima i veselo zapjevao: Oj Betleme ... svi su jednodušno prihvatili i tu večer ispjevali sve božićne pjesme. Dok je č. predstojnica djelila darove, koji su ležali ispod bora on se skupa s njima veselio kao dijete.

Sve božićne dane dolazio je u „Betlehem“ odslužiti svetu misu. Jednog dana su svi prespali, a on zvoneći na vratima pjevao je „Kod Betlema sve je spavalo“. Njegova je duša uvijek pjevala. Znao je uzeti najmanje dijete i držeći ga u ruci pjevao je kao da drži maloga Isusa.

Svake godine u božićne dane davala se priredba. Tako je bilo sve dok je otac Utemeljitelj bio živ. Kasnije sve dok su sestre bile u „Betlehemu“ održavala se o Božiću priredba a tako se održava i danas u kući Matici i novicijatu.

Sestra

Preuzeto iz: *Družbin Vjesnik, 1969.g. br. I. str. 9*

*Kod Betlema sve je spavalo
kad se nebo čudno zasjalo.
Anđel s neba sletio,
porod je navjestio.
E, e, Djevice, e, e, ružice
porod čiste Djevice,
sred betlemske štalice.
E, e, Djevice, e, e, ružice,
porod čiste Djevice,
sred betlemske štalice.*

Priredila: s. Ana Marija Kesten

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Sarajevo, 9/6 1918.

Časnoj sestri,

prikaži Presvetom Srcu sve svoje misli, sve svoje riječi i sva svoja djela, tako da sve što činiš i trpiš bude jedino na slavu njegovu.

Josip, nadbiskup

Okvirana tema duhovnih obnova u 2014. godini je:

Služavka Maloga Isusa u školi Srca Isusova

„U Srcu Isusovu – učimo poznavati Boga,
poznavati sebe, ljubiti Boga i bližnjega“ J. Stadler

„Sestre u svakoj našoj zajednici jedan dan posvećuju duhovnoj obnovi.“ Čl. 117. Konst.

Vijeće za duhovnost u Družbi pripremiло je program za dane duhovnih obnova kroz 2014. godinu. Taj program vodit će nas u susret 40. obljetnici posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu (1974. – 2014.).

Za *Družbin vjesnik*, pročelnice vijeća za duhovnost pripremile su mjesečne teme a ponudit će i prigodni program za zajednički sat adoracije pred Presvetim. Poticajno razmišljanje za zajednički susret, pripremat će sestre prema dogovoru u zajednici na već određenu temu. Temeljna literatura bit će pastoralne poslanice sluge Božjega Josipa Stadlera, posvećene Presvetom Srcu Isusovu.

Siječanj 2014.

Tema: Srce Isusovo vrata stana Božjega – pouzdanje

Poticajna misao

„Sveci kao razlog što si je Gospodin dao otvoriti svoje srce, ističu osobito to, što je htio, da njegovo Srce bude naš najmiliji stan. Trebalo bi ispisati život premnogih svetaca da se vidi nježna ljubav kako njihova napram presv. Srcu, koje si odabraše za stan, tako i Isusova napram njim, u čijem srcu se je on udostojao stanovati. Zato je Gospodin htio, neka uniđemo u njegovo Srce kao u svoj stan, da unutra boravimo, pa se skroz od grijeha i svake mrlje očistimo ter mu slični i dostojni postanemo, da nas s njim zajedno Otac nebeski uzme u svoje krilo. Trebalo je, da se otvori Srce Isusovo, neka bismo svi unišli unutra, da tu kao na vrelu okusimo njegovu ljubav i njezini dionici postanemo ter tu nađemo zaklonište i vrelo svake i sve utjehe i jakosti.“

Sluga Božji Josip Stalder

(Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Pod zastavom Srca Isusova“ str. 401-412.)

Adoracija

Prigodna pjesma ...

Uzdajte se!

Ufam se u te, Bože moj, da ćeš mi po zaslugama Isusove muke i smrti i po mojim dobrim djelima, učinjenima Tvojom pomoću, oprostiti grijeha i dati nebesku slavu. A to se ufam zato jer si obećao Ti, Bože moj, koji si u svemu obećanju stalan i vjeran. O Bože učvrsti moje ufanje.

Razlozi našeg pouzdanja

a. Spasitelj ima svako pravo na naše pouzdanje, jer je u dubini bitnosti Svoje dobrota i ljubav. Kada nam pokazuje i objavljuje Svoje Srce, hoće da nam kaže, neka se i mi njemu približimo Srcem djetinjim i pouzdanjem. Kad nam je dao ono, što je najveće, Sebe samoga i svu Svoju ljubav, zar će nam onda uskratiti ono, što je najneznatnije?

Nije li sve, što mi prosimo neznatno prema onomu, što nam je dao u svojoj mucu i u Presvetom Oltarskom Sakramentu i što će nam dati u nebu?

b. Naše pouzdanje bit će tim jače i stalnije, ako promislimo o toj Božjoj ljubavi koja nam može pomoći. „Koji se ufaju u Gospodina stoje nepokolebivo kao pećine“ kaže sv. Pismo. Bog je doista moguć „onima koji njega ljube, obraća sve na dobro.“ Recimo zato s Jobom: „Gospodine, ako me i kazniš, ipak ću se ufati u Tebe.“

c. Naše se ufanje oslanja osobito na obećanje samoga Krista. „Molite i primiti ćete“, reče Isus, a koje mjerilo, koliko će primiti, označilo je upravo

pouzdanje: „Tko vjeruje i tko se nada, tomu je sve moguće. Što god molite, vjerujte samo da ćete primiti i dat će Vam se.“ Božanski Spasitelj je kod mnogih čudesa izjavio da su ona nagrada vjere i pouzdanja. „Neka ti bude, kakao se vjerovao!“ Posebna obećanja dao je Gospodin onima, koji se utječu Njegovu Srcu i koji Mu iz ljubavi čine naknadu. Zato ćemo neograničenim pouzdanjem primiti Spasitelja nekim načinom za riječ i moliti:

Gospodine, daj nama, koji vjerom častimo neograničenu ljubav Tvoga Srca, sve milosti, koje su potrebne našem staležu – kako si ti obećao Gospodine.

- Daj našoj redovničkoj zajednici mir – kako si ti obećao!
- Tješi nas u svim nevoljama - kako si ti obećao!
- Budi nam sigurno utočište u životu, a osobito na času smrti – kako si ti obećao.
- Blagoslovi sve naše pothvate i radove – kako si ti obećao.
- Daj da grješnici nađu u Tvom Srcu vrelo i neizmjereno more milosrđa – kako si ti obećao.
- Daj da mlake duše postanu revne – kako si ti obećao!
- Daj da revne duše brzo dođu do savršenosti – kako si ti obećao!

Primjena

Sestro, daj da sadržaj ovih obećanja prožme i tvoju dušu. Promisli još jednom tko je to obećao i probudi čin kajanja i pouzdanja. Ispitaj se:

- Kakvo je tvoje pouzdanje bilo u časovima kušnje?
- Ideš li u susret teškoćama mirno i sigurno kao duša, koja sve svoje pouzdanje stavlja u Gospodina?
- Moli za dar pouzdanja i povjerenja u Gospodina ...

Prigodna pjesma ...

Čemu se moramo nepokolebivo nadati?

Mi se ufamo, da će nas Gospodin u Svojoj dobroti i ljubavi dovesti do onoga stepena savršenosti i svetosti, koji nam je u Svojoj ljubaznoj Providnosti odredio. On nam je tu milost zaslužio Svojom Presvetom Krvi.

Ufamo se i znamo, da nas neće nikada preko naših sila kušati i da nam neće nikada više poteškoća nametnuti, nego što možemo nositi.

Ufamo se i znamo da je Njegovo smilovanje i ljubav uvijek veća nego sva naša slabost i bijeda.

Ufamo se i znamo, da ljubav Njegova Srca nikada ne prestaje, nego da je uvijek iznova otvorena svima, koji su dobre volje.

Molimo Zlatnu kronicu - Isuse blaga i ponizna srca ...

Zaključna molitva

„Nije bio posramljen, koji god se ufao u Gospodina! Ne dvojim zato o svom spasu, nego se čvrsto nadam, da ću se spasiti. Od Tebe Bože moj, tomu se nadam ... Siguran sam, da moje pouzdanje u Tebe ne može biti preveliko i da neću nikada primiti manje, nego što se ufam ... Nadam se, da ćeš mi dati samoga Sebe u vremenu i u vječnosti. Amen.

Prigodna pjesma ...

Veljača 2014.

Tema: Srce Isusovo svetište ljubavi - ljubav

Poticajna misao

„Naš Gospodin htjede upravo smrću na drvu križa pokazati, kako nas ljubi. Nije svijet poznao, da ga Gospodin ljubi. A ljubav se najviše drugomu pokazuje, ako se za njega trpi; a veće ljubavi nitko nema, nego da za drugoga umre. To je Gospodin učinio umrijevši za nas, svoje neprijatelje, jer se još tko nađe da umre za svoga prijatelja. Zato je bilo upravo nužno, da Gospodin nešto učini, odakle se je mogao svatko osvjedočiti da je on upravo na drvu križa umro. Da se to dokaže, dopustio je, neka mu se probode Srce, jer probodenim srcem ne može nitko živjeti.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera „Pod zastavom Srca Isusova“ str. 401-412.)

Adoracija

Prigodna pjesma ...

Gospodine uči me ljubiti

Gledaj Spasitelja, kako pokazuje svoje Srce riječima: „Gle ovo srce, koje od većine prima samo hladnoću i nezahvalnost!“

„Ljubav se ne ljubi“

Koliko ljudi – ne vjeruju u Božju ljubav! Žive, a ne misle, da ih Bog ljubi i da čeka na njihov odgovor i da mu ljubav uzvrate ... Koliko pogrđuju utjelovljenu ljubav ... a Bog je u svojoj ljubavi prema čovjeku tako daleko išao, da je postao čovjekom, trpio i umro za njega. Koliko izazova, pogrda, obeščaćenja i nevjere mora podnositi Gospodin osobito u sakramentu ljubavi? Na što

misle vjernici, i Bogu posvećene osobe u Njegovoj nazočnosti? Kako se vladaju u Njegovu svetištu? Nije li Bog vječno osamljen, prezren, pogrđen, odbijena ljubav? A što boli tako kao prezir onih, kojima smo iskazivali posebnu ljubav? ... Nije li ta bol tolika, kolika je bila ljubav, koju smo iskazali, ali je bila odbačena?

Primjena

Što dakle zamjenjuje trnje, koje se u Spasiteljevo Srce zabolo? Još uvijek Njegovo Srce ranjava nezahvalnost, ravnodušnost, hladnoća i grijeh. U Svojem životu On je sve to gledao kao što mi danas vidimo sadašnjost i trpio je u Svom Srcu već davno prije nego li Mu je trnje okrunilo glavu ... Spasitelju, oprosti mi što sam te i ja ranjavala svojim grjesima, oprosti mi.

A što nam govori križ, koji se nadvio nad Srce Isusovo i izlazi iz tog Srca? ... Iz ljubavi Svoga Srca uzeo je na se, što smo zapravo mi bili dužni, da zadovolji naše grijeh. Ljubav ga je uzdržala na križu i u bolima, premda je kao Bog uživao puninu blaženstva ... Koliko je taj križ tištio a i danas tišti Njegovo Srce?

Predragi Spasitelju, što te je u Tvojim mucima najviše boljelo od onoga, što si gledao u dalekoj budućnosti? Svojoj se učenici Margareti Mariji tužiš o svojoj boli: „Što me najviše boli jest to, da Meni posvećene duše – ovako ravnodušno, mlako, nevjerno sa mnom postupaju. Drugi šibaju moje tijelo, ali one ranjavaju Moje Srce ...“ ranjavaju Njegovo Srce, kada krše svoja obećanja i zavjete iz straha ili ravnodušnosti; iz hira ili udobnosti; iz samovolje, radoznalosti, rastresenosti i sebičnosti.

- Gospodine, daj da spoznam čime sam ja ranila Tvoje Srce ili ga još ranjavam? Spasitelju, oprosti mi ...

Prigodna pjesma ...

Zadovoljština iz ljubavi

Mi smo s Kristom otajstveno, ali istinito sjedinjeni i činimo sa svim kršćanima veliku Božju obitelj, jedinstvo Mističnoga tijela Kristova. Zato ne smijemo biti ravnodušni za ono što je Kristovo, što se tiče udova toga Tijela među kojima smo i mi. Kada dakle, drugi Krista preziru, zaboravljaju, vrijeđaju, onda smo mi dužni da Mu tim više iskazujemo ljubav, vjernost i čast; te tako nadoknadimo što su drugi zanemarili. Ljubimo Ga mjesto onih, koji Ga ne poznaju i ne ljube ... Ako smo mu i sami koji put uskratili dužnu ljubav i vjernost, onda popravimo sada i nadoknadimo većom vjernošću i ljubavi. „Tvoje srce neka mi bude zaklon, kada me grješnici progone. Jedna jedina duša, koja me iskreno ljubi može opet popraviti što mi tisuće grješnika našao čine“ reče jednom Spasitelj učenicima Svoga Srca sv. Margareti Mariji.

- Božanski Spasitelju, što Te više drugi pogrđuju i vrijeđaju, to vjernije ćemo Tebi služiti i u svemu Te ljubiti.
- Što više Tebe zaboravljaju, to manje ćemo Te mi ostaviti sama. Više ćemo s Tobom u ljubavi sjedinjeni živjeti, raditi i trpjeti.
- Što više vlada vani duh svijeta, mržnje, neprijateljstva, to više ćemo se međusobno pomagati u ljubavi i dobroti. Natjecat ćemo se samo u jednom: da Tebi sve vjernije služimo i da iz ljubavi učinimo svoje srce, misli i želje, sve sličnije Tvojemu Srcu.

Prigodna pjesma ...

Primjena

Razmisli koja je to potreba koja te na poseban način poziva na pravu zadovoljštinu prema Srcu Isusovu? Odluči što ćeš činiti na tu nakanu ...

Molimo Zlatnu kronicu: Isuse blaga i ponizna srca ...

Zaključna molitva - u tišini

Pred prijestoljem Božjim moli Božansko Srce, da zadovoljiš Božjoj pravednosti za svoje i svega svijeta krivice. Moli Presveto Srce neka primi i dopusti, da kroz sljedeći mjesec dijeliš život s Njim, život naknade u presvetom Oltarskom Sakramentu. Moli Blaženu Djevicu Mariju, da te nauči živjeti životom naknadne ljubavi.

Prigodna pjesma ...

Ožujak 2014.

Tema: Srce Isusovo žrtvo na križu - vjera

Poticajna misao

„Dobro je da čovjek promatrajući uvrede, što se predragomu Spasitelju od nezahvalnih ljudi nanose, pobudi u dnu duše svoje čuvstva ljubavi i žalosti te se baci pred Isusove noge i iskreno mu rekne, da ga ljubi i da mu je žao, što ga je on sam i što su ga drugi tako jako vrjeđali, pa da mu za uvrede skrušenim srcem nastoji koliko više može zadovoljiti.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera „Pod zastavom Srca Isusova“ str. 401-412.)

Adoracija

Prigodna pjesma ...

Revnost Srca Isusova za spas duša

Slušaj kako Srce Isusovo željno poziva: Žeđam i tražim duše.

Revnost Srca Isusova za duše

Ljudi se pitaju: Zašto je Sin Božji došao na zemlju? On je došao da spasi duše za Boga i za nebo. Zašto je radio u Nazaretu, probdio noći u molitvi, propovijedao, opominjao, prijetio? Sve, samo da spasi duše. Toliko je cijenio jednu jedinu dušu, da je za njom išao kao dobri pastir za svojom izgubljenom ovcom. Radije ostavlja Svoje vjerne ovce same, nego da i jednu izgubljenu ovcu prepusti samoj sebi.

Mirno dopušta da ga ruže i kude što se zauzima za grješnike i odbačene. Isus dobri Pastir, ima Srce za svakoga. U Njegovu Srcu plamti želja, da sve i svaku dušu napose spasi. Zato nije bilo i nema za Njega veće radosti, nego kad se koje izgubljeno dijete opet vrati k Njegovu Srcu.

O tome govore mnoge evanđeoske prispodobe i događaji i sav postupak Isusov s grješnicima. U njegovoj tužbi radi nepokornoga grada Jeruzalema odsjeva sva težnja i duboka Njegova bol Srca. "Jeruzaleme, Jeruzaleme, koliko puta htjedoh okupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, a ti ne htjede. O da si spoznao u ovaj dan, što je za tovj mir ...!"

Još biva veća bol Isusova Srca nad dušama, kad je u groznim mukama na križu bacio zadnji pogled na izabrani narod i na cijeli svijet. Tada je neiskazano porasla Njegova žeđ i goruća želja: „Žeđam“, „Žedan sam.“ Žudim da sva moja ljubav, tolika bol i sramota ne budu izgubljena za duše, radi kojih trpim.

Primjena

Dosta stoji do nas, hoće li se ova izgarajuća Spasiteljeva žeđ za dušama utaziti ili ne. Do nas je da prikažemo one žrtve, koje prema zakonima Providnosti treba da dodamo Njegovoj mucu, da Njegove zasluge koriste dušama.

- Imam li ovu apostolsku nakanu u svom radu i svojim trpljenjima?
- Primam li u tom duhu rado teškoće svoga zvanja?
- Nastojim li da svojevoljnim žrtvama iz ljubavi djelotvorno revnujem za duše?
- Jesam li spremna da sve žrtvujem kao otkupninu za duše, za koje je Sin Božji dao Svoju krv i Svoj život?

Gospodine, iznova Ti se prikazujem i molim te: Uzmi sve, liši me svega, samo mi daj duša. Krist još raskriljuje ruke za sve. Njegovo je Srce, još otvoreno svima.

- Za koju od povjerenih mi duša mogu još više učiniti, da je privedem k Isusu?

Prigodna pjesma ...

Revnost Srca Isusova za moju dušu

Srce Isusovo izgara napose od revnosti za moju dušu. Toliko je već dalo upravo za moju dušu. Koliko me je put potaknulo na dobro, kolikoput mi je oprostilo. Posebnom me ljubavlju odabralo između tolikih i udostajalo da mi povjeri duše, koje Ono ljubi. Isus ne pozna veće želje nego da Njegova muka i smrt urode bar u mojoj duši plodovima svetosti i savršenosti. Zato mi je zaslužio milosti. Njegova tajna težnja jest da bar u mom srcu usplamti ona ljubav, koju On tisućama puta zaslužuje.

Toliko mu je stalo do moje duše, koja je cijena Njegove krvi da u svojoj premudrosti i svemogućstvu neće ništa pripustiti ni odrediti, što bi moglo naškoditi mojoj duši. Ovo revnovanje Isusovo za moju dušu me tješi. Smijem i moram računati na Njegovu milost, jer se On više brine za moj duhovni napredak nego li bi ja to sama mogla. Ovo revnovanje Isusovo za moju dušu me obvezuje.

Primjena

- U svim ću teškoćama misliti da Isus ima svoje nakane s mojom dušom, da to služi mojem posvećenju i time Njegovoj slavi.
- Čuvat ću uvijek živu želju za duhovnim napretkom, da ne razočaram revnost i brigu Srca Isusova za moju dušu.

Molimo Zlatnu kronicu: Isuse blaga i ponizna srca ...

Zaključna molitva

„Presveto Srce Isusovo, vjerujem, da me ljubiš!“ Neka riječi koje je Gospodin nekoć rekao sv. Katarini Sienskoj, djeluju i na moju dušu. „Kćeri moja, kad bi mogla razumjeti koliko ljubim duše!“ Srce Isusovo, vjerujem da ljubiš moju dušu i duše svih grješnika.

„Presveto Srce Isusovo, vjerujem, da me ljubiš!“ Amen.

Prigodna pjesma ...

Priredila: s. Ana Marija Kesten

NB:

Tekstovi za adoraciju kroz prva tri mjeseca pripremljeni su na temelju materijala kojeg su sestre koristile za klanjanje godine 1974. kad se Družba pripremala za posvetu Presvetom Srcu Isusovu.

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Vitez

Slavlje u obiteljskom Centru sv. Rafaela

Na blagdan sv. Mihaela, Gabriela i Rafaela arkandela, 29. rujna 2013. godine, u Obiteljskom centru za osobe s poteškoćama u razvoju u Vitezu svečano je proslavljen sv. *Rafael arkandel* – nebeski zaštitnik sestara Služavki Maloga Isusa i obiteljskoga Centra Sv. *Rafaela*. Slavlju je prethodila trodnevna svetom Rafaelu, molitva krunice i poticajna promišljanja fra Ivana Kasala. On se u prigodnoj propovijedi posebno osvrnuo na misli iz knjige Tobijine da bi nazočnoj djeci, njihovim roditeljima i svim sestrama zaželio da blagoslivljaju i hvale Gospodina za dar života, za sva divna djela Njegova koja se svakodnevno očituju Njegovom brigom za njih. Uz kratki prigodni

program koji je priredila s. Danica Bilić i odgojiteljice, te djevojčice i dječaci koji pohađaju Vrčić, razveselile su svojim posjetom srca roditelja i gostiju s. M. Radoslava Radek – vrhovne glavarice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, s. M. Admirata Lučić – provincijska gla-

varica, kao i posebno dragi gost – umirovljeni svećenik don Mijo Perić – koji je toga dana slavio svoj imendan, pa su ga obdarili darovima. Misno slavlje je uveličao zbor "Viteški akordi", pod ravnanjem profesorice – gospođe Olge Krezić.

Nahranjeni kruhom nebeskim na euharistijskome slavlju, nastavljeno je slavlje i druženje kod obiteljskoga stola u samostanskoj blagovaonici.

PMI – Vitez

Proslava sv. Rafaela u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu

Uoči svetkovine sv. Rafaela, od 21 do 23 listopada 2013. godine, u našem samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu imale smo trodnevnicu koju je predvodio vlč. Anđelko Koščak, duhovnik bogoslova u zagrebačkoj bogosloviji. Kroz meditacije nam je progovorio o proroku Jeremiji kojeg je Bog uputio u lončarevu kuću da promotri njegov rad s glinom. I mi smo kao ta glina u lončarevim rukama – trebale bi biti - ako se predajemo u ruke svog Lončara. To nam je moguće ako svaki dan ponovno krenemo s Kristom. Ponekad smo u napasti raditi sve druge poslove da izbjegnemo susret s Njime. Ali upravo je to najvažniji posao – dati se osvojiti Kristom. Do toga ćemo doći osobnim susretom u sakramentima, u molitvi... Slijepac Bartimej nam je u tome dobar primjer. Vikao je i dozivao tog Isusa za kojeg je čuo, jer je znao da je On njegova nada. I doista, Isus ga je čuo i uslišao, nagradio je njegovu vjeru. Neka umnoži i našu!

Na sam dan sv. Rafaela i 123. rođendan naše Družbe, euharistijsko slavlje u 11 sati predslavio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, mons. Alessandro D'Errico u koncelebraciji sa Savjetnikom u Nuncijaturi, mons. Jean Francois Lanthaneom, p. Ivicom Hadašem, DI i vlč. Josipom Radeljom, duhovnikom naše zajednice. To je bio veliki blagoslov za našu zajednicu na Kraljevcu. Kao dobar poznavatelj i, još više, prijatelj naše Družbe u propovijedi nam je istaknuo bitne točke našeg redovničkog poziva danas, konkretno kao Služavkama Malog Isusa. Spomenuo je da, kako je ušao u našu kapelelu, prvo je ugledao Malog Isusa ispod oltara – u središtu. To je upravo način života i djelovanja jedne Služavke, maleni Isus je u središtu njene pozornosti. Tako je želio naš Utemeljitelj. Mons. Alessandro D'Errico prepoznao je veličinu tog čovjeka još kad ga je uzeo za zaštitnika svoje službe u Bosni i Hercegovini. Smatra ga velikim blagoslovom za Bosnu u ono vrijeme, a i velikim primjerom za nasljedovanje danas. Moramo Bogu biti iskreno zahvalne za tako velikog čovjeka na početku naše zajedničke povijesti Sestara Služavki Malog Isusa. Nuncij je s radošću ustvrdio da je i po riječima pape Franje naša karizma potpuno aktualna danas. Papa želi siromašnu Crkvu za siromahe, a mi smo služavke siromaha! Crkva nas poziva na pokret, na rubne dijelove svijeta, među najsiromašnije i među duhom siromašne kojih je u obilju među nama. Svijet željno očekuje da mu darujemo dio sebe.

Nakon Euharistijskog slavlja, zajedništvo se nastavilo svečanim objedom gdje smo imale priliku razgovarati s Nuncijem i postavljati mu pitanja. Njegova jednostavnost i bliskost ljudima odaje bliskost Crkve koja je uvijek tu i kao majka nas štiti.

Tom prigodom Nuncij je posjetio kuću Novicijata i živo se interesirao što se sve poduzima za odgoj u našoj Družbi i što činimo za nova zvanja.

Neka Gospodin blagoslovi svoje odabranike po kojima nam je On sam tako blizu, a sv. Rafael neka nas sve štiti i zagovara na našem putu.

s. M. Margaret Ružman

Sarajevo

U Sarajevu proslavljen 123. rođendan Družbe

Proslavi rođendana Družbe prethodila je *Devetnica u čast sv. Rafaelu*, te trodnevnicu u sarajevskoj katedrali, u kojoj su sestre – zajedno sa vjernicima – promišljale o „Otajstvu Utjelovljenja – izvoru i nadahnuću Stadlerove djelatnosti“. U samostanu *Egipat* 24. listopada 2013. godine svečano su – u jednostavnosti, skromnosti i vedrom ozračju – sestre iz sarajevskih zajednica zajedno s djecom SDDE-a proslavile 123. rođendan Družbe euharistijskim slavljem koje je predslavio preč. Ilija Orkić, kancelar Vrhbosanske nadbiskupije.

U prigodnoj propovijedi prečasni je istaknuo važnost značenja imena Rafael – „Bog liječi“. Kako je važno u današnje vrijeme utjecati se zagovoru arkanđela Rafaela da ozdrave naše duhovne oči. Rafael, Tobijin pratitelj, povjerljiva je osoba, naviješta prelijepu istinu kad kaže da je slavno otkrivati djela Božja, hvaliti i blagoslivljati Boga. Daje savjet: „Činite dobro, i zlo vas neće snaći...“ U Bibliji se anđeli spominju na puno mjesta, njima se možemo povjeravati, oni su naši tješitelji, a budući da nam ih Bog šalje, oni nas nikada neće iznevjeriti. Bog nam uvijek šalje nekoga tko će nam pomoći ako ga zato molimo. Zato je prečasni naglasio kako je važno uvijek ustrajno moliti, jer molitva nije magija, ni dućan gdje možemo dobiti automatski što tražimo. Naveo nam je primjer jedne žene koja je zamolila Isusa da joj odgovori preko Biblije što joj je činiti. Gospodin joj je poručio: „Meni ništa nije nemo-

guće.“ Žena je tada shvatila da nije problem u situaciji u kojoj se mi ljudi nađemo, već u tome što sami pokušavamo riješiti probleme. Potrebno je moliti Boga u tišini svoga srca. Bog sluša pozorno, nagine se da čuje našu molitvu, s ljubavlju sluša tu molitvu kao disanje svemira. U svakoj se molitvi čitav svijet – kao usnulo djetesce – nalazi u Božjim rukama. Tako nikad nismo sami; Bog je s nama i naši anđeli, a i mi jedni drugima možemo biti anđeli, jer nas drugi trebaju, a i mi druge, tako da nikada ne budemo osamljeni i tužni.

Nakon svete mise slavilo se zajednički i kod obiteljskoga stola, a slavlje su još više uveličala djeca SDDE-a, pravi mali anđeli. Djeca su izvela igrokaz „Stvari nisu uvijek onakve kakvima se čine“, prema istoimenoj priči:

Dva anđela putnika zaustavila su se da bi prenoćili u kući jedne vrlo imućne obitelji. Obitelj je bila tvrda srca i nije im odobrila da se smjeste u gostinjskoj sobi njihove vile. Umjesto toga, dali su im mali prostor u hladnome podrumu kuće. Dok su raspremali ležajeve na podu, stariji anđeo ugleda jednu pukotinu na zidu, i popravi je. Kada ga mlađi anđeo upita zbog čega to čini, stariji mu odgovori: “Stvari nisu uvijek onakve kakvima se čine.”

Djeca su još pjevala i recitirala pjesmice, te svakoj sestri podijelila ručni rad – narukvicu s imenom koje su napravila djeca sa svojim sestrama odgajateljicama.

s. M. Manda Pršlja

„Doista, mnogo je zvanih, malo izabраниh.“ (Mt 22, 14)

Dana 24. listopada, prigodom proslave dana Družbe sestara Služavki Malog Isusa, te samim time i blagdana svetog Rafaela, u vrgoračkom domu „Imakulate“ za starije i nemoćne osobe, svečano euharistijsko slavlje predvodio je don Davor Bilandžić, župnik Velikog Prologa-Dusine.

U popodnevnim satima, nakon odrađenog svakodnevnog rada, sestre, korisnici i osoblje doma, te ostali gosti sudjelovali su svečanom misnom slavlju. Don Davor je u propovijedi istaknuo svijetli lik i duh sluga Božjeg Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa. On je 24. listopada 1890. godine utemeljio već spomenutu Družbu sa svrhom da se brine za napuštenu i siromašnu djecu, za starije osobe i siromašne uopće.

Nadbiskup Stadler uzeo je svetog arkandela Rafaela za zaštitnika svoje Družbe sa željom da on bude zaštitnik siromašnoj i nebrinutoj djeci i staricama oko kojih se sestre brinu, kao što je čudesnom zaštitom bdio nad starim i mladim Tobijom i njihovom obitelji. Božji poslanik arkandeo Rafael bdi je svojom zaštitom i nad sestrama, prati ih u njihovu služenju bližnjima, i potiče ih da poput njega svojim služenjem budu Božji lijek onima koji su im povjereni. Takav životni stil je uzor i Družbi sestara Služavki Malog Isusa, čija ljubav i rad s bližnjima, svakog trenutka iznova ispunjava njihove duše.

Nakon misnog slavlja svi prisutni nastavili su druženje u radosnom tonu, uz prigodni domjenak, za kojega su zaslužne vrijedne ruke časnih sestara doma „Imakulate“, na čelu s predstojnicom s. Hrizantom Barišić. Ugodno druženje je potrajalo do predvečerja kad su svi okupljeni pošli svojim kućama, zasigurno bogatiji za jedno novo vjersko iskustvo.

Lucija Šalinović

Voćin

Blagoslovljen samostan sv. Rafaela u Voćinu

Prije dvadeset godina završilo je Sestarsko poslanje u svetištu Gospe Letničke na Kosovu. Zbog ratnih nedaća sestre su s vjernicima župe Letnica

doselile u svetište *Gospe Voćinske*. Ove godine navršava se dvadeseta obljetnica vjernoga služenja Bogu i vjerničkome puku svetišta *Gospe Voćinske*. Sestre su pomagale ljudima da budu Božji i da nastave živjeti po Isusovim pravilima.

Po dolasku u Voćin sestre su se nastanile u montažnoj kući koja je pripadala župi, a u kojoj je najprije pripremljena i blagoslovljena kapelica u kojoj će sestre nalaziti snagu za svoje poslanje. Tako je započelo djelovanje sestara u Voćinu, u kojemu je nastavljeno plemenito djelo. Sestre su u molitvi dobivale snagu kako bi mogle, u duhu svoga Utemeljitelja, služiti u novim i teškim okolnostima. Sluga božji – Josip Stadler – rodivši se u Slavnskome Brodu, u Požegi je proveo četiri godine, i to baš u toj zgradi u kojoj je prije šesnaest godina smješteno novo sjedište Požeške biskupije. Dakle, on već u svojim mladim danima biva oblikovan snagom Božjom kada se i odlučuje postati svećenikom. Koliko je crta Božje providnosti utisnuto u sve ovo što mi danas činimo – ne možemo dovoljno izreći. Ali, želimo biti Bogu zahvalni i pokušati razumjeti što nam je na temelju toga Božjega ispisanoga i ostvarenoga i danas činiti. Da ne budemo manje na Božjoj razini negoli je bio sluga Božji i prve sestre i svi oni koji su bili s njima povezani. Nakon uvodnih misli, msgr. dr Antun Škvorčević, biskup, blagoslovio je kapelicu baš u toj želji i namjeri da ovdje Božja providnost, po molitvi sluge Božjeg Josipa Stadlera i po molitvi i služenju svetih anđela budu tako sveta i da sestre koje se budu ovdje okupljale nikada ne ostanu nemoćne, već da osnažene odozgo služe Bogu i ljudima živeći svoje osobno posvećenje. Sestre su bile u Svetištu *Gospe Letničke*, a sada su u Svetištu *Gospe Voćinske*. Zagovor Isusove Majke neka prati i ovo što činimo. Po sakramentu krštenja svi smo postali dionici Isusova spasenjskoga djelovanja. Biskup je poškropio kapelicu i prostorije kuće.

Biskup je započeo svoju propovijed s upitom: „Ima li anđela?“ U nastavku smo stoga najprije čuli ulomke iz *Svetoga pisma*, gdje nam Božja objava svjedoči da ima anđela. Dapače, da ima i *arkanđela*. Ovo što danas, u novom samostanu u ovoj novoj kapelici želimo proslaviti Boga velikoga, koji se

objavio u stvaranju i ovakvih bića kao što su anđeli, a onda i ovakvim bićima kao što smo mi ljudi. Oni – posvema duhovna, a mi – duhovno tjelesna bića. Što rade anđeli? U knjizi Tobinoj čuli smo da se anđeli pojavljuju kao neka tiha pratnja ljudima na njihovu putu. Oni tiho – u ime Božje – nastupaju. Anđeli slave, hvale i blagoslivlju Gospodina. Anđeo Rafael – *Bog liječi*, napućuje Tobiju i njegova oca da blagoslivljaju Boga. Kad mi počinjemo iz nutarnjega uvjerenja hvaliti, slaviti i blagoslivljati Gospodina – to je anđeosko poslanje! To je anđeosko djelo! Prvo što treba ovom samostanu, ovoj kapelici, jest hvaliti, slaviti i blagoslivljati Boga. Što još rade anđeli? Napućuju ljude što trebaju činiti. Biti dobar drugima, činiti anđeoska djela, biti uvjeren u djela Božja koja se očituju u plodovima Božjega Duha. Dobrota, plemenitost, uslužnost, molitva, dobra djela, milosrđe, post..., evo zadaće za služenje ovoga samostana u ovoj župi. Nastojati – baš na poticaj anđeoski – to i činiti. Anđeli, kaže Rafael – služe tako čovjeku da molitve ljudi prinose Bogu. Valja s anđelima svoje molitve prikazivati Bogu. Ovo je lijepo djelo služenja, koje treba biti prisutno u ovome mjestu, u ovoj kapelici. Isus u Evanđelju kaže da će se na koncu svega dogoditi „slavna objava“ – Njegov drugi dolazak na ovaj svijet. Isus će doći s anđelima u slavi. Isus kaže da će tada biti svakome uzvraćeno, po djelima njegovim dijeljeno. Anđeli su kao neki „knjigovođe“ koji bilježe, pamte i pišu što mi to činimo na njegov poticaj, ili što smo to prezreli činiti na njegov poticaj? Anđeli i nama pomažu podvući crtu da se očitujemo onakvi kakvi jesmo, da nas Isus preobrazi kao svoje ili kao one koji su daleko od njega. Dragocjeno služenje međusobno!? Molimo ih opet da dobro bilježe što činimo na njihov poticaj. Neka nas svojim molitvom pomažu sveti anđeli, da doista budemo onakvi kakve nas Bog želi i onakvi kakvi možemo biti uz njegovu pomoć. Želimo vam svima da uvijek – s velikom osjetljivošću prema svetim anđelima – nastojite živjeti po mjeri Isusovoj i primite plaću od njega – najprije vi, sestre, a onda svi mi drugi. Gdje god vi bile, pa i ovdje u našem i vašem Voćinu, neka Isusova Majka pomogne da tako i bude.

Završivši svoju homiliju, mons. dr. Antun Škvorčević, biskup, nastavio je misno slavlje. Nakon svete pričesti u Tabernakul je stavio Presveto Otajstvo i upalio vječno svjetlo., koje će nas podsjećati što je ovdje prisutno. Živi Isus u posvećenim česticama! Ako u vašim srcima ne bude žara, svjetla i topline Božje, neće biti puno značenja što smo otvorili ovaj samostan i što smo upalili ovo vječno svjetlo. Žar u nama je Božje djelo. Molimo jedni za druge da ne bi nestalo te snage Božje. Neka s nama mole sveti anđeli, na čelu sa svetim Rafaelom. Za vas sestre neka danas moli i vaš Utemeljitelj – sluga Božji Josip Stadler. Hvala vašoj Družbi što ste sestre ovdje poslali.

Sestre su u služenju ovih potreba koje su ovdje prisutne. Ovdje je ovaj narod, ovdje je ovo svetište i ovdje je ovaj župnik. Ovdje su tri svrhe – tri poslanja. Kako učiniti da se sve tri dobro ostvaruju?! Hvala sestrama koje ovdje prinose svoju žrtvu vjernosti Bogu služeći ovome narodu i Crkvi. Hvala

svećenicima. Njihovo sudjelovanje na ovome euharistijskome slavlju je znak da žele biti i da jesu potpora sestrama u njihovu poslanju. Hvala domaćemu župniku – prečasnom Mladenu Štvinu za sve što čini ovdje u Svetišću *Gospe Voćinske* u suradnji sa sestrama. Neka siđe na sve nas Božji blagoslov, molitvom i zagovorom svetih anđela, posebno svetoga Rafaela!

Poslije euharistijskoga slavlja upriličen je ručak za sve uzvanike. Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – pozdravila je sve nazočne i izrazila dobrodošlicu na ovo slavlje. Rekla je da su sestre bile uključene u nesebičnu pomoć tolikih sestara kroz proteklih dvadeset godina.

Samostan, koji je danas blagoslovljen, znak je providnosti Božje, kazala je sestra Admirata, koja se i danas dan dobro sjeća svoga prvoga dolaska u Voćin. To je bilo 1992. godine. Bilo je vrijeme tuge i bola kada sam promatrala tolike ljude koji su se doselili iz Letnice i okolice u Voćin, gdje im je utjeha bila Gospa Voćinska. Od srca hvala dragome Bogu za sve! Hvala i svima vama koji ste danas s nama. Hvala svima koji su na bilo koji način pomogli da danas zajedno Bogu zahvaljujemo. Kroz povijest naše Družbe Bog je doista učinio velike stvari! Vjerujemo da će Bog naše služenje i dalje pratiti, po zagovoru svetoga Rafaela i sluge Božjega Josipa Stadlera, Utemeljitelja drage nam Družbe. Od srca zahvaljujem sestrama koje u ime svih nas svjedoče prisutnost naše zajednice kroz molitvu, utjehu, pomoć svima onima kojima je najpotrebnije.

U ime Vrhovne uprave nazočnima se obratila časna majka – s. M. Radoslava Radek. Od srca je pozdravila oca biskupa dr. Antuna Škvorčevića i zahvalila mu za sve što čini za našu Družbu.

Hvala Vam za sve što činite za sestarsku zajednicu ovdje u Svetišću *Gospe Voćinske*. Pozdrav i svim svećenicima, dobročiniteljima ove zajednice i naše Družbe.

Sestri Admirati, provincijskoj glavarici, poseban pozdrav i čestitka za današnji dan. Čestitka i pozdrav svim sestrama u povodu 123. rođendana drage nam Družbe. Čvrsto vjerujem da je ovaj radosni dan, dar drage nam Gospe Voćinske, kao i sluge Božjega Josipa Stadlera, kao i nebeskoga zaštitnika – svetoga Rafaela, pod čijom smo zaštitom 123 godine.

Časna je majka nadalje kazala: „Oče Nebeski, hvala ti za ovaj novi dom gdje će sestre boraviti. Radosna sam zbog toga i svoju radost i zahvalnost dijelim s vama. U toj radosti željela bih da se Stadlerovo djelo služenja ovdje u Voćinu nastavi. To sigurno želi i naš sluga Božji – naš Utemeljitelj. Vama, drage sestre, koje ste započele djelo služenja prije dvadeset godina, od srca hvala za služenje. A vama, drage sestre, koje ostajete ovdje: s. Hermina, s. Vera i s. Pavka – što želim? Želim ono što je rekao otac Biskup „da budete anđeli jedna drugoj“. Da budete prepoznatljive po daru svoje ljubavi. To će biti

„ponos“ našoj Družbi. Neka svima nama Gospa podjeli sve ono što nam je najpotrebnije ovdje u Svetištu Gospe Voćinske.

Pozdravima se pridružio gospodin Predrag Filić, načelnik Voćina, koji je rekao da veliku važnost ima nazočnost sestara u ovome mjestu. Načelnik se u ime Općine zahvalio sestrama za sve što čine. Kazao je kako su one neumorne u svomu nesebičnomu služenju kako dolje u Letnici, tako i ovdje u Voćinu. Dodao je da su u njegovu osobnome rastu sestre utkale puno ljubavi, plemenitosti, umjeća i dobrote. Za sve vam od srca hvala! Bog vas poživio, a sveti Rafael pratio i dalje vaše djelovanje.

Na kraju slavlja, Otac biskup je iznio svoje vizije, svoga očekivanja od sestara Služavki Maloga Isusa u Voćinu. Uz ostalo ustvrdio je kako ne ide uvijek onako kako ljudi žele i planiraju, ali treba uvijek oslušivati što je zapravo Božje, jer je vaš Utemeljitelj je tako činio. Baš tako! Oslušujte što Bog hoće s nama i gdje nas on hoće, pa hajdemo tako! Oslušujmo svi zajedno: i časna Majka, i Provincijalka, i župnik, a i biskup ! Po Božju, pa da vidimo možemo li tako ne samo u Voćinu, nego i dalje. Bit će tako najbolje! To nije uvijek lagan, ali je očito točan put. Valja nam moliti da upravo takvim putem ide-

mo. Da tako razumijemo Božje, ali i jedni druge. Još jednom hvala sestrama! Meni je drago da su u Voćinu, jer su – Stadlerove. Drago mi je da su i dalje u Slavon-

skome Kobašu. Stadler je u Požegi bio i svoje srce zagrijao i razumio Boga što mu je bilo činiti. Molimo svi zajedno za prisutnost sestara na ovim područjima. Želim vam svako dobro od Gospodina, a onda i od naše Gospe Voćinske, koja je nekoliko stoljeća svjedočila koliko voli čovjeka, pa tako i časne. Sve nas pratio Božji blagoslov!

s. M. Vera Bilješko

Duhovna obnova SMI-a

U subotu, 19. listopada 2013. Godine, u lijepo jesensko jutro uputili smo se u Mostar, (gdje u Rehabilitacijskome centru *Svete Obitelji* u Mostaru djeluju naše sestre) na duhovnu obnovu, na kojoj je sudjelovalo šesnaest sestara SMI-a koje djeluju u Mostaru, Prozoru, Neumu i Sarajevu.

Tema duhovne obnove bila je „Moja duša i moja vjera“, a obnovu je predvodila s. M. Ljilja Marinčić. Na početku duhovne obnove prenijela je pozdrav provincijske poglavarice – s. M. Admirate Lučić, a nakon uvodnoga pozdrava i pjesme *Milost koja sve vodi nas, daje snagu i mir...* s. Ljilja nas je zamolila da na trenutak zastanemo u tišini, kako bismo dopustili Gospodinu da nam progovori na temu: MOJA DUŠA I MOJA VJERA. Tako smo duhovnu obnovu posvetili svojoj duši. Sestra Ljilja je najprije progovorila što Crkva kaže o duši, između ostaloga da je naša duša duhovna i može imati svoje počelo samo u Bogu, da bi se potom usmjerila na riječi koje je naš Utemeljitelj – sluga Božji nadbiskup Stadler – izrekao o duši, ili još bolje, o neprijatelju naših duša. Utemeljitelj se zauzimao za rastužene duše, a kao pomoć duši, točnije borbi protiv njezinih neprijatelja, predložio nam je sljedeće:

1. pobožnost Srcu Isusovu, jer je ono izvor ljubavi...;
2. pobožnost Blaženoj Djevici Mariji, jer je ona cijev kroz koju prolazi Božja milost...;
3. Duh Sveti, jer On jači dušu u spoznanju svete volje...;
4. Riječ Božja, jer je ona kadra potresti svaku dušu...;
5. sveta pričest, jer duša treba hranu nebesku...;
6. ljubav prema Bogu, jer je ona onaj zlatni vez koji duše spaja s Bogom...;
7. post i molitva, jer se molitvom naša duša posvećuje Bogu, a postom postižu duhovni ciljevi spasenja naših duša...

Ali kad našu dušu napusti toplina, pa postane nemarna, nehajna, mlaka, hladna i postane kočnica napretku, djelovanja u krjeposti, zanemari se i ljubav prema Isusu, koja bi trebala gorjeti, kako kaže naš Utemeljitelj, što tada učiniti?

Sestra Ljilja nam je ukazala na funkciju duše, duševne rane, njihov nastanak, simptome i liječenje, na temeljne potrebe duše, kao što su: ljubav, opraštanje, sigurnost, prihvaćanje, priznanje, identitet. No, kako nam se nekad možda dogodilo da su nam nedostajale neke od temeljnih potreba u djetinjstvu, zbog čega postoji mogućnost da smo si stvorili u životu neke komplekse, emocionalnu prazninu. Sestra Ljilja nas je kroz svoje izlaganje postupno uvodila u proces liječenja duševnih rana, počevši od priznavanja istine o sebi, uklanjanja prepreka, blokada, popravljivanja štete, opraštanja, prihvaćanja sebe onakve kakve nas Bog prihvaća, da bi završila citirajući papu

Franju, koji reče: „Jasno vidim da je Crkvi danas najviše potrebna sposobnost liječiti rane i grijati srca vjernika, blizina, bliskost. Vidim Crkvu kao poljsku bolnicu nakon bitke. Beskorisno je pitati teškog ranjenika ima li kolesterol ili visoki šećer! Treba liječiti njegove rane. Onda ćemo moći razgovarati o svemu ostalom. Liječiti rane, liječiti rane... I treba početi odozdo.“ Sestra je Ljilja zaključila svoj govor podsjećajući na to da Crkvi danas trebaju osobe koje su sposobne liječiti rane, koje mogu i hoće grijati srca i biti bliske!

Nakon izlaganja imale smo mogućnost osobne molitve, svete ispovijedi i svetu misu koju je predvodio vlč. Davor Brezovski. U svojoj propovijedi velečasni se osvrnuo na misna dnevna čitanja i podsjetio nas da smo pri kraju Godine vjere. A koliko smo se obnovili u vjeri i koliko će nam snagu ona dati za život u buduću, osjetit ćemo osobno, baš kao i oni za koje djelujemo. Uz to nas je ohrabrio da se ne bojimo priznati Isusovima u današnje vrijeme. Nakon okrjepe duše i tijela u popodnevnim satima se razvio govor o temeljnim potrebama duše, o ranama, opraštanju, o onome što nam je prvo u životu, a kao odgovor na sve bio je ISUS I SIGURNOST U BOGU. Susret je završen pjesmom Kraljici Krunice. Zahvalne smo Bogu za ovaj dan, za sve milosti i svima koji su nam omogućili ovu duhovnu obnovu duše.

s. M. Manda Pršlja

Zagreb

Susret odgovornih sestara

Dana 8. listopada 2013. godine, u samostanu Antunovac u Novoj vesi, održan je godišnji susret odgovornih sestara zajednica iz naše provincije. Susret je započeo molitvom, nakon koje je uslijedilo predavanje pod naslovom *Obnova na osobnoj i zajedničkoj razini*, a koje je pripremila s. Ozana Krajačić iz zajednice Kćeri Božje Ljubavi.

Svoje je razmišljanje podijelila na tri dijela: što nam o potrebi obnavljanja govori Sv. Pismo, što o tome govore svete osobe iz povijesti Crkve i današnji dokumenti crkvenog učiteljstva.

Želim podijeliti nekoliko misli iz predavanja s. Ozane.

Dobro nas izgrađuje, a zlo razgrađuje. Neprestano razgovaranje o problemima sve više nas razgrađuje. Negativnosti nas paraliziraju. Umjesto toga razgovarajmo o dobru, stvarajmo konkretne projekte i rješenja naših problema. Dobra misao – dobra riječ – dobar čin. Naglašavanje dobra, a ne problema zahtjeva svakodnevnu vježbu.

Izobilje koje danas imamo dovodi nas do površnosti, osrednjosti i mlakosti. Razvijamo samo jednu stranu života, npr. aktivizam, a to dovodi do toga da postajemo nepotpune osobe. Gubimo dimenziju dubine. Akcija i kontemplaci-

ja su se razdijelile. Akcija raste, kontemplacija stagnira. Nedostatak duhovnosti, kontemplacije dovodi do duhovne bolesti. Znati cijeniti tišinu, znati biti sam sa sobom. Potrebno je vrijeme da bismo sve što primamo «probavili», da bi postalo dio nas. Bez tišine nema potrebne obnove.

Odakle počinje obnova, npr. kuće? Od temelja. A mi popravljamo fasadu. Temelj našeg problema je ZAŠTO biti redovnica, a ne KAKO? Potrebno je učvrstiti naše pojedinačne temelje i duhovne temelje naših zajednica.

Svatko ima svoje mjesto u zajednici, svoje darove, dostojanstvo. Darovi pojedinog člana postaju vlasništvo cijele zajednice. Potrebno je odricati se samoga sebe i svojih prohtjeva za dobro cijele zajednice. Danas je mučeništvo živjeti u zajednici jer negujemo želje koje nisu usklađene sa životom u zajednici.

Treba tražiti i razlučivati volju Božju za život zajednice. U tome nam pomaže Sv. Pismo, ali Bog govori i po svakom članu zajednice, uči nas crkveno učiteljstvo.

Želimo vidjeti plodove svoga rada, a ako ih ne vidimo padamo u depresije. Potrebna nam je vjera: vjera je suradnja s Bogom, očekivanje ispunjenja. Ljudska logika često zamračuje naš um i ne vidimo ono Božje.

Prema riječima sv. Bazilija «Božja riječ je zajednička ljekarna u kojoj nalazimo lijek za svoje probleme.»

Nakon pauze za molitvu, ručak i odmor, u poslijepodnevnom dijelu susreta uslijedila su izvješća iz života zajednice.

Provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak izvijestila je nazočne sestre o duhovnom, materijalnom i brojčanom stanju u provinciji, te o svim važniji događajima. S. M. Jelena Burić o većim radovima u različitim zajednicama u Provinciji, a s. M. Leonida Koch o financijskom stanju. Sestre su radni dio sastanka provele u konstruktivnom razgovoru i odlukama za dobro i napredak provincije i svake pojedine sestre.

Susret je vodila s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica, a na cjelodnevnom susretu je sudjelovala vrhovna poglavarica Družbe s. M. Radoslava Radek.

sestra

Sarajevo

S. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik primile misijski križ

Tijekom svečanoga euharistijskoga slavlja 27. listopada 2013. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu dvije članice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa Provincije *Bezgrješnog Začeca BD Marije* Sarajevo s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik primile su misijski križ po rukama vojnoga ordinarija u BiH – mons. dr. Tome Vukšića. Svetu misu predslavio je zlatomisnik – mons. dr.

Mato Zovkić, uz koncelebraciju biskupa Vukšića i 19 svećenika, među kojima su bili: nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela (PMD) BiH – don Ivan Štironja i nacionalni ravnatelj PMD-a Republike Hrvatske – vlč. Antun Štefan, te dijecezanski ravnatelj PMD-a Vrhbosanske nadbiskupije – preč. Pavo Šekerija i dijecezanski ravnatelj PMD-a Vojnog ordinarijata – vlč. Josip Tadić. Osim brojnih sestara Služavki Maloga Isusa, na čelu s provincijalnom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić, na misi je sudjelovala i najbliža rodbina na spomenutih sestara te vrhbosanska bogoslovna zajednica.

Nakon što je preč. Šekerija navijestio misni evanđeoski odlomak, ravnatelj Štironja je ukratko predstavio Republiku Haiti, u koju odlaze sestre misionarke, napominjući da je ta zemlja dvostruko manja od Bosne i Hercegovine s dvostruko više stanovnika, najvećim dijelom afričkoga podrijetla, te podsjećajući da je prije tri godine ovu zemlju pogodio strahovit potres, tijekom kojega je život izgubilo oko 250 tisuća ljudi. Sestrama misionarkama obratio se ovim riječima: „Hvala vam što preko vas i vaše zajednice vidimo otvorenost Vrhbosanske metropolije i uopće Crkve u Hrvata, prema potrebama Opće Crkve. Promatrajući vas dvije, uočavam iskustvo i mladost. Potrebno je i jedno i drugo, a jedinstvo toga dvoga osobito. Isus je obećao prisutnost tamo gdje se dvoje, ili troje sabiru u Njegovo ime. Zajedno i za jedno – s istim ciljem, pođite s Isusom i s Gospom. Nošene evanđeljem, u sjeni Isusova križa [...], želimo vam da budete misionarke koje, prema riječima vašega utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera trebaju imati „prema Bogu srce djetinje, prema bližnjemu srce materinje, prema sebi srce sudačko.“

Prigodnu propovijed uputio je biskup Vukšić, koji je na početku kazao da „danas zahvaljuju Bogu za dvije nove misionarke iz Družbe sestara Služavaka Maloga Isusa koje odlaze na svoju novu dužnost, na svoju prvu misijsku postaju u Republiku Haiti, nadbiskupiju Port-au-Prince“.

„Poštovane i drage sestre misionarke! Danas primete misionarski križ. Tako se to kaže! A zapravo, vi ćete primiti lik Krista na križu, Krista vjernoga čak i usred strašne patnje. Moglo bi se tumačiti, da bi križ bio samo znak i mjesto zločina i mržnje, kad na njemu ne bi bilo lika Krista, vjernoga volji Očevoj. To jest, s likom takvoga Krista, križ se, od znaka zločina i mržnje, pretvara u mjesto i znak neizmjerne božanske ljubavi i vjernosti. Ili, kao što o Kristu piše sveti Pavao, najveći kršćanski misionar svih vremena, koji neka vam bude primjer i nadahnuće: 'On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe 'opljeni' uzevši lik sluga, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom'. A zašto? – 'Da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ.' I svaki jezik da prizna: „'Isus Krist jest Gospodin!' – na slavu Boga Oca' (Fil 2,6-11)“, rekao je biskup Vukšić, te dodao: „Drage sestre! Propovijedajte Krista rassetoga i uskrsloga, Božju silu i Božju mudrost, Spasitelja svijeta, koji neka vas učini vjernim navjestiteljicama Evanđelja i svjedokinjama svoje ljubavi u svijetu!“.

Nakon propovijedi biskup Vukšić je blagoslovio misionarske križeve i, zajedno s ravnateljem Štironjom, predao ih sestri Liberiji i sestri Ani, što su svi nazočni popratili dugim pljeskom. Blagoslivljajući sestre misionarke, biskup Vukšić je, između ostaloga, molio: „Upravi, dakle, svoj pogled, Gospodine, na ove tvoje službenice koje odlaze u daleke zemlje zaštićene znakom križa svetoga, da budu navjestiteljice spasenja i mira. Svojom desnicom upravljaj, Gospodine, njihove korake, a snagom svoje milosti obnavljaj njihov duh, da ih ne nadvladaju teškoće koje ih očekuju. Neka njihove riječi budu odjek Kristova glasa, da oni koji ih budu slušali budu privučeni posluhom Evanđelja. Ulij u njihova srca Duha Svetoga, da budu sve svima, da bi k tebi, Oče, privukle mnogu djecu, koja, ujedinjena u tvojoj Crkvi, nikada neće prestati tebi pjevati hvale.“ Predajući misionarske križeve, biskup Vukšić je kazao: „Primi ovaj križ, u znak Kristove ljubavi i naše vjere. Propovijedaj Krista rassetoga, Božju silu i Božju mudrost.“

Nakon mise sestre Služavke su u provincijalnoj kući „Egipat“ upriličile slavlje, na kojemu je prigodnu riječ uputila sestra Admirata, podsjećajući da su, „hranjene evanđeoskim naukom, učiteljstvom Crkve i pravilima Družbe

sestara Služavki Maloga Isusa, sestre Liberija Luca Filipović i sestra Ana Uložnik osjetile u duši želju da navijeste i svjedoče Isusovu ljubav narodima i krajevima koji ne poznaju Spasitelja svojih duša“. Spomenula je da je sestra Liberija prije šest godina uputila zamolbu Provincijskoj upravi za odlazak u misije, te da je „ove godine u više navrata spominjala i sestra Ana Uložnik kako bi rado pošla u misije“. Dodala je da je na obadvije molbe Provincijska uprava odgovorila pozitivno te da su pratile događanja u Crkvi i „mogle da ih Dijete Isus dovede u mjesto gdje želi biti proslavljen“ te da je, „između više mogućnosti i lokacija, prevagnula misija u sirotištu u Haitiu.“

„U nadbiskupiji Port-au-Prince, svećenik hrvatskoga podrijetla – velečasni Giordano Belanich, koji djeluje u HKM u New Jersey, je u Bon Repos (periferija Port-au-Prince) osnovao centar *Alojzije Stepinac* za prihvatanje djece bez roditelja. Tu se nalazi 48 napuštene djece. Velečasni Belanich kaže kako većina njih ne bi bila živa da nisu primljeni u Centar. Našu zajednicu je pozvao da se zauzmemo za njih i da ih odgajamo. Pismenu zamolbu za dolazak sestara uputio je

24. kolovoza o.g., a zatim smo dobile i službeni poziv nadbiskupa Guire Poulanda da sestre karizmu slugu Božjeg Josipa Stadlera žive i u njegovoj nadbiskupiji. Časna Majka Radoslava Radek nam je 16. rujna 2013. dala odobrenje da sestre mogu poći u misiju u Haiti i ostvariti svoje misijski poziv“, pojasnila je s. Admirata.

„Vrijeme koje živimo je obilježeno Godinom Vjere i Utemeljiteljevim obljetnicama života. Svjetlo dana ugledao je prije 170 godina, a svjetlo vječnosti prije 95 godina. Koliko se samo za nas zauzima kod Gospodina! Nije li u tom ozračju i u sjeni njegova sveta života rastao misionarski polet naših sestara... Otvorena su vam Vrata vjere da i vi možete drugima otvarati ista ta vrata“, kazala je s. Admirata, zaželjevši da s. Liberiju i s. Anu sveti Rafael arkandjel vodi i prati na putu „ad genetes“ (k narodima) i upućuje ih uvijek kako će proslaviti Oca i navijestiti Isusa, Spasitelja svih ljudi.

Prigodnu riječ uputio je i ravnatelj Štefan, ističući da u misionarskom radu na prvome mjestu treba biti Krist jer će na taj način ljubav prema siromasima doći na prvo mjesto. Sestre misionarke nazvao je trubadurima Bože ljubavi i heroinama Kristove ljubavi prema siromasima ističući da će im domovinska Crkva u Hrvata uvijek biti potpora.

U popodnevним satima s. Klara Jerković, koja je sa djecom iz SDDE-a bila na svetoj misi, održala je kratki intervju s djecom.

Prvo pitanje glasilo je: *Tko je za mene misionar?*

Ivica S.: To je onaj koji daje novac siromašnim ljudima, daje im da jedu i piju;

Marko S.: Misionar je onaj koji čuva djecu;

Katarina S.: Za mene je misionar onaj koji ide u siromašne zemlje, onima koji nemaju ništa da ih uče i pomažu im;

Nikolina T.: Onaj koji pomaže nekom;

Anto P.: Onaj koji propovijeda Božju Riječ;

Marija P.: Da pomažu djeci koja nemaju roditelja i spavaju na ulici. Sve su časne sestre misionarke...

Ana M.: Onaj koji je poslušan, sluša starije od sebe, a ne mlađe;

Ivana: Onaj koji se dobro ponaša i koji je dobar;

Anamarija L.: Onaj tko je dobar;

Marica M.: Misionar pomaže siromasima, uči o vjeri, širi Božju Riječ;

Sandra N.: Misionar pomaže drugima, i daje im sve od sebe da bi i oni postali jednog dana nešto slično i da bi nešto naučili;

Anita H.: Onaj koji pomaže drugima, i onaj koji omogućava drugome bolji život;

Tatjana P.: Jedan čovjek koji je dobre duše, koja ide u misije, jer je to njegovo životno djelo.

Drugo pitanje glasilo je: *Jesmo li mi SMI ovdje misionarke?*

Marija P.: Jeste, da nije vas, mi bi bili na ulici;

Anita H.: Jeste, omogućujete nam bolji život;

Sandra N.: Učite nas mnoge stvari, bolji razvoj života, ovdje imamo sve zahvaljujući vama;

Anamarija L.: Vi ste misionarke jer nas pazite i čuvate;

Ivica S.: Da, vi nas hranite i čuvate;

Marko: Pa jeste, vi nam pokazujete i pišete s nama zadaću.

s. M. Klara Jerković

Niš

Hodočašće sestara SMI-a u Niš, u povodu 1700 obljetnice Milanskoga edikta

U povijesti spasenja Bog je uvijek bio sa svojim narodom te ga u svim nevoljama i progonima izbavljao iz ruke neprijatelja pokazujući da je On njegov Bog, a on Njegov narod. Vrhunac oslobođenja i Božje ljubavi prema čovjeku dogodio se na križu „po kojemu je svijet otkupljen Krvlju Gospodina svojega“. Zbog te istine i stvarnosti mnogi su kršćani kroz povijest, osobito u prvim stoljećima, mučeni i

dali svoj život. U veljači 313. godine u Milanu se dogodio veliki čin koji je promijenio pravac povijesti. Potaknut milošću Božjom i primjerom svetih mučenika, car Zapada – Konstantin Veliki – zajedno s carem Istoka – Licinijem, proglasio je uredbu (tzv. *Milanski edikt*) kojom je službeno označen kraj vjerskih progona u Rimskome Carstvu. U Nišu, rodnome gradu cara Konstantina, 21. rujna 2013. godine proslavljena je 1700. obljetnica toga velikog događaja pod geslom „Za slobodu oslobođeni“, a na poziv nadbiskupa i metropolita beogradskog – mons. Stanislava Hočevara – i naša se redovnička zajednica uključila u slavlje molitvom, žrtvom i hodočašćem, na koje je, s našom provincijskom glavaricom – s. Admiratom Lučić, krenulo devet sestara: s. Liberija Filipović, s. Damjana Crnković, s. Ružica Ivić, s. Finka Brajković, s. Anica Matošević, s. Rafaela Ivić, s. Stana Matić i s. Jelena Jovanović.

Noseći u svom srcu molitve i nakane namijenjene za ovo hodočašće, u ranim jutarnjim satima krenule smo ispred samostana „Egipat“ u Sarajevu. Putujući preko Pala, Goražda, Višegrada, Užica, Čačka, Kragujevca i mnogih drugih naselja lijepe Srbije, ni u jednom trenutku nije manjkalo veselega sestarskoga

raspoloženja kroz molitvu, pjesmu i priču samostanskih zgoda i nezgoda. Razmišljale smo o žrtvi blaženih Drinskih mučenica i molile za sve mučenike zbog vjere. Koliko divnih uzvišica, kanjona, rijeka, obrađenih polja! Nakon pomalo napeta, ali ustrajna traganja u Nišu, stigismo točno u 11 sati na stadion „Čair“, na kojem je započelo svečano euharistijsko slavlje. S ulaznom pjesmom *Od sva se četiri vjetra* uđosmo i mi na stadion, gdje nas najprije iznenadi mali broj vjernika koji je došao na tako značajno slavlje. S druge strane stadiona, za oltarom, na čelu s papinim izaslanikom – kardinalom Angelom Scom, milanskim nadbiskupom, i mons. Stanislavom Hočevarem, nadbiskupom metropolitom beogradskim, bilo je puno biskupa i svećenika iz susjednih zemalja, među kojima i naš nadbiskup Vinko kardinal Puljić sa svećenicima Vrhbosanske nadbiskupije. Na početku misnoga slavlja mons. Stanislav Hočevar je uputio pozdrav, u kojem nas je najprije pozvao na radost: „Jer Gospodin daje svjetlost, samo On! Jer Gospodin daje

snagu, samo On! Jer Gospodin daje... nadu u dan koji ne poznaje zalazak. Samo On! Kako da se ne raduju i nebo i zemlja! Radujmo se svi: s Istoka i Zapada, sa Sjevera i Juga.“ Zatim je istaknuo središte oko kojega smo se okupili i po kojemu smo oslobođeni, a to je Kristov križ, čije su čestice, zajedno s relikvijama sv. Jelene Križarice, prenesene iz crkve Uzvišenja Sv. križa na stadion „Čair“ za tu prigodu. „Križ povezuje sve i svemu daje pravo mjesto i prave odnose, prave uloge i prave zadaće!... Kristov križ pobjeđuje podijeljenost i stvara jedinstvo, pobjeđuje zlo, grijeh i smrt te daje milost, život i snagu... Tu veliku tajnu – braćo i sestre – želimo danas radosno slaviti i uranjati u beskonačne dubine tog oceana ljubavi“, naglasio je mons. Hočevar. Pozdravivši sve nazočne, još jednom je usmjerio pažnju na križ koji je bio na svećeničkim misnim odijelima. Križ je zelene boje „jer samo on stvara i donosi nadu!... Na njemu je pet plamenih jezika, pet Isusovih rana. Umirući Krist izdahnuo je u svijet – u nas braćo i sestre – darove Duha Svetoga. Prihvatimo ih u ovom velikom danu... jer samo tamo gdje je Duh Gospodnji, tamo je sloboda!“, zaključio je mons. Hočevar, zamolivši kardinala Scola da započne euharistijsko slavlje.

U svojoj sadržajnoj propovijedi, osvrćući se na misna čitanja, kardinal Scola je istaknuo kako su se Gospodinove riječi iz Evanđelja da će kad bude uzdignut sa zemlje sve privući k sebi (usp. Iv 12,32), ispunile pred našim očima učinivši da izađemo iz svojih kuća i dođemo putem hodočašća i molitve ovdje, da bi nam dao iskusiti, zajednički i osobno, da je „On doista mir naš“ (2. čitanje: Ef 2,14).

„Isus je došao da navijesti mir vama koji bijaste daleko (Ef 2,17)... Mir što ga daje Isus jest oprostjenje grijeha, izmirenje s Bogom, kao i pomirenje među ljudima... Ne može se dakle odvojiti pomirenje s Bogom od jedinstva s braćom“, naglasio je kardinal Scola, dodavši da je „vjernička vjera, svaka vjernička vjera, jer je izraz težnje za Bogom, jest izvor jedinstva među ljudima, a ne izvor sukoba ni podjela. Samo kad zagospodari ideologija, samo kad se napusti primat Boga, tada se ljudi progresivno razdvajaju.“

Osvrćući se na prvo čitanje iz Knjige Otkrivenja, kardinal je naglasio kako je za Isusa upotrijebljena slika koja nam može izgledati malo čudno: Isus je *Jaganjac koji stoji kao zaklan* (Otk 5,6). „Da bi nam darovao mir, Isus je predao sama sebe u smrt – kao zaklan, ali postupajući tako, on ju je definitivno pobijedio: uskrsnuo je i zato stoji. Dajući svoj život, Isus je izgovorio konačnu Božju presudu o povijesti ljudi, a glasi: milosrđe i mir.“

„Evanđelje nas potiče da *hodimo u svjetlosti* (Iv 12,35)... Pozvani smo da budemo graditelji mira i jedinstva, da se založimo za stvaranje *novoga čovječantva* koje nam je hitno potrebno naročito u Europi“, rekao je kardinal Scola. Mladima je poručio da ne ostaju ravnodušni pred bolnim i nasilnim događajima koji su obilježili noviju povijest njihovih naroda, te da svjesno prihvate svoju odgovornost u sadašnjosti koja „zahtjeva da se krene od

praštanja i priznavanja pomirenja koje nas je ovdje sazvalo... Budite za sav vaš narod uvjereni svjedoci pomirenja. Gradite u svojim zemljama civilizaciju ljubavi“, poručio je kard. Scola.

Na kraju svečanoga misnoga slavlja mladi su pročitali svoj Proglas, u kojemu, uz ostalo, izjavljuju: zahvalnost Trojedinome Bogu, roditeljima i ljudima koji ih uče ljubiti Boga i čovjeka; svoju odanost Katoličkoj crkvi i narodima iz kojih su ponikli; da žele biti istinski svjedoci kršćanske vjere riječima i djelima; da će uvijek imati pred očima Kristov križ i da ga se nika-

da neće stidjeti; da će biti otvoreni, hrabri i zauzeti u ostvarenju Isusovih zapovijedi, a da bi svoje odluke mogli provesti u djelo, pozivaju sve one koji nose odgovornost u društvu i politici, da ih u tome podrže.

Nakon sv. mise, ispred stadiona „Čair“, razveselio nas je susret s dragim prijateljima, poznanicima, svećenicima i našim biskupima. Potom smo se uputile prema crkvi *Uzvišenja Sv. križa* s dvjema gospođama koje su nam pokazivale put kroz lijepi Niš. Na žalost, radovi unutar crkve koji traju već mjesecima nisu bili završeni, zbog čega nismo ni mogle ući u nju. Odmor i okrpju našle smo u malom parku pored crkve, a Gospodin nam je providio i brži povratak do stadiona pored kojega je bio parkiran naš kombi. Zahvaljujući dobrim prijateljima iz beogradskoga Caritasa, došle smo do kombija te se, obogaćene susretom, molitvom i porukama sv. Crkve zaputile natrag prema Sarajevu, u svoje zajednice.

Nakon ovoga svetoga i povijesnoga dana treba nam svaki dan u savjesti odzvanjati pitanje nadbiskupa Hočevara: „Kako smo prihvatili i razvijali tolike primljene darove te uzvišene evanđeoske *talente* Božje dobrote?“ i zaključiti s njim da „mi kao Crkva ne možemo i ne smijemo šutjeti: unatoč vanjskoj slobodi, među nama je toliko bolesti ovisnosti koliko ih dosad nikad nije bilo! *Sol* i *kvasac* i *svjetlo* Evanđelja u Europi tako smo gurnuli na periferiju da je nastupilo posljednje vrijeme da se osvijestimo i obratimo!... Zato snaga Kristova križa treba ponovno zablistati pred nama i u nama. Najteža posljedica grijeha jest upravo to da nemamo više duhovnoga razlučivanja: da, unatoč bolesti, ne osjećamo bolove i da se, unatoč krvarenju, ne

liječimo! Hodočašće u Niš velik je povijesni vapaj!“ Sretna sam što sam mogla biti dionica milosti velike obljetnice u povijesti kršćanstva.

sestra Jelena Jovanović

Pula

Beatifikacija svećenika Miroslava Bulešića

Vođene Kristovim riječima “Gdje su dvoje ili troje sakupljeni u moje ime, tu sam ja među njima” uputile smo se 28. rujna u Pulu svjedočiti ispunjenju tog obećanja na beatifikaciji svećenika Miroslava Bulešića. Iako u malenom broju i unatoč ranojutarnjim satima, već kad smo krenule iz Splita, među nama se osjetio val nestrpljivosti i uzbuđenog iščekivanja onoga što nas čeka u dalekoj Istri. No, duh je voljan ali tijelo je slabo, pa smo, pomolivši se Bogu za sretan put, pozaspale i odmarale do 4:00h. Od tada pa

nadalje, suprotno očekivanjima, mi smo, kao prave kandidatkinje, prepustile riječ starijim sestrama, upijajući kroz san zrnca mudrosti, šala i pjesme koja su nas dovela do našeg cilja. Velikog udjela u tom veselom raspoloženju imao je i vlč. Branimir Petrović koji nam se pridružio i bio najbolji vodič kroz ljepote Istre.

Došavši pred Arenu u Puli, bilo nam je jasno odmah na prvi pogled da ćemo prisustvovati veličanstvenom okupljenju vjernika koji su se iskrcavali iz mnogobrojnih autobusa koji su prekrivali dugu širinu oko same Arene. Kako smo stigle u prvom valu hodočasnika, smjestile smo se i iščekivale početak euharistijskog slavlja. Prije same sv. Mise, točnije u 9:30 sati, započeo je 60-minutni program koji nas je meditacijama napisanima od strane akademika Josipa Bratulića, prof. dr. Darka Gašparovića, Stjepana Lica, Daniela Načinovića, mr. sc. Tomislava Rogića, prof. Evelina Rudana, mr. sc. Anđele Jeličić, vlč. Blaža Bošnjakovića, s. Branke Matike, prof. dr. sc. Ivica Raguža, mr. sc. Tanje Popec, te sestara iz Karmela sv. Josipa u Đakovačkoj Breznici uveo u samu srž života i poziva pokojnog Miroslava, a to je neprekidna zagledanost u Isusa Krista i Njegovu Muku, vjerno nošenje križa i potpuno predanje Gospodinu. Uz prigodne meditacije, ostvaren je i glazbeni okvir uvodnog programa zaslugom prekrasnih izvedbi Klape Motovun, zbora Apostoli mira, Putokazi, Bruno Krajčar, te za ovu prigodu združenih dječjih zborova iz župa Sveti Petar u Šumi, Vodnjanu i Pazinu.

Sveta misa je započela u 11 sati, a predvodio ju je Papin izaslanik prefekt Kongregacije za kauze svetih kardinal Angelo Amato. Porečki i pulski biskup Dražen Kutleša je, nakon što je zamolio Papina izaslanika da proglasi don Miroslava Bulešića blaženim, izložio i njegov kratak životopis. Kroz biskupovo izlaganje doznale smo i uvidjele kolika je snaga bila u tom čovje-

ku, kolika snaga vjere se u njemu krila i koliko je kratko izgarao od ljubavi prema Onomu čiji je svećenik.

Kardinal Amato potom je pročitao pismo pape Franje i proglasio vlč. Bulešića blaženim. Narodom se zaorio gromoglasan pljesak. Pljesak zahvale i ponosa zbog onih koji ga nasljeđuju i slijede njegov primjer, a i pljesak Onomu koji nas je sve okupio u svojoj neizmjerljivoj Ljubavi i zajedništvu. Uslijedilo je čitanje bule na latinskom i hrvatskom a zatim je otkrivena slika blaženog Miroslava Bulešića.

Blaženikov brat, Josip Bulešić, donio je na liturgijski prostor relikvijar, tkaninu natopljenu Miroslavovom krvlju kojeg je kardinal Amato blagoslovio. Narod je zatim pjevao zahvalnu pjesmu "Budi hvaljeno".

Kad bi opisivala detaljnije samo slavlje, bilo bi predugo, sve je bilo prekrasno i pomno osmišljeno, od zbora koji se sastojao od 210 pjevača do bolničara i mladih volontera koji su u svakom trenutku bili spremni na pomoć. Ipak, ono što me najviše zadivilo je bio sam broj naroda koji se skupio na jednom mjestu, s jednom mišlju. Osim svih hrvatskih biskupa u koncelebraciji su sudjelovali i

biskupi iz susjednih zemalja, redovnički poglavari te više od 670 svećenika. Svi oni su na svojim stolama nosili motiv ljiljana koji je bio na mladomisničkoj štoli blaženog Miroslava. Crvena boja koja je prevladavala odavala je motiv mučeničke smrti kojom je blaženik umro. Sedamnaest tisuća hodočasnika me vraća na Kristovo obećanje a osjećaji koji su u meni prevladavali tijekom čitavog misnog slavlja, a i nakon, znače i njegovo ispunjenje. Kroz glavu mi je prošlo i, toliko učestalo pitanje današnje suvremenosti, "je li vrijedilo? Jel ima smisla?". Sedamnaest tisuća ljudi jednoglasno mi je ovim danom i ovom snagom vjere odgovorilo jednoglasno DA. Vrijedilo je živjeti, izgarati, umirati sebi, otvarati se za drugoga, otvarati se za Boga. Ovaj čovjek, koji nas je i okupio svojom svetošću, to DA rekao je već davno. Rekao ga je onaj tren kad je trebao izdahnuti, kad ga je krvnik osudio. Ono što sam odnijela s ovog slavlja će zauvijek ostati u meni ne kao uspomena, već kao

opomena. Opomena u svakom trenutku kad se preispitujem i kad je srdžba u meni jača od Ljubavi. To je opomena koju nam je svima kao geslo ostavio blaženi Miroslav: "Moja osveta je oprost!". Dao Trojedinu Bog da nas to geslo vodi kroz čitav život i da u nama tinja zauvijek, kao i uspomena na čovjeka koji je do kraja njegovao tinjajući plamen u sebi, Plamen koji vječno treperi i izgara.

Renata Simunić

Hodočašće redovnica u *Godini vjere*

U subotu, 5. listopada 2013., 90 redovnica iz različitih redova pod vodstvom nadbiskupskog delegata za redovnice fra Petra Lubine uputile su se iz Splita u posjet muškom benediktinskom samostanu Sv. Kuzme i Damjana, koji se nalazi na brdu Ćokovac kod Tkona na otoku Pašmanu.

S malenoga brda jasno se može vidjeti nekolicina malenih otočića koji poput biserja krase Pašmanski kanal, koji odvaja otok Pašman od Zadra i Biograda. Njegov naziv "Ćokovac" potječe od riječi "ćok" što je naziv u lokalnom dijalektu za pticu kos. Tamo su nas dočekali, baš poput malenih, crnih ptica, vrijedna, vesela i ponizna, naša braća benediktinci. Odišući nekim mirom i postojanošću ostavili su dojam ljudi koji ljube samoću, ruku uzdignutih k nebu. Bile smo na molitvi Časoslova koju su svečano predvodila braća benediktinski. Uistinu snažni i neponovljivi duhovni ugođaj skladnog molitvenog ozračja u slavljenju Boga, uzdignuće duše i tijela Bogu Stvoritelju i Posvetitelju svega. Uistinu, sve na tom brdašcu odisalo je poniznošću i mirom. Pa tako i njihova samostanska crkvice koja skriva gotičko slikano

raspelo, nepoznatog majstora iz 15. stoljeća. Ne smijemo zaboraviti da je Ćokovac kroz nekoliko stoljeća bio centar glagoljaštva i rasadište narodne pismenosti i kulture. Osim toga, na Ćokovcu se nalazi najbrojnija zbirka natpisa urezanih u kamen hrvatskom glagoljicom.

Nedaleko od Ćokovca nalazi se franjevački samostan sv. Duje, kojeg su redovnice također posjetile. Najljepši je to ukras onoga kraja koji se ističe svojim umjetničkim blagom i arhitekturom. Prema tradiciji utemeljio ga je brat Florian, subrat sv. oca Franje iz Asiza. U samostanskoj crkvi fra Petar nam je predvodio euharistijsko slavlje, koje su svojim pjevanjem animirale redovnice.

Upoznavajući živote benediktinaca i franjevacu, uski put kojim su krenuli, naslutile smo da i mi, kao putnici, nikada ne smijemo zaboraviti svoj cilj. Mi, čije je ime zapisano u zvijezdama, čije je ime zapisano u Božjem dlanu. Hvala braći što su nas podsjetila da samo oni koji idu uskim putem idu u vjeri i srca im se šire. Pozvane da ne skrećemo s puta, da se ne zaustavljamo na zelenim livadama, već hrabro koračamo k cilju, molimo Boga da nas posveti. Kada nam je srce umorno i prazno od puta, kada ne znamo što bi s njim, darujmo ga Isusu, on će ga znati napuniti.

Ne bojmo se moliti za posvećenje, mi, čije je ime zapisano u zvijezdama!

Jelena Gligora, kandidatice

Hodočašće u Mariju Bistricu

Pola sata nakon ponoći krenule smo nas dvije sestre (s. M. Anica Matošević i s. M. Finka Brajković) s tridesetak vjernika sarajevskih župa prema svetištu Majke Božje Bistričke. U Mariju Bistricu smo stigle u subotu 12. listopada 2013. godine u 6 sati ujutro, da bismo tu najprije pozdravili našu Nebesku Majku. Potom smo se tjelesno, a onda i duhovno okrijepili i ispovjedili. Zahvalne smo Bogu i zajednici da smo mogle sudjelovati na Osmom hodočašću vjernika Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije u Marijino svetišće Bistrica.

Središnje misno slavlje u 11 sati predslavio je kardinal Vinko Puljić – nadbiskup i metropolit vrhbosanski – uz suslavlje Apostolskoga nuncija u RH – mons. Alessandrom D'Erricom, banoalučkoga biskupa – mons. dr. Franje Komarice, pomoćnog banjolučkoga biskupa – mons. dr. Marka Semrena, te pedesetak svećenika Vrhbosanske nadbiskupije i banjolučke biskupije. U asistenciji su bila dvojica đakona, te desetak bogoslova. Oko Majke Božje Bistričke okupilo se oko 5000 vjernika Vrhbosanske nadbiskupije i banjolučke biskupije. Bilo je doista lijepo vidjeti kako su se oko naše Nebeske majke okupili djeca, mladi, zreli i stariji. Svi smo zajedno s oduševljenjem slavili Boga, pjevali i molili. Hodočašću su nazočile i naše sestre iz Doboja (s. M. Tatjana Batista i s. M. Anita Rajić) koje su došle s vjernicima župe Doboje. Misno slavlje je svojim prekrasnim pjevanjem uvećao zbor iz župe Tolisa.

Na početku misnoga slavlja nazočne je pozdravio župnik i upravitelj Svetišta – preč. Zlatko Koren – koji je pozdravio sve hodočasnike koji su došli iz BiH, Njemačke, Austrije i drugih dijelova u kojima žive i rade. Pohvalio je ovu inicijativu i zaželio svima da ih čuva, prati, štiti i vodi kroz život Nebeska Majka.

Geslo ovog hodočašća bilo je „Sve obnoviti u Kristu“. Pred kipom Majke Božje Bistričke molile smo da Bog dotakne i obnovi svaku sestru drage nam Družbe. Nakon misnoga slavlja uslijedila je tjelesna okrepnja i druženje, a nakon toga križni put s kojim smo započeli u 14:30 sati. Križni put je predvodio pomoćni banjolučki biskup – mons. Marko Semren. Križni put je završio u crkvi u kojoj smo primili blagoslov, poslije kojega smo krenuli prema autobusima. Cijelim putem pri povratku u Sarajevo osjećalo se oduševljenje, mir i radost kojim smo bili zahvaćeni. Zahvalne smo Bogu i našoj Nebeskoj Majci na ovim plodovima. Hvala svima koji su nam omogućili ovo hodočašće. Neka Bog i naša Nebeska Majka čuvaju i vode sve nas!

s. M. Finka Brajković

Izlet u Vukovar

Moja kolegica Marija i ja smo se u subotu u 8 sati uputile, zajedno sa svojim razrednim kolegama u Vukovar. Ovaj izlet je organizirao don Luka Vrljičak, pedagog naše škole Nadbiskupijske klasične gimnazije "don Frane Bulić" i s. Petra Šakić, profesorica vjeronauka. Krenuli smo s jednom mišlju i željom a to je: odavanje počasti žrtvama agresije, našim braniteljima te dati do znanja narodu koji je ostao u Vukovaru i čije rane još zacjeljuju.

Odsjeli smo u hotelu "Borovo" u Borovu Naselju a prije stizanja na samo odredište obišli smo i Osijek, Slavonski Brod te Ilok. Slavonija nas je očarala svojom ljepotom, no više od svega ostalog čekali smo dolazak u simbol otpora i slobode naše domovine, u grad koji je živa uspomena na snagu vjere i domoljublja našeg naroda. Stigavši u Vukovar, krenuli smo u posjet našoj franjevačkoj braći koja su odigrala veliku ulogu u vjerskom i prosvjetnom odgoju u povijesti ovoga grada. Ostavili su neizbrisiv trag na Vukovarskom području već od početka 18.st. kad su dobili dopuštenje za gradnju crkve i samostana. U toj crkvi posvećenoj svetom Filipu i Jakovu prisustvovali smo i nedjeljnoj sv. Misi. Već u 9 sati ujutro, kad je započela sv. Misa, crkva je bila prepuna, što je u meni potaklo osjećaj zahvalnosti Gospodinu koji je i u ratu, a i danas, davao i daje snagu tim ljudima. Njihova vjera dala nam je svima pouku i uvid u to da Vukovar živi, diše punim plućima i da, dok je Boga i vjere, nada nikada neće prestati.

Nakon Mise, obišli smo i Vukovarsku bolnicu u čijem podrumu je prikazan način života ranjenika za vrijeme okupacije grada. Teško je iti opisati osjećaje i trnce koji su me prolazili dok smo obilazili sitne, skućene prostorijice i prikaze ljudi i djece koji su prekrivali svaki milimetar već dovoljno uskog prostora. Teško mi je bilo zamisliti njih stotine kako svakodnevno prolaze tim sobama, bespomoćnu djecu i trudnice, teško je i nemoguće zamisliti osjećaje koje su oni osjećali svjesni opasnosti vani i onoga što bi se moglo dogoditi njihovim najmilijima, a što se njima u tim podrumima već događalo. Zapalili smo svijeću u prostoriji u kojoj se stalno čitaju imena ranjenika što me je podsjetilo na one koji su preživjeli a čiji su prijatelji i rodbina iz ovih podruma odvedeni na Ovčaru. Svijeća koju smo zapalili će izgorijeti, ali njihovo sjećanje na stravičnu sudbinu će zauvijek ostati u njima. Ono nikad neće nestati.

Prošavši pored Vodotornja koji je jedan od najstarijih objekata u Hrvatskoj, izgrađen 1913.godine, nismo se mogli oteti dojmu koji je na nas ostavio, a to je njegova sličnost s našim braniteljima. Čvrsto i nepokolebljivo stoji dok se na njemu viori ponosni hrvatski stijeg. Stijeg slobode i pravde.

Posjetili smo i Memorijalno groblje i Križ na ušću Vuke u Dunav, ali najsvetije ozračje za mene je bila sama Ovčara i Memorijalni centar. Čim smo izišli iz autobusa, osjetili smo miris svinja, koji je bio stotinu puta blaža verzija mirisa koji se tim područjem osjećao dok je tu bila farma. Razmišljanje o umu, srcu i duši čovjeka koji je sposoban doći na ideju razbacivanja ljudskih tijela u svrhu skrivanja njihova raspadanja na takvom mjestu, u isti tren me dovela od neopisive srdžbe i bijesa do suza. Za mene u tom trenutku više nije bilo samo pitanje nacionalnosti, rase ili religije, već se u meni pojavio veliki upitnik nad riječi LJUDSKOST. Ono čime se i danas mnogi nedostojni hvale i okrunjavaju. Koliko slab mora biti čovjek, Gospodine moj, da zaboravi na Tebe i dopusti Zlu da njime na ovaj način ovlada? Koliko uskraćen mora biti taj um, Stvoritelju moj, da zaboravi da samo Ti imaš pravo na oduzimanje onoga što si sam stvorio i dao nama jadnicima?

Ostavivši uspomenu koja se vječno mora častiti, ne samo u Vukovaru koji je žrtva prije i danas, već u čitavoj Hrvatskoj, uputili smo se natrag Dalmaciji. Mjesta koja smo prošli i ljudi koje smo vidjeli naučili su nas i uvjerali u riječi Siniše Glavaševića: "Grad-to ste vi!"

Prije samog povratka, zaustavili smo se u Zagrebu i otišli na Mirogoj, na grob čovjeka koji je ideale podredio vlastitom životu, koji je živio i disao Hrvatsku, koji je, kao i branitelji kojima smo odali počast ovim hodočašćem, želio samo čistu i slobodnu domovinu, Zvonka Bušića. Ovaj izlet je bio velika pouka za mene a i za moje kolege. Umjesto da se pustimo struji liberalizma i kulture života bez normi koja je postala hit 21.stoljeća, uprimo svoj pogled u naše branitelje, u žrtve koje su živote izgubili zbog nečije tuđe mržnje i nezadovoljstva. Počnimo od sebe, mijenjajmo sebe i umirimo si

sada da čitavu Vječnost ne provedemo u smrti. Ne odričimo se sebe i svoga i ne bježimo u vlastiti strah, da se ne budemo tražili sutra po smetlištima ljudskih duša, već se suobličimo i sjedinimo s patnjama i mukom ljudi zbog kojih smo danas slobodni. Fizički smo slobodni, no još uvijek vodimo rat, onaj mnogo podmukliji, koji traži naše duše, naše umove. Uložimo svoju mladost u življenje onoga što nam je Vukovar stekao i ne zaboravimo nikada da smo upravo mi mladi nada ove države, ovog svijeta. Hrvatska-to smo mi!

Renata Simunić

Dubrovnik

Pod zaštitom Gospe od Milosrđa

U nedjelju, 10. studenog 2013., sv. Misu u 9,30 sati predslvio je u našoj kapeli sv. Obitelji kapucin fra Stanko Dodig. Sestre su molile, pjevale i zahvaljivale Bogu i Gospi od Milosrđa, za 60 godina djelovanja i rada u Gospinu polju u Dubrovniku.

Kad su sestre bile potjerane iz Bosne, iz Sarajeva, morale su se snalaziti, raditi i dalje živjeti. – Tako je vrhovna glavarica s. Flavija Tomšić, u dogovoru s provincijalom Kapucina fra Alojzijem Novakom i gvardijanom fra Vendelinom Stipčevićem, poslala 10. studenog 1953., prve sestre „Služavke Malog Isusa“ u Dubrovnik, kod Kapucina u njihov samostan, pošto je dobila dozvolu od dubrovačkog biskupa mons. Pavla Butorca, da sestre mogu „preuzeti u samostanu Kapucina u Gospinu polju u Dubrovniku, vođenje kućanstva i gospodarskih poslova“ - (Vez ljubavi u tkanju jedne povijesti“, - Zagreb, 1990. Str. 209-212.). - Prve sestre bile su: s. Silvija Lučan, s. Branimira Penić, s. Batilda Lozo i s. Asumpta Kovačušić. - Braća Kapucini primili su sestre s velikom ljubavlju u svoj samostan. Sestre su radile u kući, u vrtu, držale su cijelo gospodarstvo. Čuvale djecu, radile ručne radove. Ostale su kod Kapucina u samostanu punih 17 godina.

Kako je šezdesetih godina prošlog stoljeća broj sestara i kandidatice rastao i bilo ih je tada dosta u kući, a prostor u Kapucinskom samostanu malen za stanovanje i rad. Tada su sestre počele razmišljati o gradnji svoga samostana, svoje kuće. Gvardijan je bio jako pažljiv prema sestrama, ali svoja kuća je svoj dom! Tako su sestre s predstojnicom s. Otilijom Lovrić, kao po nekom nadahnuću i providnosti Božjoj, tražile savjet i pomoć na sve strane za novi samostan, i krenule u gradnju. Novca je bilo vrlo malo, tražile su sredstva, posuđivale, i uz Božju pomoć i dobre ljude kuća je bila sagrađena i dovršena 1970. godine. Blagoslov je obavio biskup mons. Severin Pernek 27. prosinca 1970. godine. Mozaik sv. Obitelji u kapeli napravio je akademski slikar Ivo Dulčić. Tada su sestre, postulantice i kandidatice preselile u novi samostan, a ostale su samo 2 sestre u Kapucinskom samostanu, kao i danas, koje se brinu za crkvu i domaćinstvo u kući.

Kako je Družba tada bila podijeljena na provincije, Splitska provincija sv. Josipa, odlučila je da njezin novicijat bude u novom samostanu u Dubrovniku. Tako su 6. siječnja 1971. godine 28 postulantica započelo svoj novicijat. Bile su to dobre, vrijedne djevojke, a imale su i dobru magistru s. Maristela Goić, bivšu vrhovnu glavariču. - Novicijat je sada zajednički u Zagrebu, na Kraljevcu.

Sestre su došle u Dubrovnik 1943. godine i radile u dječjem domu „Belveder“ do 1946., a ostala je raditi jedino s. Eleonora Medić do mirovine. Sestre su radile i djelovale od 1965. do 1967., u Dubrovačkoj katedrali i u crkvi sv. Vlaha, a stanovale su u nekom stanu u Gradu.

Za rad i život sestara u Gospinu polju kroz 60 godina, zahvalile smo dragom Bogu za puno toga. Nebeska Majka Gospa od Milosrđa, sigurno je vodila i pratila svojom milošću i zaštitom naše prve sestre, a i nas danas prati na našem putu i hodu prema Vječnosti. Znamo dobro da bez križa, bez poteškoća, nema života na zemlji? A i prvim sestrama nije bilo baš lako, početak im je bio težak. - Ne znamo ni mi danas što nas u budućnosti čeka? Zvanja je malo, i mladih sestara je malo, a mi sestre starije do Božje volje, kako On hoće! Ostaje nam moliti i Bogu predati sebe, svoje živote, karizmu, poslanje i rad. – Bože dobri, blagoslovi sve sestre koje su započele svoj životni hod i rad u Gospinu polju kod Kapucina i u ovom samostanu, a sve one sestre koje su preminule u ovom samostanu nagradi vječnim životom na nebesima.

Danas u dubrovačkoj zajednici, u samostanu sv. Obitelji, živi i djeluje 26 sestara. Najstarija je s. Lutgarda Šušnjara, rođena 1920. godine. Sestre rade u Domu za starije osobe pri samostanu i njeguju 18 gospođa, dvije rade u Dubrovačkoj bolnici, dvije u Kapucinskom samostanu, a treća u crkvi svira i drži župski vjeronauk, a ostale rade kućne poslove.

Gospodine, nama koje danas živimo u Dubrovniku, i vršimo karizmu Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, daj da budemo prave Služavke i Tvoj znak ljubavi u ovom gradu i vremenu u kojem živimo, i oprosti nam što nismo uvijek bile Tvoja produžena ruka za potrebe drugih.

Blagoslovi i braću Kapucine koji su imali srca onda i danas, za naše potrebe, za naše poslanje i služenje Malom Isusu u zajedništvu s njima. Neka Tvoj mir i blagoslov bude sa svima nama!

s. Magna Borovac

Hodočašće u Vukovar

„Taj čin sjećanja na Vukovar treba biti takav da u njemu mogu sudjelovati svi: od najmlađih do najstarijih, da bude vidljiv, dostojanstven, tih i nježan,

da otvori trajan prostor svakom pojedincu iskazati odanost Vukovaru i značenje njegove simbolike“ – napisala je dr. Vini Rakić.

U tiho, pomalo maglovito jutro 17. studenog, krenule su Triljske mažoretkinje, inače i PMI-a, te dvije članice iz Splita u grad heroj - Vukovar. S njima je njihova voditeljica gđa Anita Dukić i s. Dolores Brkić, pročelnica PMI-a. Cilj im je biti sudionice križnog puta kolone sjećanja, zapaliti svijeću te u tišini vlastitog srca zahvaliti svima koji su se nesebično i hrabro darovali Hrvatskoj.

Vozeći se od Splita, Trilja do Vukovara isprepletali su se osjećaji ponosa, zahvalnosti, bola, pitanja ali i radosti jer želimo danas biti svjetlo i snaga ...

Sati su se nizali te smo stigli do sestara Služavki Malog Isusa u Vinkovcima, odnosno samostana koji se zove Marijin dom. Naše drage sestre su nas dočekale neopisivom srdačnošću, otvorena srca te nas „ŠOKIRALE“ dobrotom: s. Antonija Bajzek, s. Rebeka Gačić i s. Jasminka Kokotić. Kako je lijepo biti ponosan na sestre Služavke Malog Isusa, čulo se iz grla mladih.

Na ovim prostorima ravne Slavonije sve je mirisalo na ponos i tišinu, zahvalnost, ali i bol dok smo hodali ulicom do župne crkve gdje smo sudjelovali na sv. Misi. Naše sestre su bile kao prave Marte, ali ništa manje i Marije trudeći se da sve bude na blagoslov; hrana, topla riječ, prostor za odmor ... samo Bog im može dovoljno zahvaliti.

Dan 18. studenog osvanuo je pun emocija koje su se utkale u mozaik srdačnosti naših dragih sestara u Vinkovcima. Obdareni mnoštvom pažnje i dobrote kod sestara, krenuli smo već u 7 i 30 u grad Vukovar.

Stoji grad. Vukovar. Koračamo tiho. Svijeće gore. Samo svijeće svjedoče o osjećajima preživjelih. Svjetlost satkana od ponosa i bola, govori svjetlo Vukovara. Tu smo u koloni, koračamo, sjećamo se... molimo. Sto i više tisuća čini hod sjećanja koji ne gasne.

Slavimo sv. Misu, koju je predslavio đakovačko-osječki nadbiskup, mons. Đuro Hranić sa mnoštvom svećenika za sve poginule i nestale na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata.

Zajedno smo svi u molitvi i svjetlu ...

Nazočni mole, dišu svi kao jedan sa svih strana Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih država diljem svijeta.

„Vukovar, mjesto posebnog pijeteta“ – osjećalo se to. Poslije podne, ispunjeni ponosom i mirom, krenuli smo prema Zagrebu gdje su nas u Vrhovnoj kući sestara Služavki Malog Isusa čekale naše sestre. Vedra č. Majka s. Radoslava Radek, raširenih ruku i srca otvorila nam je vrata samostana te svojom vedrinom kao i druge sestre, osvojila simpatije kod mladih. S njima smo rado podijelili svoje dojmove iz Vukovara.

Slijedeći dan, 19. studenog, nakon doručka mažoretkinje su izvele spontano svoje koreografije sestrama u znak zahvalnosti. Zajedno smo se divili našem prijateljstvu s Isusom.

Nismo mogli mimoići posjet Mirogoju, braniteljima, našim sestrama i Prvom Predsjedniku. Zatim smo pošli u katedralu našem bl. Alojziju Stepincu i Majci Mariji, moleći se za naše sestre i dobročinitelje, nas same, naše obitelji i bolesnike.

Sestra Dolores je ukratko ukazala i podsjetila na put sluge Božjeg Josipa Stadlera u Zagrebu.

Pred polazak, mladi su prošetali središtem grada, te puni dojmova krenuli prema Dalmaciji. U veseloj atmosferi stigli smo do Sinja, Trilja i Splita gdje nas je dočekao prolom oblaka koji nam nije pomutio bogatstvo dojmova koje smo ponijeli u srcu iz Vukovara, Vinkovaca i Zagreba.

s. Dolores Brkić

KARIZMATSKO POSLANJE SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Samobor

Susret za djecu i mlade

Sestre Služavke malog Isusa iz Samobora u svom samostanu priredile su susret za djecu od drugog razreda Osnovne škole do završene Srednje škole u subotu, 19. rujna 2013. Odazvalo se dvadesetpetero djece iz Samobora, Svete Nedjelje, Domaslovca, Stenjeveca i Pitomače. Susret su animirale s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Karmen Hajdinjak i s. M. Marta Vunak. Središnja tema našeg susreta bila je sv. Misa.

Prijepodne je proteklo u međusobnom upoznavanju, predstavljanju Družbe sestara Služavki malog Isusa, klanjanju, pripremi za sv. Ispovijed i zajedničkoj molitvi Srednjeg časa. Nakon duhovne okrijepe uslijedila je ona tjelesna za koju su se pobrinule sestre domaćini. U drugom dijelu našeg zajedničkog druženja s. Karmen je uz prezentaciju priredila razmišljanje o sv. Euharistiji, nakon čega su sudionici u radu u grupama razmišljali nad pojedinim dijelovima sv. Mise. Svoja postignuća i domišljaje zajedničkog rada svi su sudionici imali priliku predstaviti. Bližeći se vrhuncu susreta omogućena je prilika za sakrament pomirenja te slavlje sv. Euharistije koje je predvodio fra Željko Janjić.

Zajedničko druženje toga dana obogatilo je sudionike novim poznanstvima i bogatstvom dječjih iskustava u susretu s Isusom. Sveto pismo nam donosi Isusove riječi: „Ako ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.“ (usp. Mt 18,3) Euharistija je najvažnije mjesto susreta Isusa i nas, važno je da tamo dođemo jednostavni, čista srca, slobodni, iskreni, spontani, radosni... poput djece.

s. M. Marta Vunak

Dobretići

Posjet župi

U lijepo jesensko jutro 13. listopada ove godine, s molitvom krunice i pjesmom Majci Božjoj uputile smo se: s. Anđa Vranješ, s. Manda Pršlja i s. Lucija Blažević s kandidaticama u pohod župi Dobretići, župi iz koje su nikla brojna duhovna zvanja, dakle i zvanje naše s. Mande. Srdačno nas je primio župnik župe Dobretići – fra Krešimir Vukadin – i sve poimence predstavio, te našu Družbu, naše djelovanje i razlog našega dolaska. Sudjelovali smo na uobičajenoj nedjeljnoj svetoj misi s narodom, uveličali misno slavlje pjesmom, a na kraju svete mise prisutnoj djeci podijelili krunice Maloga Isusa, a svima Stadlerov vjesnik i sličice da se narod moli i utječe po Stadlerovu zagovoru, te na taj način posvjedočili o našoj karizmi služenja malome Isusu. Dok je župnik u propovijedi posebno stavio naglasak na riječ: HVALA, ZAHVALNOST, i mi smo svim srcem zahvaljivali Bogu za ovaj predivan dan, za ovo lijepo mjesto, za skromne župljane, te župnika kojemu smo zahvalile na srdačnom gostoprimstvu. S narodom smo se još nakratko zadržali u župnome dvorištu i uputili u rodno selo sestre Mande u posjet njezinoj obitelji. Neka dragi Bog sve blagoslovi i vodi putem spasenja, a u našim srcima trajno živi i raduje se Isus mali, s Marijom i našim Utemeljiteljem.

s. Lucija Blažević

Zagreb

Imaj srce za Gahangu

Imati srca za sestru i brata u potrebi, životni je zadatak svakog kršćanina. Nebrojeno je načina i prilika gdje i kako se Isusova poruka može provesti u djelo. Po daru služenja koje smo primile od Duha Svetoga, mi duhovne kćeri sluge Božjega Josipa Stadlera, sestre Služavke Maloga Isusa sa svojim vanjskim suradnicima Prijateljima Maloga Isusa, u samostanu *Antunovcu* u Zagrebu uz svjetski misijski dan postavile smo prigodnu prodajnu izložbu pod *geslom Imaj srce za Gahangu*.

Gahanga je dom u Ruandi za djecu s fizičkim i mentalnim oštećenjima za koju brinu autohtone sestre *Prijateljice siromaha*. Kako reče don Danko

Litrić, te sestre vrše karizmu koju smo i mi Služavke Maloga Isusa primile i koju živimo u našim prilikama.

Svečanom otvorenju izložbe, 18. listopada 2013. god., prethodio je prigodni misijski program u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja. Program je vodio misionar don Danko Litrić koji je okupljenima iznosio vlastita svjedočanstva o životu jednog misionara. Sam je rekao kako je teško u malo vremena izreći ono važno jer sve je važno. U programu je prigodno predstavio svoju novo izašlu knjigu *Bitka se nastavlja* i sve okupljene potaknuo da ju pročitaju kako bi njegovo svjedočanstvo ostavilo još dublji trag. Prigodni program i euharistijsko slavlje pjesmom je animirao zbor mladih *Damask*, iz župe sv. Pavla iz Zagreba.

Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Alojzije Žlebečić, domaći župnik uz koncelebraciju don Danka i vlč. Branka Piceka. U prigodnoj propovijedi don Danko svim žarom srca naglasio nam je kako smo i mi ovdje misionari. Vi niste, reče Misionar, vidjeli te patnje, to siromaštvo, tu bol u očima,...a činite za te siromahe što možete. Mi misionari ne možemo činiti dobro sami od sebe. Trebamo vašu pomoć. Zahvaljujući vama, vašoj velikodušnosti mi možemo liječiti bolesne, hraniti gladne, tješiti tužne,...svima naviještati evanđelje. S velikom radošću i zanosom svima okupljenima rekao je kako do sad nije vidio tako lijepu misijsku izložbu. To su čudesa! Pohvalio je i zahvalio svima koji su sudjelovali u postavljanju ovog projekta rekavši da vidi da imamo srca i povjerenja u misionare. Na kraju propovijedi prenio nam je zahvale svih onih kojima ćemo ovim darom pomoći te rekao kako oni mole za nas da nam Bog dade miran život.

Po završetku euharistijskog slavlja, don Danko je blagoslovio i otvorio misijsku izložbu u prostorijama samostana. Cijelom programu nazočilo je mnogo velikodušnih srdaca. Među njima sestre iz Vrhovne uprave Družbe s. M. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice, s. M. Marija Banić, s. M. Anemari Radan, provincijska glavarica splitske provincije, s. M. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica i druge naše sestre.

Izložba je za posjetitelje bila otvorena od 18. do 20. listopada. Posjetili su ju mnogi, i djeca i mladi i cijele obitelji. Velikodušnost, premda je nemjerljiva, ipak je po darovima bila preobilna.

s. M. Emanuela Pečnik

Cista Velika

Proslava Misijske nedjelje

Prijatelji Malog Isusa župa Ciste Velike i Dobranja, te vjernički puk pridružio se prikupljanju novčane pomoći za siromašne stanovnike na afričkom kontinentu. Tako je sav prihod prikupljen na svetoj misi od lemozine na misijsku nedjelju 20. listopada 2013., namijenjen upravo siromašnoj djeci u Africi.

Prikazana su dva dokumentarna filma od naših misionara, don Nikole Sarića, don Dražena Klapeža i don Ante Batarela, o neizrecivoj bijedi u kojoj žive djeca na tlu Afrike. Osnovci iz naše škole priredili su prigodna recital, a župnik don Danijel Guć upoznao mještane s pismom don Nikole Sarića našeg misionara koji je već preko 40 godina na službi kao misionar na „crnom kontinentu“. U dirljivom pismu, don Nikola piše o teškim uvjetima života svih žitelja, a pogotovu siromašne djece.

Prijatelji Malog Isusa i župljani nisu ostali bešćutni na takva saznanja, pa su mlade žene darovale svoje rukotvorine, a vrijedne domaćice kolače. Prihod od njihove prodaje namijenjen je upravo gladnoj i siromašnoj djeci u Africi. Prijatelji Malog Isusa su tako i ovom gestom pokazali veliko srce u suosjećanju i pružanju pomoći najmlađima u Africi koji nemaju što jesti ni obući.

Matea Vučak

Sračinec

Susret za djevojke

U subotu, 26. listopada 2013. godine, u župi sv. Arkandela Mihaela u Sračincu, održan je susret za djevojke (krizmanice). Na poziv tamošnjeg župnika vlč. Siniše Dudašek, susret su animirale sestre Služavke Maloga Isusa; s. Valerija i s. Viktorija. Na susretu su sudjelovale 22 djevojke koje su vrlo aktivno i kreativno sudjelovale te pokazale svoje zanimanje za druženje sa sestrama.

Susret je započeo molitvom i međusobnim upoznavanjem, a potom su sestre predstavile svoju zajednicu i o. Utemeljitelja – Josipa Stadlera.

U katehezi, na temu - *Dvorane Euharistije*, djevojkama je ponuđen duhovni pristup razumijevanja i shvaćanja Euharistije kao susreta s Prijateljem kojeg rado i često susrećemo, a koji nam uvijek ima nešto za reći i čije savjete volimo slušati; to je susret u kojem Prijatelju dolazimo onakvi kakvi jesmo i prinosimo Mu baš to svoje, malo i slabo što imamo, a On to preobražava i sjedinjuje sa svojom otkupiteljskom Žrtvom. Na kraju se sjedinjujemo i u sv. Pričesti blagujemo najdragocjeniji dar Isusove ljubavi nama, te same postajemo „pokaznica“, svetohranište, u koje Isus dolazi i želi biti nošen i viđen u svijetu kroz naš život.

U radionicama koje su uslijedile, djevojke su marljivo radile na „izgradnji“ unutrašnjosti crkve otkrivajući važnost i značenje svakog detalja smještenog u prostoru crkve. Također su promišljale kako one šire Isusovo svjetlo nakon što su ga primile na sv. Misi te na koji način najbolje pokazuju Isusa u svom životu s kojim se u Pričesti sjedinjuju.

Djevojke su pokazale zanimanje za život i djelatnost sestara te izrazile svoju želju za posjetom samostanu gdje bi mogle više i bolje otkriti način života posvećenog Bogu.

Naš rad, molitvu i druženje okrunile smo slavljenjem Euharistije koju je predslavio kapelan Igor Radašić, a koncelebrirao župnik vlč. Siniša.

Zahvaljujemo župniku, vlč. Siniši koji nas je pozvao i omogućio ovaj susret; kao i vlč. kapelanu koji nam je tijekom cijelog susreta bio na raspolaganju! Od srca zahvaljujemo dragom Bogu na svim milostima koje nam je svima podijelio toga dana i molimo da blagoslovi svaku mladu osobu koja iskreno traži Krista i želi biti na Njegovom putu!

s. Viktorija Predragović, SMI

Zagreb

Obasjane svjetlom vjere

U samostanu Antunovac u Zagrebu, u subotu 9. studenog 2013. god., s. M. Emanula Pečnik i s. M. Marta Vunak, animirale su duhovnu obnovu za osnovnoškolke, od petog do osmog razreda. Okupile su se djevojke iz Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravskih Sesveta i Zagreba. Skupina je brojila četrdeset i pet sudionica.

Kako još hodimo u Godini vjere, susret smo naslovile po pastirskom pismu pape Franje Svjetlo vjere želeći sudionicama aktualizirati dar vjere kojeg smo primili na krštenju te kako taj dar čuvati, živjeti i dalje širiti.

U danu su se izmjenjivali tišina, razgovor, molitva, pjesma, smijeh, igra i meditacije. Sudionice su imale priliku iz bližega upoznati apostolat sestara Služavki Maloga Isusa, doživjeti molitvu kao najvažniji posao jedne služavke Maloga Isusa te upoznati se s likom sluge Božjega Josipa Stadlera, uzora vjere i našeg utemeljitelja. U tzv. *Znatizeljnu kutiju* djevojke su tijekom dana ubacile papiriće s puno za sestre. Na sva smo pitanja odgovorile pri kraju susreta.

Kroz klanjanje, ispit savjesti i mistagošku radionicu osobito su otkrивale važnost življenja sakramenata pomirenja i euharistije. Koliko su ih pouka i grupni rad dotaknuli svjedočilo je njihovo osobno pristupanje sakramentu pomirenja te raspjevano sudjelovanje u euharistijskom slavlju koje je predslavio fra Petar Cvekan, OFM.

Bio je to dan duhovne okrijepe, radosnog druženja i sakupljanja u riznicu vlastitog srca puno lijepih iskustava.

Dani kruha i sveti Martin u dječjem vrtiću *Srce*

Dani kruha posebna su prigoda da se sjetimo tko nas je stvorio, tko nam daruje život te snagu i hranu za njega. Po prvi put u našem Dječjem vrtiću *Srce* obilježili smo dane kruha 7. 10. 2013. svetom misom u našoj kapelici u samostanu *Egipat*, na kojoj su sudjelovali djeca i roditelji iz vrtića.

Prije svega animirali smo roditelje da s djecom za vikend naprave kruh te donesu u vrtić. Roditelji su se velikodušno odazvali i sa svojom djecom napravili predivne košarice kiflica, kolačića i raznih kruščića. Slično smo pravili kruščiće s djecom i mi odgajateljice u vrtiću na sam dan proslave i zahvale. Sve te divne darove izložili smo pred oltar, dodali i po koji plod jeseni i zahvalili Bogu za sve te divne darove svetom misom, koju je predslavio preč.

kancelar Ilija Orkić. Djeca su sudjelovala zajedno sa svojim roditeljima pjesmama, čitanju, molitvama i recitaciji zahvale. A prečasnici su u prigodnoj propovijedi potaknuo sve na zahvalnost za kruh, darove jeseni, ali i za najveći dar, a to su djeca, dar obitelji.

Nakon svete mise nastavili smo druženje u obiteljskom duhu, časteći se kruhovima koju su bili izloženi. Bilo je to kao u prvoj kršćanskoj zajednici, jedno lijepo poticajno i zajedničko druženje, sa željom roditelja da se ovo druženje ponovi, ako ne prije, onda barem jednom godišnje. Bogu hvala za ovaj divni dan i za sva dobročinstva kojima nas obasipuje.

Proslavi **svetoga Martina** prethodio je jedan subotnji dan kreativne radionice pod nazivom: IZRADA SVJETILJKI. Taj dan roditelji su sa svojom djecom od raznih likovnih tehnika i materijala oblikovali i kreirali svoje svjetiljke kako bi im svijetlile na sam dan Svetoga Martina 11. 11. 2013. kada smo ga ove godine proslavili.

Iako je bila kiša i onemogućila procesiju oko kuće kako je inače običaj, pjesmom radosnom jesenskom proslavili smo Svetoga Martina i pjevali o njegovoj dobroti, čovjekoljubivosti sa svjetiljkama u ruci u dvorani za priredbe. A nakon toga nastavili slavlje pijući kuhano vino i čaj, te jedući Martinov kolač – „guske“, prema legendi koja kaže kada su Martina htjeli izabrati za biskupa da se on sakrio iza grmlja, gdje su bile guske. One su toliko bile glasne da su ga otkrile.

Legenda koja se veže uz njegovo ime kaže kako je Martin, još kada je imao nešto više od petnaest godina, jašući na konju u vojničkoj opremi s velikim crvenim ogrtačem po studeni uz rub ceste ugledao promrzlog starog siromaha. Starac je, kaže legenda, tresući se, pružio ruku za pomoć, a sv. Martin se dosjetio: mačem je presjekao polovicu svoga crvenoga plašta i njim zaogrnuo promrzla starca. Te noći Martin je, prema predaji, blaženo usnuo, a u snu mu se javio Isus te mu zahvalio što ga je zaogrnuo polovicom svoga ogrtača. Tu gestu dobrote popratilo je, prema legendi, naglo zatopljenje vremena, kao da se i nebo smilovalo siromašnima koji su cvokotali od zime, pa na spomen toga i danas u mnogim krajevima toplije dane pred početak zime zovu "Martinje ljeto".

Martina su posebno voljeli siromašni i odbačeni ljudi, kojima je uvijek ostao blizak, pa ga zato i mi spominjemo i radosno slavimo, potičući naše bližnje na dobrotu, ljubav i solidarnost sa siromasima današnjega vremena...

Marija – Majka i odgojiteljica

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu, 15. i 16. studenog 2013. god., održana je Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri u predškolskim ustanovama, na temu „Vjerodostojnost odgojitelja u vjeri u odgojno-obrazovnom procesu“. Pedagošku radionicu na temu „Marija – Majka i odgojiteljica“, održale su naše sestre iz Dječjeg vrtića Cvjetnjak.

Cilj predavanja i radionice bio je da odgojitelji u vjeri u Mariji prepoznaju uzor brižnosti, budnosti i pozornosti za potrebe onih kojima su poslani po svojoj profesiji. Polazište je bilo otkriti vlastite potencijale za slične oblike suradnje na osobnom i profesionalnom području života i djelovanja.

Predavanje je održano uz Power-Point prezentaciju s umjetničkim djelima, a sudionici su mogli vidjeti sve radove djece nastale na istom projektu i glazbenu izvedbu pjesme „Zdravo Marijo“.

Židovsko ime Mirjam u hrvatskom prijevodu Marija znači kraljevna, gospodarica, od Boga ljubljena, uzvišena. Po vjeri roditelja postaje suradnica Božja na ostvarenju Božjega plana u potpunom povjerenju u Boga. Bog je sebe u Mariju utkao, svu svoju ljubav za ljudski rod, a Mariju je otkao prema mjeri svoga Sina. Marija otkriva čovječanstvu lice Božjega Sina i odgaja ga u okviru ljudske egzistencije. U službi vratarice svoga srca otvorila je vrata raja čovječanstvu koja su Adam i Eva zatvorili svojim grijehom. Kao učiteljica otkrila je vrednote škole molitve u dubokoj povezanosti s Bogom. Svoje njegovateljske sposobnosti pokazuje kad preko svojega Sina vida naše rane koje su sastavni dio našega odrastanja, pomaže liječiti rane našega srca u ordinaciji Isusova srca. Svijetom prolazi kao hodočasnica koja ima pred sobom cilj – susret s Bogom po Isusu Kristu. Svojim pristankom pred anđelom dobiva časti majčinstva i postaje uzor svim majkama. Kao suputnik na životnom putu Marija je uzor brige i pomoći potrebnicima. Kao dobar domaćin pruža ljudima siguran smještaj i dom. Sve što je povezano s Marijom, povezano je i sa svakim od nas; njezin život postaje primjerom, uzorom, nadahnućem i snagom našega života.

Ponuđena pitanja sudionicima unutar grupa imala su cilj, na koji način gledajući u Mariju uzor brižnosti, primjenjujem vlastite potencijale u ulozi učiteljice, njegovateljice, pomoćnice, suputnice, putokaza, dobre mame na osobnom i profesionalnom području života.

Iskustva na temelju Marijinog života za nas su osnova za usklađivanje našeg života s njezinim na dobrobit djece, roditelja, bližnjih i ustanove u kojoj radimo.

s. M. Petra Marjanović

Sarajevo

„Izvor radosti“ Humanitarni koncert i prodajna izložba

Devetu godinu zaredom Stadlerov dječji dom *Egipat* iz Sarajeva i Hrvatsko kulturno društvo *Napredak* organiziraju humanitarni koncert za djecu SDDE-a u Sarajevu. Ovogodišnji humanitarni koncert i prodajna izložba održani su 26. studenoga u dvorani Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra u sarajevskom naselju Kovačići. Sve se odvijalo pod geslom „Izvor radosti“, a voditeljica programa bila je Anita Treščec – diplomirani teolog i magistar društvenih komunikacija.

Na koncertu su nastupili:

- 1. Art VIVO**, s pjesmama: Kemala Montena, aranžman Danijel Žontar "Sarajevo ljubavi moja" i Lloyd Vebbera, aranžman J. Casas, adaptacija Danijel Žontar "Amigos para siempre" (Prijatelji zauvijek)
- 2. Djeca iz SDDE-a** plesom pjesme: „Tajanstvena pjesma (Š. Jovanovac – Š. Jovanovac – B. Jovanovac)“ – BEGOVIĆ FAMILY Županja (Hrvatska) (Lino-fest 2013.).
- 3. Vis Imakulata** s pjesmama: „Kristov Mir“, tekst Vedrana Slišković i Monika Komšić, te „Otisci u pijesku“, tekst Borisa Dragojevića. Glazbu i aranžman za obje pjesme potpisuje gosp. Josoip Joco Vukoja iz Fojnice.
- 4. Vis Jukić** s pjesmama: „Kad budem velik kao mrav“ – tekst: Anđelko Vuletić, glazba: fra Ivan Opačak. Njihova druga pjesma bila je „Nek slavljene bude Bog“, vlastiti aranžman.
- 5. Zbor djece i sestra iz SDDE-a + Vis Jukić**, s pjesmama: „Nek' svud ljubav sja“ (Belgija) i „Darovi za svu djecu“ (tekst: Pajo Kanižaj; glazba: Dijana Bulat)
- 6. KUD Šokadija – Strizivojna** s pletom slavonskih pjesama i kola

Ovom se manifestacijom željelo pobuditi kod ljudi osjećaj pažnje, brige i skrbi prema djeci – malenima koji su nam povjereni. S velikom radošću i ljubavlju sestre i naša djeca se pripremaju za ovaj događaj punim srcem, spremajući sadržajni program pjesme, plesa i slavonskoga kola, namijenjen za drage prijatelje, poznanike, jednom riječju za sve one koji imaju otvoreno srce. Svaka točka programa zračila je i pozivala: na jednostavnost, spontanost, oduševljenje, povjerenje, i na radost.

Biti kao dijete zračiti svježinom i otvorenosti, poziv je svakome od nas da svaki dan iznova volimo ljude i vrlo pomnjivo liječimo rane onima koji su nam povjereni. O humanitarnome koncertu koji je već postao tradicija ne treba puno govoriti i pisati, treba ga pohoditi da bi postao govor govorenja.

Danonoćna briga i skrb za SDDE-a u Sarajevu iziskuje puno snage, ljubavi i strpljivosti. Sestre koje rade u ovoj djelatnosti svaki dan iznova žive duh naše karizme i u djelo provede riječi našega Oca Utemeljitelja – dr. Josipa Stadlera:

**„Imaj prema Bogu srce djetinje,
Prema bližnjemu srce materinje,
Prema sebi srce sudačko.“**

Ne zaboravimo da je rad s drugima trajan proces. Kao što je u svom govoru i naglasila naša provincijska glavarica – sestra Admirata Lučić „... dali ste važnost djetinjstvu, odrastanju u obitelji, svetosti ozračja u kojemu odrastaju nove osobe, ljudi za sutra. Podržite i štite uvijek, i svom snagom, svetost obiteljske jezgre i obiteljskoga života, jer o tome ovisi budućnost ljudskoga roda.“

Na kraju moga razmišljanja neka nas ovo milosno vrijeme Došašća ispuni mirom i blagošću, kako bi se punim srcem pripremili za najradosniji blagdan – Božić. Božić je vrijeme kada trebamo voljeti, pomoći i skrbiti za druge. Slaviti Božić – znači više misliti na druge i tada ćemo uistinu biti najradosniji.

s. Olga Kikić

NA 9. IZVORU RADOSTI

Pozdravna riječ provincijske glavarice – s. M. Admirate Lučić – na humanitarnom koncertu i prodajnoj izložbi za djecu SDDE-a u Sarajevu, 26. studenoga 2013.

S osobitom radošću se pridružujem srdačnom pozdravu voditeljice večerašnjega programa – gospođe Anite Treščec.

Želim usmjeriti naše misli na MILOST. Sve je milost – kakvu su doživljavali sveci! Da je sve milost, vjerovao je i govorio osnivač naše zajednice – sluga Božji Josip Stadler.

Milost je da smo večeras zajedno, da smo okupljeni oko djece za koju se dragi Bog brine i po svakome od vas.

Milost je što imamo kardinala Vinka i što nas vodi i prati pastirskom brigom; milost je što je s nama večeras biskup Pero Sudar te predstavnik Apostolske nuncijature – mons. Joseph Puthenpurayil Antony s dragim svećenicima, bogoslovima, redovnicama, i brojni uvaženi predstavnici civilnih vlasti, socijalnih službi.

Milost je što je s nama, u ime vrhovne glavarice Družbe SMI, časne Majke Radoslave – sestra Ana Marija Kesten.

Naša provincija ima devetnaest zajednica. Sve su večeras ovdje po svojim predstavnicima. Milost je, drage sestre, što oko svojih zajednica okupljate pomoćnice i pomoćnike u Božjemu djelu.

Želim vam predati devetnaest velikih košara zahvalnosti. Za svaku od vas po jednu.

Neka vam se u njima umnoži blago potrebno za život, kao što se umnožilo na Gori, kod grada Betsaide, kada je Isus rekao svojim: „Dajte im vi jesti!“ (Lk 9,13)

Izgleda mi, da je ova puna dvorana naše braće franjevac, kao ona gora na koju smo došli sa svih strana za Isusovim glasom da primamo i da darujemo ljubav od koje se živi.

Uistinu nam Isus nalaže: dajte im vi jesti jer su gladni, dajte im vi sve što im je potrebno da bi živjeli, dajte im putokaz k istinskoj sreći. Ako s Isusom zapodijemo razgovor i krenemo da im dadnemo, doživjet ćemo „pune košare“, preostat će svega u izobilju, a svi će se nasititi. Večerašnja večer je svjedok da ima onih koji se usude vjerovati i krenuti...

Naša djeca i sestre su za večerašnji nastup izabrali skladbu koja pjeva o sjaju svjetlosti, o ljubavi, o prijateljstvu, o pticama, o nježnome cvijetu.

Glasovi, upravo molitvenom željom, snažno veličaju svekoliko Božje stvorenje. Stoga je ova naša zajednička večer ispunjena svime što je dragome Bogu milo, svime po čemu smo mu, kao njegova stvorenja, slični. Ta sličnost je darovitost. Ona je Božje svojstvo. Večeras ste našoj djeci darovali vrijeme. pažnju, naklonost. Dali ste važnost djetinjstvu, odrastanju u obitelji, svetosti ozračja u kojemu odrastaju nove osobe, ljudi za sutra. Podržite i štitite uvijek, i svom snagom, svetost obiteljske jezgre i obiteljskoga života, jer o tome ovisi budućnost ljudskoga roda.

Večeras ćete kupiti darovne predmete, predmete što su ih djeca držala u svojim ručicama, ili gledala dok sestre rade. Možda ćete ih darovati onima koje volite. Razveselit ćete ih. Stoga je ova večer prilika za doživljaj DARA. Taj

doživljaj ima moć preobraziti mnoge stvarnosti. Večerašnja kupnja ima svoj hod u čudesnoj preobrazbi: izvire iz darovitosti i rađa darovitost.

Čast mi je da u ime moje zajednice sestara, u ime svih za koje se brinemo, kažem: Hvala vam svim srcem! Neka vam svima večerašnja milost uđe u srce.

Neka nam, uz djecu, ova večer bude milošću i blagoslovom ispunjena i neka blagoslov traje i traje...

Hvala još jednom, i još jednom...

Zagreb

Adventska radionica u Domu „Antunovac“

U petak, 29. studenog 2013, uoči prve nedjelje adventa, u domu „Antunovac“ upriličena je adventska radionica sa štíćenicama doma. Radionicu su organizirale sestre koje rade u domu u suradnji sa PMI.

Okupili smo se da se pobliže pripremo za nadolazeće dane. Svaka od štíćenica je dobila svoju adventsku svijeću koju je uz pomoć sestara i PMI ukrasila da resi njen mali dom kroz ovo povlašteno vrijeme.

Potom smo zajedno ukrasili adventski vjenčić za našu blagovaonu u domu.

Uz radost, razgovor, pjesmu i druženje pripremili smo svoja srca za radosno iščekivanje Onoga koji ima doći. A sada, uz molitvu u nadi čekamo i rado kličemo: „Dođi, Gospodine Isuse!“

Župa sv. Nikole u Bistri

O, ognju koji goriš, užezi i mene!

Kao služavkama Maloga Isusa osobita nam je radost bila podijeliti početak duhovnog hoda sa župljanima župe sv. Nikole u Bistri. Tamošnji župnik, inače član DPMI-a, vlč. Tomislav Kralj, pozvao je nas sestre kako bi župnu zajednicu animirale za početak milosnog vremena došašća.

Radosno smo se odazvale, i u nedjelju 1. prosinca vrlo rano krenule kako bismo stigle na misu zornicu.

Nama, sestrama služavkama Maloga Isusa srca gore od ljubavi prema Njemu, Malenomu i tu smo ljubav i taj žar nastojale prenijeti na okupljenu zajednicu tako što smo prije početka euharistijskog slavlja učile ih moliti krunicu Djeteta Isusa, a na kraju euharistijskog slavlja darovana nam je bila prilika progovoriti o poslanju Družbe u životu Crkve, kao i o svetačkom liku o. Utemeljitelja.

Poseban susret upriličile smo za osnovnoškolce s kojima smo imale prigodnu katehezu. Kroz simbol svijeće na adventskom vijencu pokušale smo im približiti važnost izgaranja i trošenja za druge. Kao što se troše svijeće na adventskom vijencu i daju svjetlo i toplinu, tako i mi kroz razne oblike izgaranja za druge, širimo oko sebe ljubav i toplinu te na taj način pripremamo jaslice srca za najdražeg Gosta.

Kao znak našeg pohoda, uz adventski panj koji je bio lijepo pripremljen ispred oltara, ostavile smo im prazne jasle uz poticaj da ih do Badnjaka pune slamom kao znak duhovne pripreve. „O sretna slamo, na kojoj ležiš mali Isus!“ Na kraju ovog pohoda, svaka od nas može klicati riječima arkanđela Rafaela: „Lijepo je čuvati tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivati djela Božja!“ (Tob, 12, 7)

Sarajevo

Primile smo lijepo pismo ...

Za vikend prve nedjelje Došašća (od 29. studenoga do 1. prosinca 2013.) našu su kandidaturu posjetile dvije djevojke: I. M. i A. L. Na kraju svoje posjete ostavile su pismo, koje donosimo u cijelosti:

Draga sestro Lucija i kandidatice!

Jako mi je drago što smo se upoznale. Evo, ja i moja prijateljica smo vas odlučile posjetiti upravo iz tog razloga da se upoznamo s vašim načinom života i da našega malenoga Isusa što bolje upoznamo. Dana 29. 11. 2013. g. u 17 sati smo prvi put ušle u vaš miran i skromni dom. Taj dom je jako jednostavan i skroman, no tu prevladava jako veliki mir, toplina i ljubav. Tri dana smo provele s vama i u ta tri dana smo mnogo toga upoznale, a puno toga smo i naučile. Naučile smo da je ljubav počelo i početak svega, baš kao što je vjera.

Prije nego sam došla u vaš topli i skromni dom, ja sam imala veliki poziv od Boga, no još dok sam s vama provela tri dana, moj poziv se činio još čvršćim.

Osjećala sam jako veliku ljubav i privlačnost između mene i Boga. S vama sam puno toga naučila. Dok sam bila s vama, na svijet sam gledala još bo-

ljim očima. Meni su jako puno nedostajali roditelji, ali tu ste bili vi, s. Lucijo, i davali ste mi jako veliku ljubav. U vašem domu prevladava mir, mir koji je potreban svakome od nas. Dok sam bila u „Egiptu“, zajedno s vama, upoznala sam djecu koja nemaju roditelja. Tako sam shvatila da je Bog svima nama dao i darovao roditelje. Ali kada sam vidjela tu jadnu djecu koja nemaju roditelja činila sam se jako tužnom. Na poseban način sam im htjela prići, jer je toj djeci jako puno potrebna ljubav i toplina. Bog sa svima nama ima plan, pa se nadam da Bog s njima ima jako dobre planove. Služiti Bogu je nešto lijepo, veliko i neprocjenjivo, ali dođu trenuci koji neće biti laki. Ali..., naš dragi Bog je sa svima nama pa ćemo zajedno uz njegovu pomoć sve prevladati. *I. M.*

Gromiljak

“Tebi dar od mene” - misijska izložba

„Tebi dar od mene“, naziv je petnaeste misijske izložbe koju su organizirale sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa od 30. studenog do 4. prosinca 2013. godine u *Kući Navještenja* u Gromiljaku. Sve prihode ove izložbe sestre posvećuju sirotištu „kardinal Stepinac“ na Haitiju, u glavnom gradu Port-au-Princeu, kamo početkom iduće godine odlaze u misije dvije sestre Služavke Maloga Isusa: sestra Liberija Filipović i Ana Uložnik.

Sirotište je utemeljio vlč. Giordano Belanich, svećenik hrvatskih korijena s prebivalištem u Americi, nama u BiH poznat i kao osnivač humanitarne organizacije Croatian Relief Services (CRS).

Kako se s. Liberija i s. Ana u Haiti ne bi zaputile praznih ruku, pobrinut će se brojni prijatelji misija i svi ostali plemenita srca koji će podržati ovu misijsku izložbu. Uz prigodni program što ga je vodila Dragana Sivonjić, glavna i odgovorna urednica Radio Vitez, izložbu je svečano otvorio 30. studenog u 15 sati don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH.

Okupljenima na svečanosti otvorenja Misijske izložbe, uz ostale, obratila se i sestra Admirata Lučić, provincijalna glavarica sestara Služavki Malog Isusa u BiH. U svom govoru rekla je: „Ovogodišnja Misijska izložba koju sestre organiziraju 15 godinu zaredom po svemu je drugačija od ostalih. Naše su oči uprte u korake dragih sestara Liberije i Ane... Mi ih ne možemo pustiti same. Želimo djelima podrške krenuti s njima, biti im blizu uvijek kada ih tamošnja djeca upitaju kruha, pokrivač, bilježnicu, lijek. Neka misijska riznica u Kući Navještenja nikada ne bude prazna“. Prijatelji Malog Isusa iz Gromiljaka, pod ravnanjem s. Marinele Zeko, zajedno s bendom „Antonius“ iz Sarajeva, recitatorom Mišelom Biletićem i kreševskim pjesnikom Antom Stanićem pobrinuli su se da program svečanosti otvorenja Izložbe bude bogat i sadržajan.

U svom govoru don Ivan je posebno istakao „da sestre ne odlaze na Haiti tražiti posla, one ga imaju i ovdje. One odlaze svjedočiti ljubav Isusovu prema bratu čovjeku. Zato će im posebno biti potrebna molitvena pratnja, da tu zadaću izvrše vjerno i odano u ime Crkve, u ime Isusa“. Zaželio im je sreću i blagoslov, a sestrama Služavkama Maloga Isusa čestitao na ovom iskoraku, otvaranju misijske postaje na Haitiju. On je nakon proglašenja misijske izložbe upalio prvu adventsku svijeću i predao je obitelji Budimir iz župe Gromiljak s petoro djece. Oni su s upaljenom svijećom ušli u izložbenu dvoranu i njezinim svjetlom obasjali sve darove i posjetitelje koji će otvoriti svija srca i kupnjom izložbenih darova pomoći djecu u sirotištu na Haiti.

U dalekom Haitiju, najsiromašnijoj zemlji zapadne hemisfere, koju je uz razne druge nedaće s kojima se godinama nosi kao što su siromaštvo, nezaposlenost i oružani sukobi, dodatno je osiromašio razoran potres koji se dogodio početkom 2010 godine. U izuzetno snažnom potresu jačine 7 stupnjeva po Rihteru smrtno je stradalo 300 tisuća ljudi, više od milijun je ostalo bez krova nad glavom. U zemlji s oko 10 milijuna stanovnika, većinom Katolika, dakle s oko tri puta brojnijom populacijom od BiH, i danas se živi izuzetno teško. Dvije trećine stanovništva pokušava preživjeti od poljoprivrede, polovica je nepismena, a svako drugo dijete nije u mogućnosti završiti ni obvezno osnovno obrazovanje. Uz bolesti poput kolere koje od potresa haraju Haitijem, bez krova nad glavom i osnovnih uvjeta za život, mnoga djeca u ovoj dalekoj zemlji sanjaju o barem jednom obroku na dan.

Ana Popović

Govor na otvorenju misijske izložbe

Pozdravna riječ provincijske glavarice – s. M. Admirate Lučić – na otvorenju misijske izložbe u *Kući Navještenja* na Gromiljaku, 30. studenoga 2013.

Poštovani velečasni Ivane Štironja, dragi župniče don Marko, dragi svećenici, drage sestre, dragi PMI, dragi prijatelji misija!

Čast mi je i velika radost da vas sve, ovdje nazočne, mogu pozdraviti u ime mojih sestara koje su nam pripremile ovaj događaj. Naš večerašnji susret se razlikuje od dosadašnjih. U središtu naše pažnje bile su brojne misijske potrebe. Večeras su naše oči uprte u korake dragih sestara – Liberije i Ane – koje su se odavno, najprije srcem, a onda i tijelom uputile na Haiti. Mi ih ne možemo pustiti same. Želimo, djelima podrške, krenuti s njima, biti im blizu uvijek kada im tamošnja djeca upitaju kruha, pokrivač, bilježnicu, lijek.

Da, one tamo idu na zov trpeće djece, ali, povrh svega, idu, kako pjesma kaže: ja želim svijetu reći – kraljuje Gospod Bog! Ta istina, o gospodinu Bogu, je na neki način povjerena i našim skromnim mogućnostima svjedočenja. Naše sestre se toj Istini daju do kraja. One imaju srca za tu istinu. Životno su ponesene njome. Osjećam jednu divnu spregu između misijskog srca i životnoga prostora.

Želim večeras usmjeriti vaše poglede na misijsko srce i na riznicu misijskoga blaga.

Kako se dođe do misijskoga srca?

A kako se puni Riznica misijskoga blaga?

- Na prvo pitanje odgovor vidimo u životima naših misionara. Isus Krist im čini veliko zadovoljstvo zato što im u siromahu dolazi ususret. Upoznali su ga u Riječi, kušali u Euharistiji i On im je oblikovao srce po svojoj mjeri.

A drugo pitanje ima sljedeći odgovor:

U ovoj kući ima jedna soba koju su sestre prozvale: misijska riznica. Tjekom cijele godine sestre stavljaju „na stranu“ sve što dobiju i tako malo pomalo misijska se riznica napuni. Svakoj gesti prikupljanja prethodi pokretačka snaga naklonosti i ljubavi prema misionarima i osobama s kojima oni rade. Na to nas ponaosob potiče redoviti mjesečni list *Radosna Vijest*. Ona nam pripovijeda kako, uz potporu srca, Radosna vijest dopire do najsiromašnijih.

Ovaj događaj nas poziva da u dometu svoga bića negujemo misijski prostor, da u njemu pohranjujemo znakove naklonosti i ljubavi prema misijskome poslanju Crkve. Don Ivan, nacionalni ravnatelj PMD-a nas usmjerava na veliku istinu kada kaže: djeca samo uz nas mogu prohodati u vjeri, u

dobrim djelima, u ljubavi prema Bogu i braći ljudima, osobito onima koji su u potrebi.

Zato sam sretna da su večeras s nama djeca, da će ovih dana učenici iz okolnih škola pohoditi ovu izložbenu riznicu. Uz vas, dragi roditelji i drage sestre, će učiti misijske korake.

Na kraju želim izraziti iskreno i veliko HVALA ovoj zajednici sestra: sestrama Liberiji, Genovevi, Ružici, Marineli, Danici i Moniki za snažnu ljubav prema misijskoj riznici u ovome samostanu sestara SMI. Neka ta riznica nikada ne bude prazna i neka dragi Bog dadne da urodi mladim žarom misijskoga poleta osoba koje će se osmjeliti da zamijene sestru Liberiju i sestru Anu. Hvala dragome Djetetu Isusu za sve!!! Hvala vam!

Molitva za misionare

Rekao si, Gospodine, da idemo svijetom i širimo Radosnu vijest.

*Molim te, stoga, za misionare i misionarke,
koji s nesebično stavljaju u službu braće i sestara.*

U njihovoj duši, Gospode, velika je snaga i volja.

*Neka ih tvoj mir i snaga tvoja prati
u svijetu koji nije njihov dom.*

*Neka ih Duh Sveti neprestano nadahnjuje
i potiče njihove slušatelje da krenu
putem Krista i tvoje Crkve, Gospodine.*

ODJECI DUŠE ...

**Prigodom 145. obljetnice rođenja
majke Krescencije Zwiefelhofer,
sestre Novakinje su posjetile njezin grob u Vinkovcima**

(*17. srpnja 1868. - +2. kolovoza 1957.)

„Budi u svemu zadnja samo u krjeposti prva“

Krjeposti. Što su to krjeposti? Put prema Bogu? Unutarnji stav? Pozitivna navika? Da. Sve su to kratke definicije krjeposti. Jednom riječi – put ka dobrome. Put koji nije lako uvijek slijediti, ali isplati se. I to uvijek.

Razmišljajući o bedemima naše Družbe, starim bedemima kojih više i nema, ali i dalje nose Družbu, čvrsto je držeći u duhovnom smislu, trenutno misleći na s. Krescenciju Zwiefelhofer koja se sa svima svetima raduje u Božjoj prisutnosti, prva riječ koja mi pada na pamet jest - krjepost. Baš ta krjepost definirana na početku. Citat koji stoji u naslovu, koji je ona izrekla, da se živjeti i danas. Ono što se spominjalo u povijesti, a danas se još uvijek pamti mora biti da je ili sveto ili grešno. U ovom slučaju sveto. Pa tako i ova izreka koju je izrekla „naša svetica“ - primjer poniznosti, poslušnosti, samozataje, vjernosti svome Kristu, jednostavno rečeno svetosti bila je i još uvijek je primjer mladim naraštajima (nama) naše i Njene Družbe koju je jako voljela. Kada sam čitala „Povijest Družbe sestara Služavaka Malog Isusa“ naišla sam na jedno pismo sestrama koje je pisala, a početak glasi: *Drage moje*

sadašnje i buduće sestre. Na tom samom početku da se osjetiti njezin pozitivni stav, njena vjera u Providnost. Smatram da se možemo ugledati u njevu škrtu malodušnost ili darežljivu bezbrižnost. Time je otvarala drugima vrata svoje svete duše dajući im na znanje da ništa ne ide bez Njega. Voljela je svoju Družbu, zato se nije nikad ni bojala za nju. Strah! Taj zarobljeni osjećaj koji guši, koji poput korova ne da *rasti*... Ona mu se oduprla. Nije dala da ju on svlada. „...samo u krjeposti prva.“- znala je u pravo vrijeme kada biti prvi, kada biti prvi na Njegovu tronu. Zato ju je Utemeljitelj volio i cijenio rekavši: „Ja znam tko je Krescencija. Birajte je prvi put, birajte je drugi put, birajte je treći put, birajte je dakle dok bude živa“.

Zahvaljujem Gospodinu da nam je dao tako čvrste bedeme, poput nje. Ne treba se zaustaviti samo na zahvalnosti, treba gledati i nasljedovati taj primjer.

s. M. Monika Maslač, novakinja I. godine

Vjerom do vječnosti...

Razmišljajući o duhovnoj baštini naše Družbe ali i svima koji su je gradili kroz povijest, nisam mogla ne spotaknuti se o tako dobre stvari i uzor koji nam je ostavila jedna od mnogih sestara, a nama i danas „popularna“. O njezinoj posebnoj naravi i danas nam pričaju sestre. Znači da je imala toliko jak duh da je uspio doprijeti i do najmlađih generacija naše Družbe. Nisam pronašla puno detalja njezina života, ali ono što sam mogla izvući su dva najvažnija temelja za jednu redovnicu: **vjera** i **spremnost**. Vjera u Boga i spremnost za Boga.

Ako nečemu ili u nešto vjerujem onda sam spremna raditi i nemoguće stvari, stvari koje su radili sveci. Jer imam oslonac u Onome kome sam povjerovala. I u suprotnom, ako sam spremna sve ostaviti i poći za Njim znači da ima nešto posebno što me privuklo da baš Njemu vjerujem jer ću tamo pronaći svoje sve. Tako nekako je i naša majka Krescencija spajala konce svoje spremnosti i vjere, i već na zemlji osvajala Nebo. Zapravo sam razmišljajući o njezinu životu, što me dovelo i do mjesta njezinog posljednjeg počivališta zaključila: ova se sestra svojom vjerom uspjela potpuno opremiti za Vječnost.

I Utemeljitelj je prepoznao njezino predanje Bogu, to mu je zasigurno bila najveća sigurnost; ona je surađivala s Nebom! Takva mu je osoba trebala za preuzimanje kormila čeličnog djela – naše Družbe. Odatle je dopirala snaga za odnos prema sestrama, organizaciju posla, prilagodbu onakvom vremenu, pomoć sirotinji, bolesnim sestrama, novim generacijama – svim potrebama koje i danas susrećemo. Jedno je sigurno: svaki njezin uspjeh bio je odgovor na ono što je od sebe „kidala“ za druge, za samog Boga.

To je ono što živi i danas, o čemu i danas odjekuju lijepa iskustva i priče – o malenoj sestri koja je velikom vjerom uspjela doći do Vječnosti.

s. M. Kristina Maslač, novakinja II. Godine

Posluživala sam sveticu

Spominjite se svojih glavara koji su vam navješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu vjeru. (Heb 13,7)

Danas često čujemo izraz: *primjeri privlače*. Itekako se slažem. Jedino što takvih odličnih i predivnih primjera ima vrlo, vrlo mnogo. Bogu hvala da ih ima, ali ja sam se ovih dana, kada obilježavamo 145. obljetnicu rođenja naše velike, a male majke Krescencije zagledala u njezin život, zavirila u življenje vjere u jednom običnom, ali svetačkom životu.

Sv. Pavao kaže da se trebamo spominjati svojih glavara koji su nam navješćivali riječ Božju, a kad sam čitala riječi koje su drugi o njoj napisali, ono što je ona sama napisala, zatim molitve koje je molila, a i nama ostavila u baštinu, shvatila sam da je ona zaista navješćivala riječ Božju, ne toliko riječima koliko životom i ljubavlju prema svima. Njezin život bio je odraz Evanđelja. A na tome možemo zahvaliti i našem Utemeljitelju koji je u njeno srce pretočio evanđeosku poruku služenja malenima, a i njoj samoj jer je svim srcem prihvatila tu slatku zadaću. I iz usmene predaje sestara koje su je poznavale puno toga sam naučila.

Jedna sestra koja je *promatrala kraj njezina života*, i mogu reći da je nasljeđovala njezinu veliku vjeru je s. Hilarija Posavec. Naime, majka Krescencija nije dopuštala da ju i u starim danima itko dvori sve dok ona sama može brinuti o sebi. No, onda kada su je i posljednje snage izdale, s mnogo ljubavi i uslužnosti dvorila ju je s. Hilarija. U tom stalnom susretu s njom očaravala ju je njezina vjera i njezin smiješak koji nikada nije skidala s lica. A mene je očaralo to s kojom mi blagošću i sjetom s. Hilarija priča o njoj. Mislim da je to zato što je stvarno mogla doživjeti njezinu svetost, jer kako mi je i sama rekla: „Posluživala sam sveticu“. S. Hilarija pripovijeda i o tome s kolikom je ljubavlju majka Krescencija ljubila Isusa, a tu Ljubeću Prisutnost najviše je prepoznavala u Presvetoj Euharistiji: „Ležala je u krevetu i nosimo joj sv. Pričest. Preč. Kvintus nosio je sv. Hostiju, a pred njim sam išla ja sa zapaljenom svijećom i malim zvoncem. Kad sam došla na vrata, onda sam pocinkala – znači Isus ide. I dođemo u sobu, a ona je svu snagu što je još imala, iskoristila, i kleknula je pred Isusom što je došao. Tako je bila sretna, na njoj si vidio da je sretna, da je na drugom svijetu kad je Isusa primila. Ja sam to tako shvaćala, tako je na mene djelovalo, i rekla sam Bože, kako ona to tako“. I nadodaje: „Bila je krepost, krepost. I imao je pravo Utemeljitelj kad je govorio sestrama da je biraju dokle god ona može“.

Vjerujem riječima s. Hilarije, i dok mi je sve to pričala, i ja sam bila na drugom svijetu. Stvarno je na mene ostavila jak dojam, ali ne tek onaj prolazni dojam, nego uistinu trajni. Svakodnevno mislim na majku Krescenciju i daj Bože da ovi sveti primjeri iz njezinog života imaju uvijek utjecaj na moj život kako bih barem malo uspjela živjeti njezinu vjeru u Boga, u život, u ljude.

Neka plod koji su ove riječi posijale u mom srcu donesu plod za mene, za zajednicu i za cijelu Crkvu! Tako neka bude! Amen!

s. M. Sandra Kapetanović, novakinja II. godine

Duh mora živjeti

Kroz neke ljude u našoj povijesti Bog kao da nam jasnije progovara. Jedna od takvih osoba za nas posebno važna je i naša s. M. Krescencija Zwiefelhofer. To je sestra koja nije ostala nezapažena u očima našeg Utemeljitelja. Vjerujem da nam je već dobro poznata ona njegova rečenica: „Ja znam tko je Krescencija. Birajte je prvi put, birajte je drugi put, birajte je treći put, birajte je dokle bude živa.“ Znam je već napamet, ali još uvijek otkrivam u njoj biser osobnosti majke Krescencije. Čovjek poput našeg Utemeljitelja ne izgovara bez razloga takve riječi. Doista ima razloga – to nam potvrđuje njen život i riječi koje nam je ostavila u baštinu.

Jednostavna, siromašna, samozatajna, sveta redovnica koja je vjerno obdržavala zavjete i pravila. Jedna vrhovna glavarica koja je hodala u zakrpanim haljinama jer je sve razdavala siromasima – po uzoru na Krista i svog suvremenika kojeg je toliko cijenila, nadbiskupa Josipa Stadlera. Posebno se trudila da u Družbi Utemeljiteljev duh uvijek živi. Znala je da kad se zanemari duh Utemeljitelja, i duh Družbe s njime umire. „Svaku riječ o njemu treba da naši sadašnji i budući članovi visoko cijene, da spomen na njega među nama do vijeka živo cvate.“ Bila je usmjerena na bitno, gledala je u budućnost. Govorila je nama koje smo sada tu, govori nam riječima koje su još uvijek žive.

Danas moramo dobro promisliti o njenim snažnim rečenicama: „Sestre! Ne klonite nikada duhom, ako vas svijet uzruži, prezire, progoni, zapostavlja, to je dijel onih koje Bog ljubi. Ne stidite se siromaštva, i ničega – budite samo čestite redovnice i ustrajte u poniznosti.“ Siromaštvo, čestitost, ustrajnost, poniznost... Ova nam rečenica gotovo sve govori o njenom duhu i programu njenog života: u poniznosti prionuti uz Boga. To je ona upravo i činila, a i mi smo pozvane to živjeti u ovoj Družbi. Neka nam njezin primjer svima bude poticaj za služenje u jednostavnosti i poniznosti u duhu naše divne karizme.

s. M. Margaret Ružman, novakinja II. godine

Svetica ...

U životu samo je za Tebe živjela,
Tebi se molila i Tebe jedinog ljubila.
Sretno srce sveticice, predalo je Tebi sve,
njena duša gorjela je za sve ljude ranjene...

Utemeljitelja je poštivala,
ljubav svugdje pronosila;
tiha, marljiva, duhovna,
samo je Tebi služila...

Jer, živjela je sveto,
živi je primjer bila;
svojim sestrama je dala
što u srcu je čuvala...

Zato među nama
njezin lik još uvijek sja.
Srce nam je pamti,
a zove se Krescencija...

s. M. Ana Prkić, novakinja II. godine

Sija zvijezda nad Sarajevom

Jedna od mnogih,
ali ipak
najsajjnija...
Obasjavala u Bosni
sve je siromahe,
nada bila patnicima..
Sjajem svojim
tješila je dječicu,
nje govala svaku staricu...
Zvijezda sjajna,
Josip Stadler
Božji sjaj je
davao...
Nije mu bilo važno
kome svijetli,
kome obasjava pute,
kome cijelog sebe daje...
Veliki grad još uvijek
ga se sjeća,
njegov lik i danas sja...
I krhki čovjek
kad mu je teško,
upre pogled svoj
u nebo;
a gore Stadler
zlatno sja,
naša zvijezda Sarajeva...

s. M. Ana Prkić

Što mi govori i poručuje slika č. s. Majke Krescencije?

Prvo što sam kod nje zamijetila su njene oči. Kako se kaže „oči su zrcalo duše“. Bila je tiha, radišna. U duši je sretna, što joj vidim u očima. Premda su joj sjajne, i plamte ljubavlju i nutarnjom radosti. Bila je osjetljiva prema potrebama drugih. Poručuje mi da moje srce bude gnijezdo spokojsva, nježnosti, sreće i ljubavi, da se na moje rame mogu drugi nasloniti. Mi nismo ovdje da jedni drugima budemo upravitelji, nego prijatelji. Zato nas je Bog ostavio jedne drugima za braću i sestre, jer trebamo jedne druge bodriti ljubavlju, toplom riječju, žrtvicom i molitvom. Savjetuje mi da budem takvoga duha koji će očovječiti i kamen. Živeći život ponizna i siromašna srca, možemo stići do Gospodina, jedinoga i pravog izvora ljubavi koji nas na to poziva, opominjući nas: Odrecite se samoga sebe i svega svog bogatstva i krenite za mnom.

Valentina Šunjić, kandidatica

Što mi govori i poručuje slika Majke Krescencije?

Dok je gledam, ne mogu joj se nadiviti.
Ima jednu posebnu ljepotu.
Doima mi se vrlo prijaznom i ima prelijep osmijeh.
Ima blagi pogled pun ljubavi prema Bogu.
Vidi se da poštuje, voli i cijeni svoga Utemeljitelja,
slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, a i on nju.
To vidimo kad On kaže: „Ja znam tko je Krescencija.
Birajte je prvi put, birajte je drugi put, birajte je treći put ...
birajte je dok je živa.“

***

Majka Krescencija mi u ovom trenutku poručuje:
“Draga kand. Nikolina! Ne boj se, Utemeljitelj je uza te
i Mali Isus dakako, a i ja te pratim.
Slušaj svoje poglavare, pogotovo odgojiteljicu s. Luciju,
jer će ti to dobro doći u životu. Ne dopusti da te svlada
zemaljsko, bori se za ono što te čeka u Nebu.
Pokušaj biti blaža i uvijek se trudi biti što bolja.
Sve će proći, važno je samo koliko si i koliko ulažeš u svoju zajednicu.
PRATI TE MOLITVOM TVOJA MAJKA KRESCENCIJA.

Nikolina Džavić, kandidatica

KAKO JE DOBRO

Kako je dobro biti
i moliti u tišini kapele,
meditirati, pjevati
i klicati Bogu
srcem i dušom svom.

Kako je dobro izlijevati
srce i dušu Bogu,
ono što tišti, smeta,
što dušu sapinje iznutra.
Opraštati svima, za svih moliti,
i tražiti Božje milosrđe
za sebe i svoje bližnje.

Kako je dobro Bogu zahvaljivati,
za sve primljene milosti
cijeloga života svoga.
Kako je dobro stalno moliti i
Bogu vapiti da svih blagoslovi
i ulije novu snagu svoga Duha
za daljnji hod i življenje.

s. Magna Borovac

Kormilar broda moga

Izveo si me na pučinu srca moga, ali je bilo mnogo oluja i brodoloma.
Moji ideali i snovi su potonuli, ali Ti si mi stvorio nove, nove koji su osmislili
moj život.
Nove koji će me dovesti u prostranstva Tvoga kraljestva, do Tebe – izvora
života.
A sada kada moram zaploviti natrag – na dalek put, Ti upravljaj brodom
moga života,
Ne ostavi me umornu i samu nasred puta.
Budi nad mojim brodom zvijezda vodilja.
Jer, samo jedan dah vjetra, jedan jedini val i nada mnom bi se stvorio ponor
smrti... ali ti si kormilar broda moga.

Valentina Šunjić, kandidatice

ON JE TU

Kad utažit žeđ tu svijet ne bude mogao
Kojoj si spomenik u srcu digao

Zapamti!

Ja bit ću tu.

Kad ostave te brat, otac, mati
i nitko ti ne bude mogao dati

Ljubav

Ja bit ću tu.

Kad ne bude za tebe noći ni dana
i omrzne ti sva tijela hrana

Znaj!

Ja bit ću tu.

Kad ni u jednom oku ne nađeš pogled
pa se i tvoje oko pretvori u led

Gledaj!

Ja bit ću tu.

Kad ideale mladosti svoje izgubiš
pa se diktaturi svijeta opet prepustiš

Čovječe!

Ja bit ću tu.

Kad uočiš moju pojavu prezrenu
i zatajiš me, pavši u opsjenu
U redu je,

Ja bit ću tu.

Kad te uvjere da te moj učenik potkrada
pa me poželiš ukloniti, ipak neću nikada

Nestati-

Ja bit ću tu.

Kad više nikud ne budeš imao gledati
U srcu tvom ću te i tada čekati

Na križu

Ja bit ću tu.

Kad se osvjestiš i ugledaš mene samo
Tebe tvoj križ tad u tami čeka tamo

Nasreću

Ja bit ću tu.

Kad na kraju puta te previše pritisne
Samo ustaj čvrsto, motreći visine

Vjeruj,

Ja bit ću tu.

Kad pojavi se svjetlo iznad te tame
Svjetlo pred kojim se grešni zasrame

Svjetlo

Ja bit ću tu.

Pružiti ću ti ruku jer sin si svjetla toga
Sin si Trojedinog i vječnoga Boga
Moje si dijete i ja te ne osuđujem
Premda mene ti nisi, ja te svojim potvrđujem.

Zbog pokajanja svoga vrijedan si moga sjaja
Mrtvljenje te dovelo do nebeskog kraja
I premda sam ovdje, ti objavi svijetu

Ja sam i tu.

Renata Simunić

Susret u našem „Betlehemu“

Dok ulazim u dvoranu, ugledah kako netko kleči, žarko moli, a i pokoja suza klizi niz rumene obraze. Pogledavši malo bolje, prepoznah to mi odveć poznato lice, lice naše Č. M. Krescencije.

Da, bila je to Ona, možda nevjerovatno, a možda u mojoj mašti, ali bila je to doista ona... Sigurna sam.

Usne oblivene žarkom molitvom, ruke pune žuljeva, tijelo klonulo; na izmaku je snage, haljina pokrpana već nekoliko puta.

Volim u *Betlehemu* sve, svaki kutak, jer tu osjećam prisutnost, otkucaje srca i posljednji dah naših sestara za Boga i sirotinju. Divim se njihovoj požrtvovnoj ljubavi iako tu nisu više tijelom, ali se uvijek osjeća njihovo duhovno prisustvo. Svaka kap znoja, svaka molitva, svaki napor je ostao uklesan u zid našega *Betlehema*. O tome govori i samo zdanje više od mojih riječi. Da, tu ono je, stoji i čeka, čeka toplinu koju je uvijek imalo, čeka toplu riječ, a ne Bože sačuvaj psovke koje bi se mogle čuti hodnicima. Čeka, svjedočeći okri-lje i spokoj mnogim učenicima! Ne samo to, već i mnogo više, on predstavlja mali dom za izgubljene duše...

Valentina Šunjić, kandidatica

ČAROBNA BETLEHEMSKA NOĆ

Došašće je već tu, pa će uskoro i Božić, a sestre u Betlehemu su u žurbi oko zadnjih priprema za rođenje našega maloga Kralja. U duhu zamišljam sve one kuglice božikovinu, zvončice... Još malo, pa će naš Betlehem zasjati u punome božićnome sjaju... Jedno čarobno jutro koje je moje došašće uljepšalo i dalo onaj sjaj koji je nedostajao. Idem žureći, sva ushićena, već kasnim na sat... Kad.....HOP! ... Sudar... Nekoliko kuglica polupano, a ostale su se razletjele na sve strane. Sagnuvši se da pokupim ostatke od polupanih kuglica, osjetih ruku na svom ramenu. Okrenuvši se, ugledah sestru, koja mi reče: Zamolit ću te sada nešto jako teško... Skoro će Božić, stoga ti mogu reći: Daruj oprostjenje. Ono je božanski dar. Dar kojim ljubav može ponovno procvasti. Traži oprostjenje i ljubav. Čezni za njom – toplinom poput onog magarca koji je u betlehemske noći grijao svojim dahom Kralja svega svijeta. Budi kao ono i pruži mu toplinu u Betlehemske noći...

Valentina Šunjić, kandidatica

Osjećam čežnju u sebi

Približava se vrijeme Adventa (Došašća).
Osjećam neku toplinu unutar sebe.
Polako se budim iz tame koja se u moje srce uvukla.
Moje srce se potpuno otvara.
Osjećam čežnju u njemu.
Čezne za radost, mir i nutarnju ljepotu.
U toj čežnji pokušavam unutar sebe očistiti svu prašinu,
sve nečistoće koje se u njima dosad sakupiše.
Samim čišćenjem unutrašnjosti pokšavam tu čistoću
pokazati i izvana.
Moje srce se sad polako čisti, u njemu dolazi radost,
vraća se mir i osmijeh na licu.
Sada je sve spremno kako bi dočekalo ponovno rođenje
Kralja i Gospodara moga srca...

Nikolina Džavić, kandidatica

„Lumen fidei“ Papa Franjo

Aktualizacija na posvećeni život

1. poglavlje, točka 17, 18, 19

Izabравši nas za sebe, još na krštenju, a tim više po posvećenom staležu, Bog nas je pozvao na novi život, na život u vjeri u Sina Božjega koji nas je ljubio i predao samoga sebe za nas. Pozvane smo na život u ljubavi koja se otkriva u pouzdanosti Božje ljubavi u svjetlu njegova uskrsnuća. U tome je skriven izvor na kojem smo pozvane krijepiti se i jačati svoju vjeru te crpiti snagu za svoje služenje. Jer ako Krist nije umro „uzaludna je vjera naša“.

Krist se potpuno pouzdao u Oca i zato je mogao pobijediti smrt i učiniti da život zasja u punini. I mi smo pozvane na život u punini. Na život trajnog darivanja i davanja sebe onima koje Bog šalje na naš put. Pozvane smo biti znak Božje stvarne i opipljive prisutnosti te njegova djelovanja u svijetu. Nažalost, današnji čovjek misli da se Bog nalazi u onostranosti, na nekoj drugoj razini, odijeljen od nas. Da je uistinu tako, Bog ne bi mogao djelovati u svijetu niti bi njegova ljubav bila moćna i kadra dati blaženstvo koje obećava. Vjerovati ili ne, tada bi bilo potpuno isto.

Svaki kršćanin je pozvan ispovijedati baš tu konkretnu i moćnu Ljubav koja djeluje u svijetu, koja se može susresti, koja se objavila u punini u mucu,

smrti i uskrsnuću Kristovu. Koliko li smo onda više mi pozvane svjedočiti koje smo odlučile izbliza slijediti Krista na tom putu, koje smo odlučile dopustiti mu da nas zahvati i vodi, da se po nama očituje svijetu?

Punina vjere nije samo u očitovanju Božje ljubavi već i u sjedinjenju s njime. Vjera nije samo gledati Isusa, već gledati stvari s njegove točke gledišta, njegovim očima. Sve što nam se događa promatrati s njegove perspektive i u njemu tražiti oslonac vjerujući mu kao što bi vjerovali graditelju koji gradi našu kuću, ljekarniku koji nam daje lijek ili odvjetniku koji nas brani na sudu. Na tom putu sjedinjenja vrlo je važan naš osobni odnos s Isusom. Naš osobni susret s njime u molitvi, razmatranju, čitanju Božje riječi gdje dobivamo odgovore na svoja pitanja, gdje nalazimo oslonac, utjehu, snagu i poticaj za dalje. Svoju vjeru jačamo kada prihvaćamo njegovu riječ koja je istina, kada ga prihvaćamo u svom životu i oslanjamo se na njega, kada predajemo njegovoj ljubavi i idemo njegovim stopama.

Da bi nam omogućio spoznati ga, prihvatiti i slijediti, Krist je postao čovjekom, utjelovio se da bi nam postao blizak. Time je svakom čovjeku omogućio shvatiti dublje značenje stvarnosti, otkriti u njoj koliko Bog ljubi ovaj svijet te ga potiče na još snažniju i predaniju zauzetost u ovozemaljskom životu. Koliko bi onda više trebalo ojačati našu vjeru, biti izvorom snage i poticati nas na dublje zauzimanje, na savršenije služenje, na bezuvjetno davanje, nas Služavke Malog Isusa koje smo pozvane svakodnevno razmatrati ovo otajstvo, tražiti i gledati Krista u svakom potrebnom, bilo u jaslama, bilo na križu i iz tog otajstva crpiti kreposti te rasti u poniznosti, jednostavnosti, malenosti, predanju, davanju i darivanju sebe, nas koje izvor svoje karizme nalazimo baš u ovom otajstvu Utjelovljenja?

Život u vjeri prepoznavanje je izvornog i dubokog dara koji je u temelju čovjekova života, a sveti ga je Pavao sažeo u riječima: „Što imaš, a da nisi primio?“ Vjera je dar od Boga i samo se u njoj nalazi spasenje. Ta samo otvorenosti i priznavanjem tog velikog dara možemo biti preobraženi, iskusiti spasenje i donijeti mnogo dobrih plodova. A ako ćemo se oslanjati samo na svoje sila, samo na svoja vlastita djela, ako ćemo izvor za život tražiti u sebi, brzo će naš izvor presušiti i postat ćemo zatvoreni, naš život isprazan, a djela besplodna poput stabla koje se nalazi daleko od vode.

Naše je spasenje u vjeri koja je Božji dar kao što posvjescuje sveti Pavao: „Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar!“ (Ef 2, 8)

s. M. Martina Vugrinec

Ja sam vrata... Iv 10, 9

Razmišljam u Gospodinovoj prisutnosti i molim Ga da njegov Duh bude pratilac i savjetnik na ovom putu...

Ponavljam više puta... Gospodin je vrata..., Gospodin je vrata..., Gospodin je vrata...

Plastično zamišljam prikaz jakih, masivnih, sigurnih i čvrstih vrata. Ja stojim ispred njih, promatram njihovo bogatstvo ureza i snagu domaćeg hrasta od kojeg su načinjena, dimenzije koje su prikladne za svakog čovjeka. Stojim i promatram... ne mogu se odvažiti da pokucam...

Razmišljam što me sve dovelo do ovih vrata,

kakav sam put prošla,

tko su bili moji suputnici,

koliko sam dugo putovala...

Vraćam se od ovog trenutka unazad i moje misli nestaju negdje u dubokoj dubini.

Ponovno sam tu, pred vratima...

Po svoj prilici ne preostaje mi ništa nego da pokucam i pričekam. Kucam. Na moje iznenađenje vrata se odmah otvaraju...kao da je netko bio iza vrata i čekao da pokucam. Vrata su otvorena. Dopušteno mi je da uđem. Pogledom obuhvaćam, otkrivam novu stvarnost. Djeluje zamamljivo, očaravajuće, plijeni moj pogled i svijest... još sam uvijek s vanjske strane vrata. Divota novoga života, nove stvarnosti preplavila je moje biće, cijelo moje srce. Osjećam se ponesenom od Nekoga, ulazim u novi život, samim time postajem nova osoba, osjećam da novi duh prožima moje biće. Nešto silno, jako me obuhvaća. Svjesna novosti kojom sam preobražena, zahvaljujem za sve...

Što sada? Ostaje mogućnost ići dalje ili se vratiti i slobodno natrag ulaziti jer sam već preobražena. Odlučujem se za novi podvig, izlazim i uzimam si zadatak – idi i živi ovo što ti se dogodilo.

Zahvaćenost Božjom prisutnošću pratila me na ovom putu božanskog čitanja. Približila mi je i oživjela mogućnost ulaska i izlaska kroz vrata koja su sam Krist, kao što je to posvjedočio Ivan, evanđelist. Ako jednom uđeš u tu božansku stvarnost i prihvatiš je svim bićem, ona postaje TI. Spasenje - to je blago koje trebam približiti drugima. Moguć je pogled i retrospektivno, stanje spašenosti kojim sam zahvaćena po Kristovom pashalnom misteriju omogućuje mi da mirnije putujem ovim svijetom jer znam da mi je darovan zalag za život vječni.

s. M. Marta Vunak

SVJEDOČANSTVO VJERE

Uz 25. godišnjicu smrti sluge Božjeg oca Ante Gabrića

Dvadesetpeta godišnjica smrti sluge Božjeg o. Ante Gabrića, u ovoj godini vjere, dovoljan je i važan razlog da se prisjetimo njega kao svjedoka vjere, koji je ostvario ideal svetosti u svojem životu, živeći blaženstva u svakodnevnicima svog života. Tim više što ima dosta naših sestara koje su imale milost da ga upoznaju, da su on i njegova obitelj povezani s našim sestrama i samostanom u Metkoviću.

Otac Ante Gabrić rođen je kao deveto dijete u oca Petra i majke Kate, u Metkoviću, 18. veljače 1915. godine. Bio je u sjemeništu u Travniku, u kojem je 1933. završio gimnaziju, a potom je dvije godine u Zagrebu bio u isusovačkom novicijatu. Spremajući se za misije tri godine studirao je filozofiju u Italiji. Prije polaska u misije u Indiju, u Bengaliju, početkom listopada 1938., došao je u rodni Metković da se oprosti. Dana 9. listopada u obiteljskoj kući bio je svečani oproštajni ručak, na kojem su uz ostale goste bile s. Ludovika Lužovec i s. Nada Blažević iz samostana u Metkoviću. Poslije ručka napravljena je zajednička fotografija. Poslijepodne je u župnoj crkvi sv. Ilije bio blagoslov i oproštajni govor oca Ante. Drugi dan u jutro, 10. listopada, došao je s majkom u kapelicu našeg samostana na sv. misu. Nakon svete mise zamolio je majku za blagoslov. Majka je suznim očima blagoslovila sina koji je klečao i zagrlila ga, utiskujući mu još jednom Božji blagoslov, zapisuje s. Ludovika Lužovec u kronici samostana u Metkoviću (usp. str. 32-33). Nakon oproštaja s majkom, časnim sestrama i prisutnima pošao je prema obali Neretve, na brod, gdje ga je čekala ostala najbliža rodbina. Sjećajući se tih dragih trenutaka otac Ante zapisuje: "U zoru 10. listopada 1938., stojim na brodu, kojim ću se povesti Jadranom na sjever, i gledam pred sobom roditelje, rođake i prijatelje, što su došli da me zadnji put pozdrave i poljube, i da mi još jednom zažele svako dobro na mom dalekom putu. S lica im je odsijevala žalost, ublažena ipak ponosom i radošću, što je Gospodin izabrao jednoga između njih za vjesnika Evanđelja u poganskim zemljama. ...Znak je za odlazak dan. Brod se već otiskuje. Ruke su podignute na pozdrav. Reski i jaki glas sirene odjeknu s broda. To je u počast misionaru i ujedno posljednji pozdrav rodnome mjestu. Metkoviću zbogom! Zbogom, moja rodna grudo, koju sam toliko ljubio i koju i sada iz ljubavi prema Kristu ostavljam! Gledam te još jednom u onoj ljepoti, u kojoj te samo sinovi tvoji mogu vidjeti... Rupci se s obale viju. Odgovaram i mašem. U kratko vrijeme udaljenost

uze ispred mojih očiju ta draga lica, da ih sada dublje u srcu čuvam, da ih žarče ljubim i volim." (*Životni put jednog misionara*, priredio J. Gusić, I. dio, Zagreb 1972., str. 22.) Otac Ante Gabrić došao je 20. listopada 1938. kao misionar u Indiju, u vrijeme kad je u Indiju stigla i blažena Majka Terezija. Studij teologije završava na obroncima Himalaje i 1943. je zaređen za svećenika. Tom prigodom, u Kurseongu, zapisuje: "Još koji dan i ja ću biti svećenik. Ja ... zar ću uistinu ja postati svećenik Boga svemogućega, drugi Krist? I to u dalekoj misijskoj zemlji ... Indija i mene čeka, čeka i traži od mene sve moje sile, moj život moj, svećenički život. Kako ću joj ga samo rado dati! Ta to je ono za čim sam težio od najranijih dana svoje mladosti, pa zar ima nešto uzvišenije na ovom svijetu negoli se potpuno žrtvovati i istrošiti u radu za spasenje neumrlih duša, u radu za proširenje kraljevstva Božanskog Srca! ...Molite da moja i vaša žrtva bude ugodna Bogu, Ocu svemogućemu." Čitav svećenički život otac Ante proveo je u najsiriomašnjim i zapuštenim misijskim župama zapadnog Bengala. Živio je za te ljude, gradio s njima sela, crkve, škole i bolnice, pješačeći satima i satima po močvarnim terenima u delti rijeke Gangesa, da bi stigao i u najudaljenija područja u svojim misijskim postajama. Bio je sav predan Bogu u molitvi, vršeći osam blaženstava.

Među mnogima u Domovini i diljem svijeta i sestre u samostanu u Metkoviću, kao i sestre u drugim našim zajednicama u Družbi, molitvama, a koliko su mogle i novčanim doprinosima, pratile su potrebe misionarskog rada oca Ante Gabrića. Poticale su i druge na plemenito djelo ljubavi pomaganja potrebnima u misijama. Povremeno mu pišu, nalaze načina kako da do njega i njegovih siromaha dođe prikupljena pomoć, a on kad stigne uzvraća pismima, zahvaljuje za potporu i pomoć, opisuje zgode i nezgode iz misionarskog života, radosti i potrebe siromaha. Tako u pismu sestrama i suradnicama misija, poslanom u samostan u Metković, a pisanom na blagdan sv. Petra i Pavla 1977., zapisuje: "Ni uz najbolju volju na sve ne stizavam. No budite uvjereni: u molitvama i dnevnim žrtvama Vas nikada ne zaboravljam. A znam da ni Vi nas ne zaboravljate ni u molitvi, ni u žrtvama Vašeg dnevnog života. Kako je samo dragocjen ovaj Vaš dar! Toliko puta osjećam kako me za ruku držite kad valja - kroz blato i močvaru - kad od umora i groznice čitavo tijelo gori. ...Preko 200 dječice dobiva mlijeko u ovom selu. Valja misliti i na ostala udaljena sela. Molite se za nas, budite uz nas Vašom ljubavlju i dobrotom. ... Uz ponovne tople zahvale, blagoslov i preporuke u molitve i žrtve. - Vaš sam u Srcu Isusovu sumješćanin Vam O. Ante. Na sv. Iliju ću se posebno sviju sjetiti kod sv. Mise. Naše drage mladosti osobito: da bi ostali vjerni i Bogu i rodu!" Iste godine prigodom Misijske nedjelje u pismu adresiranom na s. Božidar Čupić, koja se osobito angažirala u promicanju potreba misija oca Ante Gabrića, piše: "...Dobre Sestre, mnogo je toga što činite, vrlo mnogo. Pa sam se htio ovim posebnim pismom Vama javiti i reći Vam kako smo Vam zahvalni za svaku Vašu molitvu, za svaku

Vašu žrtvu, - pouku, rad, razne misijske inicijative. – jednom riječju: za Vašu dobrotu, za Vašu ljubav. Ušle Vi sve ravno u rajске dvore. I lipo se tamo smistile (i u sestarskoj dobroti koji kutić za nas grišne Mate ostavile!!!) Pozdrav svoj dragoj djeci koju tako divno odgajate u misijskoj velikodušnosti: - posebni pozdrav starcima, staricama, bolesnicima, za koje se Vi majčinskom ljubavlju brinete i koji nas tako iskreno pomažu molitvom, žrtvama i darovima. ... Pa, jelde Sestre, Misijska Nedjelja bit će nedjelja naših života. Gdje smo da smo, uvijek i uvijek Njegove misionarke!”

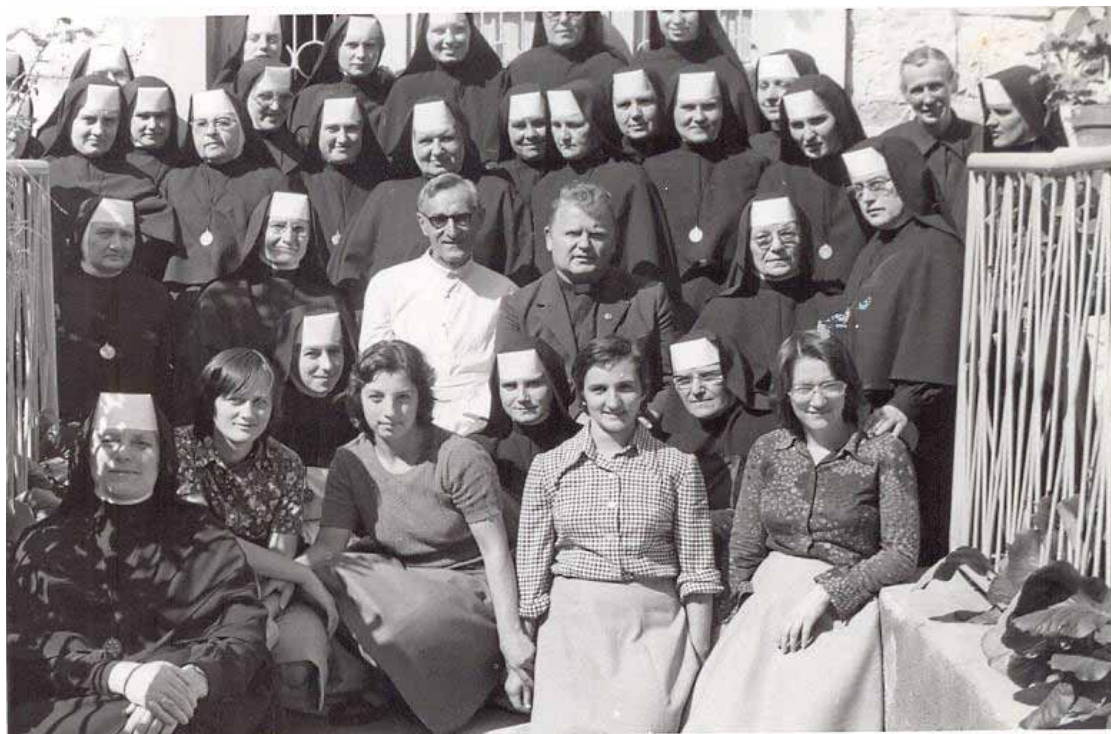

Izdvajam nekoliko fotografija i sličica koja je o. Ante slao u pismima našim sestrama i novakinjama, na kojima bi na poleđini napisao pobudnu misao, te nekoliko isječaka iz pisama pojedinim sestrama. Te fotografije, sličice i pisma nalaze se u Arhivu naše Provincije u Splitu. Jedna fotografija prikazuje o. Antu kako slavi sv. misu u lađici na rijeci, a na poleđini fotografije zapisuje: “Dođi kraljevstvo Tvoje! Sv.

Misa na lađici na Ganges rijeci. Vaš o. Ane”. Na fotografiji na kojoj o. Ante gazi kroz baru, na poleđini piše: “Kroz ... Neretvanske bare – u potrazi za dušama! Vaš o. Ante”. Na fotografiji koja prikazuje novu crkvicu na poleđini o. Ante zapisuje: “Nova crkvica, proštetište Gospe Fatimske u selu Gosabi. I Metković bi se njome mogao ponositi!” Na fotografiji koja donosi o. Antu kako vozi lađu, a s njim u pratnji jedan vjernik i redovnica Misionarka ljubavi, na poleđini piše: “Brza pruga” Ganges-Dubrovnik-Metković (sr. Josetta iz Družbe M. Terezije) Molite se za Vašeg o. Antu”. Ima je jedna sličica, koja ima datum 13. XI. 1984., dan susreta s našim sestrama u Essenu, a o. Ante na poleđini zapisuje: “Isuse, Tvoja sam – zauvijek Tvoja o. Ante. Molite se za misije! Uz blagoslov Vaš o. Gabrić”. Na sličici koja prikazuje Mariju s Malim Isusom u naručju, na poleđini o. Ante zapisuje: “Sestro – Isus zove, duše zovu –Molite se za Vašeg o. Gabrića”. U pismu s, Leticiji Boras, siječanj 1971., iz Morapai, piše: “... samo junački naprijed. Isus i duše čekaju! Gdjegod smo, mi možemo (i moramo!) biti misionari, - misionari Njegove ljubavi. Dnevnim žrtvama, dnevnim održavanjem naših svetih zavjeta.” U pismu s. Leticiji, 28. veljače 1974., iz misijske postaje Basanti, piše: “Danas Anti -59 godina, Živo Metković, i Vid dakako! Još kojih 41 godine, pa će biti - 100!” Zatim opisuje kako je proslavio Božić: “... Ja sam ga ove godine proslavio u udaljenim selima. Bilo je prilično teško: 3 sela u jedan dan – dijelom pješke, dijelom u maloj urođeničkoj lađici. Ponoćka bila u Birađnogoru (selu Monijeve majke) - iza toga preko rijeke u Gosabu: ispovijed, sv. Misa, Prva Pričest, bolesnici, u 11 sati prije podne na Ganges rijeku i put Piprekhalia. Stigoh iza 5 sati: opet ispovijedi, Misa, pjevanje pred kapelicom. Sve svršeno iza 9 sati navečer. I onda sam u Filipovoj kolibi na brašuru sjeo za doručak, ručak i večeru: sve zajedno! Bio sam umoran, ponešto i gladan. No sreća je bila tako velika, da čovjek ne te malenkosti i ne misli. Divan Božić uistinu: dati

Isusa tolikim dušama. Dugo sam još pred malim jaslucama sjedio i molio, - molio molitvu zahvalnicu Božićne noći." Pismo završava riječima: "Tako mi je drago čuti da u našoj dragoj Neretvi ima još uvijek zvanja. Molimo se da ustraju do konca, do Kalvarije."

Sluga Božji otac Ante Gabrić nekoliko je puta posjetio domovinu Hrvatsku. Prvi put je došao u srpnju 1969. godine, nakon 31 godine provedene u Bengaliji. Dana 5. srpnja 1969. stigao je u Metković, gdje mu je priređen svečani doček. Sutradan slavio je sv. misu u župskoj crkvi sv. Ilije, a navečer imao predavanje o svom svećeničkom misionarskom životu, iznoseći zgone i nezgode koje je doživio u dalekoj Indiji. Njegov posjet bolesnicima bio je dirljiv. Djeca su vječito bila oko njega. Njegova pojava je zračila Božjom prisutnošću i blizinom. Sa sestrama u samostanu u radosti se sjećao svog djetinjstva, zahvalio im za molitve i pomoć koju su mu u prošlih trideset godina misionarskog života iskazivale. Udijelio je blagoslov njima i djeci koju čuvaju. Drugi put posjetio je Domovinu 1976., u prigodi proslave trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata, koju je cijela domovinska Crkva svečano slavila u Solinu. Tom prigodom imale smo milost da je posjetio naš samostan sv. Ane u Splitu, gdje se okupio lijepi broj sestara iz Splita i okolice. Bio je na ručku sa sestrama i kandidatnicama. Kronika samostana sv. Ane u Splitu, na str. 31., na dan 8. 09. 1976., zapisuje: "Bile smo sretnе što se na naš poziv odzvao naš dragi misionar o. Ante Gabrić. Tako smo bile vesele imati u društvu živa sveca u pratnji o. Stjepana Katulića. Održao je predavanje u

Susret sa sestrama i kandidatnicama u sv. Ani u Splitu, 8. 09. 1976.

našoj kapeli sestrama i kandidatamicama. Došao je u Domovinu i u ožujku 1978., kad je Majka Terezija otvarala kuću za svoje sestre u Zagrebu. Otac Gabrić i Majka Terezija u Split su došli 20. ožujka, gdje su se s njima susrele i redovnice u crkvi Gospe od Zdravlja. Sutradan, 21. ožujka, pošli su iz Splita u Sarajevo. Do Sarajeva vozio ih je fra Tihomir Grgat, župnik župe Gospe od Zdravlja u Splitu. "Svratili su se u Metković. Odsjeli su kod naših sestara. Djeca koju sestre čuvaju pjevala su pjesmice koje su naučili. Zadovoljne su bile sestre, a i gosti", zapisuje toga dana Kronika Provincije sv. Josipa u Splitu. Otac Ante i Majka Terezija susreli su se s vjernicima u župnoj crkvi sv. Ilije u Metkoviću. Bile su prisutne i naše sestre iz samostana. Majka Terezija tom je prigodom sakupljenima u crkvi rekla: "Kako bih vam mogla reći što bi naši ljudi u Indiji rekli vama? Kako bi vam oni zahvalili, osobito obitelji našega oca Ante, jer su u njemu i od njega ljudi u Bengaliji dobili Isusa. Preko njega i od njega doznali su da ih dragi Bog ljubi. Preko ljubavi oca Ante oni su doznali da su naša braća i sestre. Što je otac Ante učinio u Bengaliji, morali biste doći tamo i vidjeti. To nije moguće izreći. Možemo kazati jedno, da smo od srca zahvalni njegovoj obitelji što je svojega sina, svojega brata dala Isusu. Što su ga žrtvovali za Boga da on bude svjetlo, radost i mir, živa Isusova ljubav u Bengaliji, gdje ljudi nikada prije nisu znali da je moguće ljubiti kao što je on ljubio njih.

Otac Ante Gabrić i Majka Terezija sa sestrama u Metkoviću, 21. 03. 1978.

On je donio Isusa u srce naše Bengalije. On je donio Isusa i Mariju u obitelji, i oni žive radosnim životom' ... Ovo su sigurno najvjerodostojnije i najljepše

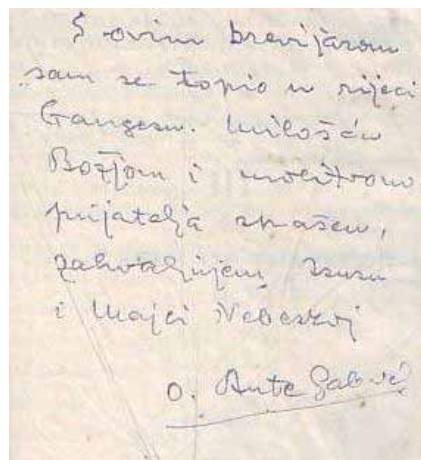

riječi izrečene o patru Gabriću. ...Reći za nekoga da je 'živa Isusova ljubav' najviše je i najbolje što se može o njemu reći. Kad to izrekne Majka Terezija koja je najbolje mogla znati što je Isusova ljubav i što ona znači za čovjeka, onda tu svaki govor o patru Gabriću može prestati." (M. Nikolić, *Gabrić još govori, 20 godina poslije (1988.-2008)*, Zagreb, 2008., str. 49-50.)

Zagrebački kardinal Franjo Kuharić, u prigodi Nacionalnog euharistijskog kongresa u Zagrebu i Mariji Bistrici 1984., pozvao je oca Gabrića da dođe na ovo nacionalno slavlje. Nekoliko dana nakon toga slavlja posjetio je rodni Metković. Posljednji dolazak oca Gabrića u Metković i rodnu Neretvu bio je 27. srpnja 1986., a tog dana u župi Vidonje srebrnu sv. misu je slavio don Mile Vidović, a njegova dva sinovca, don Radojko i don Ranko, mladu misu. Otac Ante je radostan bio i na ovom slavlju. Svaki pohod oca Ante Domovini bio je duhovna obnova za cijeli hrvatski narod. Ljudi su u njemu prepoznali Božjeg čovjeka. Zračio je nebeskim, Božjim svjetlom. U njemu je nešto gorjelo. To se nije moglo ne primijetiti. Odmah je to udaralo u oči i diralo srce.

Dana 10. studenoga 1984. otac Ante Gabrić došao je u našu redovničku zajednicu u Essenu, gdje je osao nekoliko dana, imao susrete s našim ljudima u Essenu, u Bochumu. Sestrama u Essenu, kojima su se pridružile i naše sestre iz Pariza i Belgije, te sestre milosrdnice iz Bona, imao je predavanje i sv. misu s prigodnom propovijedi. Razgovarao je s njima o misijskom i redovničkom životu, oduševljavao ih za služenju Isusu, za put svetosti. Dana 4. prosinca osam sestara iz Essena sa župnikom don Stjepanom Penićem pošlo je u Frankfurt da se oprosti s ocem Antom prije njegova povratka s aerodroma u Frankfurtu u dragu mu Indiju. Prigodom boravka u Essenu ostavio je sestrama za uspomenu Brevijar-Časoslov Naroda Božjega na engleskom jeziku. Na unutarnoj stranici Brevijara, u gornjem kutu otisnut njegova adresa, a ispod svojom rukom o. Ante zapisuje:

"S ovim brevijarom sam se topio u rijeci Gangesu. Milošću Božjom i molitvom prijatelja spašen, zahvaljujem Isusu i Majci Nebeskoj. O. Ante Gabrić". Ovaj brevijar, dragu i neprocjenjivu uspomenu, sestre iz Essena su donijele u Arhiv Provincije u Splitu, gdje se ima svoje počasno mjesto sa sličicama iz misijskog života s njegovim pobudnim riječima koje je slao sestrama.

S ovim brevijarom
sam se topio u rijeci
Gangesu. Milošću
Božjom i molitvom
prijatelja spašen,
zahvaljujem Isusu
i Majci Nebeskoj
O. Ante Gabrić

Misionar otac Ante Gabrić posebno se rado-
vao izgradnji novog samostana u Metkoviću.
Na početku akcije za financiranje izgradnje samostana, koju je pokrenuo
mons. Fabijan Veraja u Rimu, "slučajno" se našao u Grottaferrati i o. Ante
Gabrić (na svom posljednjem posjetu Europi) te je i on našao jednoga dob-

rotvora u svom sinovcu Tomislavu (Los Angeles).“, kako svjedoči mons. Fabijan Veraja, u svojoj knjizi, *Na tragovima svetosti*, str. 81. Obećao je sestrama da će doći na blagoslov novog samostana, koji je blagoslovljen 1. travnja 1989. godine, ali ga je Gospodin pozvao da se iz neba raduje tom događaju. Otac Ante Gabrić, nakon točno pola stoljeća "izgaranja" za Boga i duše u Bengaliji, preminuo je 20. listopada 1988. godine. Pokopan je pod palmama nadomak sunderbanskoj džungli u Maria Pollyju, blizu Gospine špilje, uz crkvu koju je sam gradio. Na sprovodu ispratilo ga je više od 20.000 katolika, muslimana i hindusa. Pokopan je sa šakom neretvanske zemlje iz Metkovića i s bočicom Jadranskog mora.

I poslije smrti sluga Božjeg oca Ante Gabrića samostan Svete Obitelji u Metkoviću i otac Ante ostaju povezani. Duhovno na prvome mjestu, ali i time što dio njegove rodne kuće, trajno čuva spomen na njega. Naime njegova sestra Ana Gabrić, koja je umrla 3. travnja 1998. u rodnoj kući Metkoviću, oporučno je ostavila da nakon njezine smrti ova kuća pripada samostanu sestara u Metkoviću. Provincijska uprava u Splitu, zahvalna na daru dobre Ane Gabrić Provinciji, odlučila je da, u znak poštovanja i ljubavi prema sluzi Božjem ocu Anti Gabriću, njegovu životu i svetom djelu, jedan dio njegove rodne kuće daruje Hrvatskoj provinciji Družbe Isusove, koja je tu darovnicu prihvatila. U tom darovanom dijelu kuće nalazila se i slika Majke Božje, pred kojom se obitelj oca Ante svakodnevno molila. Dopisom od 25. kolovoza 2013. Provincija je sliku darovala Provinciji Družbe Isusove, sa svrhom da trajno ostane u darovanom dijelu kuće uređenom za muzej, kako bi bila trajni spomen na oca Antu i njegovu obitelj te vidljiva i posjetiteljima muzeja. Provincijal p. Ivan Koprek, u zahvalnici našoj Provinciji, 28. rujna 2010., ističe: "... U ime cijele Hrvatske pokrajine Družbe Isusove iskreno Vam i od srca zahvaljujem! Kako Vam je poznato mi ćemo darovani nam prostor obnoviti i u njemu čuvati uspomenu na našega dragog p. Gabrića. Pri završetku su pripreme za pokretanje postupka njegova proglašenja blaženim. ... A naš p. Gabrić neka moli i za Vašu i našu Provinciju, osobito za nova zvanja!"

Mi koje smo imale milost vidjeti i čuti slugu Božjeg oca Antu Gabrića u njemu smo vidjele i doživjele Božju prisutnost, osjetile miris svetosti života. Pamtimo i pamtit ćemo, kao i svi koji su upoznali njegov život i djelo, njegov žar, sveti zanos i riječi kojima poziva na nesebičnost darivanja Isusu i bližnjima. I kad je šutio on je svojim životom pozivao na davanje. Velikodušnost je najuočljiviji plod njegove duše. Svoj je život živio za sve koji su mu bili povjereni, a osobito za siromahe u kojima je vidio i susretao Isusa. Jeo je s palma lista kao i njegovi siromasi, jedno jaje dijelio je s četvero gladnih. Na svojoj koži osjećao kišu koja curi kroz šuplji krov. Istrčavao iz postelje kad bi navalile poplave i noću nasipe zatvarao blatom i slamom. Sam je bio uistinu siromah sa siromasima. Nakon što je umro sve njegove stvari iz ormara prenesene su u Domovinu, a stale su u malu najlonsku vrećicu.

Evo nekih njegovih izreka i životnih poruka:

- "Gdje imam više sebe nego kad dajem sebe."

- "Kad sebe izgubiš, onda sebe dobiješ, i druge dobiješ. To su tajne, ali su divne tajne. Jednostavno, kao da te nestane. Kad sebe imaš, uvijek si zabrinut: kako će ovo biti, kako će ovo uspjeti, kako će ono uspjeti..."

- "Ako prestaneš davati i malo više nego što možeš, nije dobro. Ako uvijek daješ, daješ još malo više, uvijek novost, uvijek radost, uvijek veselje. Čovjek nikad ne ostari."

Molitva oca Ante Gabrića, koju je zapisao u Bošontiu, u noći, u kolovozu 1955. godine, može biti naša svakodnevna redovnička molitva:

"Tajna vječnog svjetla tajna je moga života.

Ja sam Njegovo živo svjetlo,

određeno da budem vječno svjetlo.

Tama je još posvuda. Mrak i hladnoća.

Isus mene treba.

On me odabrao za ovu uzvišenu službu:

svijetliti, gorjeti,

i napokon za Njega izgorjeti u Njegovoj službi,

pred životnim oltarom moga predanja Njemu

i neumrlim dušama.

Jesam li se ja posve odazvao ovom pozivu?

Koliko je duša sred tame bilo privučeno

titrajima moga životnog svjetla k Spasiteljevom oltaru?

Ovo je životno pitanje.

Odgovor je tek jedan: odgovor moga života,

potpunog predanja moga života u Njegovoj službi,

vječno svjetlo Vječne ljubavi".

s. Maneta Mijoč

Moj dar sestrama ...

Molitva **O JOSIPE, OČE SVETI** s. Mirta Lišnić

Vivace

1. O JO - SIPE, OČE SVE - TI, ČU - VAJ KUČU I PO-SVE - TI
2. MIR VE - SHJE K NAMA SVRA - TI, STRAH GO-SPOD-NJI NEK NAS PRA - TI
3. ČUJ NAM OČE MOL-BU VRU - ČU ČU - VAJ NAS I SVU NAM KU - ČU

5
SVU O - BI-TELJ DA SE SLO - ŽI LJU - BAV SVE-TA DA SE MNO - ŽI.
KRIJE - POŠ-ĆU DA ŽI-VOT PLO - DI PU - TOM RA - JA TI NAS VODI.
DA ŽI - VI - MO NA TOM SVIJE - TU KA - O TI U NA - ZA - RETU.

Hvala od

POKOJNE SESTRE

† s. M. Bonfilija Ana Radelja

(rođ. 13. 11. 1934. - † 1. 10. 2013.)

S vjerom u uskrsnuće opraštamo se s našom pokojnom sestrom Bonfilijom koja je za života molila zajedno s nama „Moj Izvavitelj živi...Iz svoje ću puti vidjeti Boga, spasitelja svoga.“

Pred nas se uvijek stavlja pitanje: Što je život? Čemu patnja, bolesti i smrt? Ako smrt i život gledamo očima žive vjere, sigurno ćemo pronaći egzistencijalne odgovore i razlog za život i istinsku utjehu.

Želja za životom i vječnošću duboko je ukorijenjena u čovjekov bitak. Ta težnja ima svoje uporište u Bogu Stvoritelju, koji je stvorio čovjeka kao krunu stvaranja i obećao mu vječnost. Vječnost koju već sada nosimo u sebi. Bog ni svoga Sina nije poštedio patnje i smrti. Po Kristovoj žrtvi i uskrsnuću postajemo dionici Kraljevstva nebeskog.

Naša je sestra Bonfilija sa svojim Bogom podijelila život i sve u njemu i sada ga je Živog susrela. Njezina je žrtva urodila plodom kod Gospodina u vječnosti.

Priprema za vječnost započela je njezinim rođenjem 13. 09. 1934. godine od oca Mije i majke Magdalene r. Baron u lijepom žumberačkom kraju, u Oštrcu. Gospodin ju je pratio svojim pogledom i pozvao ju u samostan u Zagreb 26. 08. 1954. godine. U novicijat je ušla 1955. god. u samostanu 'sv. Ivana Krstitelja' u Samoboru. Prve zavjete položila 1956. god. u Maksimiru, a doživotne 1962. godine na Kraljevcu.

Svoj redovnički život započela je poput brižne Marte u službi kuharice u samostanu 'Marijinom domu' u Vinkovcima, zatim na župi Podravske Sesvete, u samostanu trećoredaca na Glavotoku, a najveći dio svog redovničkog života provela je u samostanima kod otaca kapucina u Varaždinu i u Rijeci. Kraće vrijeme bila je u našem samostanu u Samoboru iz kojeg opet odlazi u Rijeku, pa Kloštar Podravski iz kojeg odlazi na župu u Krašić. Punih 48 godina s. Bonfilija vodila je poslove kuharice.

U toj službi rado se žrtvovala i svojim bližnjima pokazala da voli posao kuharice koji joj je bio povjeren. Imala je srca za svakoga, ne zaobilazeći niko-

ga. Siromasi koji su tražili pomoć, nikad nisu otišli bez toplog obroka koji je s. Bonfilija s ljubavlju pripremala. A bilo je to desetak obroka svakodnevno. Dulji niz godina boravila je i u Krašiću gdje su uz redovita, bila često puta i izvanredna slavlja i okupljanja, a s. Bonfilija bi, neumorna i uvijek raspoložena, znala prepoznati potrebe svojih bližnjih.

Radi njezinih životnih godina i oslabljenih snaga, premještena je 2004. godine na Kraljevac gdje je nastavila pomagati sestrama u kuhinji. Znala je i vjerovala da se za Gospodina vrijedi žrtvovati i kad ju je obuzela nemoć i bolest. Vjerovala je da poput Krista patnika i poslije njezinog križnoga puta dolazi Vječnost, gdje će biti otrta svaka suza i gdje će dobiti nagradu za svoj, u vjeri proživljen život.

Vjera je i nas, danas okupila oko pokojne s. Bonfilije, jer vjerujemo da ju je Gospodin našao budnu i spremnu, rano u jutro 1. listopada, kad se na Njegov zaručnički poziv odazvala i preselila u Vječnost.

Draga naša sestra Bonfilija, zahvaljujemo Gospodinu za dar Vašeg života u našoj redovničkoj zajednici, za primjer vjernog služenja u poniznosti braći i sestrama. Kroz dobrotu, radost, smisao, sebedarje, sijali ste neumorno i neka plodovi uzrastu preko novih zvanja u Crkvi i našoj Družbi. Mali Isus primio Vaš život Služavke i nagradio vas darom vječnoga mira među svojim svetima.

† s. M. Kerubina Jelka Županac

(rođ. 31. 12. 1929. - † 25. 10. 2013.)

Sve naše staze i putovi jednom završe ovdje na zemlji, ali smrt nije kraj već početak nove stvarnosti kod Gospodina u vječnosti. Naša s. Kerubina je imala osjećaj skorog susreta kojeg se nije bojala, već se svim bićem, svom dušom i molitvom za njega pripremala. Bilo je znakovito da je tražila sakrament ispovijedi i bolesničkog pomazanja. Žarko je željela slaviti svetkovinu sv. Rafaela u nebu. Iako nam se činilo da se polako oporavlja i da će još neko vrijeme biti naša suputnica u samostanu, ali ona je rekla "Trebalo je još malo počistiti neke staze da sve bude čisto". Iznad svega je s. Kerubina bila Božja, predana Kristu u svakom trenutku i on ju je našao spremnu.

Svjetlo dana s. Kerubina Županac je ugledala 31. 12. 1929. godine u Krašiću u obitelji s osmero djece. Roditelji, Petar i Tereza rođ. Ćuk, na krštenju su joj dali ime Jelka, a odgajali su ih u kršćanskom duhu i u velikoj ljubavi.

Njezina starija sestra Tereza s. Fridolina osjetila je Božji poziv i s roditeljskim blagoslovom ušla u Družbu sestra Služavki Malog Isusa u Sarajevo.

S. Kerubina potaknuta njezinim primjerom, razmišljajući o redovničkom pozivu osjetila je da Bog kuca i na njezino srce te je odgovorila na poziv i pošla sestrinim putem.

U samostan Antunovac u Maksimiru primljena je u kandidaturu 1952. godine. U novicijat je ušla 5. 01. 1953. godine u Samoboru, a prve redovničke zavjete položila je 1954. god., a doživotne 1960. godine u samostanu Antunovac u Maksimiru.

Sve dužnosti koje su s. Kerubini iza novicijata bile povjerene od Vinkovaca, Stenjeveca, kod franjevac trećoredaca na Ksaveru, Kraljevca, Podravske Sestre, u našem samostanu u Samoboru vršila je s puno ljubavi.

Vrativši se ponovno na Kraljevac u svom je kratkom životopisu zapisala "Hvala Bogu, evo do sada sam u radosti ustrajala u službi Malog Isusa".

Njezin život, njena jednostavnost i poniznost bile su, Božji dar našoj Provinciji, a ona Božja miljenica to je svojim životom i izražavala.

„Za ljubav Božju vrijedi se žrtvovati“ bile su riječi poticaja naše s. Kerubine. Voljela je i druge poticati na dobrotu. Vjerovala je kako Bog zna za sve što je učinjeno u skrovitosti. Znala je dati jezgrovite i korisne savjete na čemu smo joj zahvalne. Uvijek se zanimala za pomladak u našoj provinciji i usrdno je molila za zvanja.

Draga s. Kerubina, Hvala Vam na uzornom redovničkom životu i svjedočenju u malenosti, služenju, potpunom sebedarju, na vedrini i neumornosti. Vi ste zračili Isusovu blizinu, ljudsku toplinu, razumijevanje za tuđe slabosti. Hvala na svemu što ste učinili za Družbu i Provinciju, Crkvu i nas sestre.

Kako nosite ime anđela, tako su i oni vas unijeli pred lice Svevišnjega da Vaša radost bude potpuna. Vjerujem da Vas je dočekaao arkandeo Rafael, a da se Vaša duša pobožna, dobra i sveta pridružila svim anđeoskim korovima koji slave Boga na nebesima – zagovarajući i nas pred Ocem nebeskim. Zahvaljujemo dragom Bogu što vas je podario našoj Provinciji i što ste nam ostavili duboki primjer Isusove služavke.

GOSPODIN VAM PODARIO VJEČNI MIR I RADOST

POKOJNA RODBINA

VRHOVNA UPRAVA

Naši pokojnici:

† **Ivan Radek**, brat časne Majke s. M. Radoslave Radek

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Milan Prnjak ,	ujak kandidatice Marije Žegarac
† Iva Grmoja ,	majka s. Martine Grmoja
† Mara Radan ,	pomajka s. Zorke Radan
† Ante Gligora ,	rođak kandidatice Jelene Gligora

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Ćiril Sakač	otac s. M. Valerije Sakač
† Jelica Klimpak	baka s. M. Emanuele Pečnik
† Branko Terzić	djed s. M. Rebeke Gačić
† Alojzije Slakoper	brat s. M. Mihele Slakoper
† Marija Čajko Šešerko	majka s. M. Beatis i s. M. Ane Čajko
	sestra s. M. Čedomile Čajko

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† **Luca Lešić**, majka s. M. Blaženke Lešić

Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svjetlila njima!

ZAHVALA

Još od prvih vremena Crkva je častila spomen mrtvih i za njih prinostila molitve, posebno misnu žrtvu kako bi očišćeni mogli prispjeti k blaženom gledanju Boga. I mi danas u duhu vjere u Krista, pohađamo groblja, grobove, palimo svijeće i molimo za duše pokojnika.

Pohađajući grobove naših dragih pokojnika na spomendan mrtvih, molili smo Gospodina iskrena srca, da svima koji su na zemlji čvrsto vjerovali u Njega udjeli boravak u svom vječnom Kraljevstvu.

U ovom zadnjem vremenu, Gospodin je pohodio više naših obitelji iskustvom smrti i rastanka od naših dragih roditelja, braće, sestara, kao i našu redovničku obitelj rastankom od naših dragih i dobrih sestara. Svim sestrama, kao i njihovim obiteljima koje su bile kušane tim Božjim pohodom, bila sam blizu molitvom i duhom.

U tom duhovnom zajedništvu sa svakom od Vas drage sestre i sama sam osjećala Vašu sestrinsku blizinu, koju ste mi iskazale na više načina u danima boli od ovozemaljskog rastanka s mojim pokojnim bratom Ivicom.

Ovim putem željela bih zahvaliti Vama kao i svima koji su mi iskazali svoju blizinu svojim molitvama, pisanim riječima, telefonskim pozivima, kao i dolaskom na pokop dragog nam pokojnika.

U ime obitelji mog pokojnog brata Ivice i naše bliže rodbine, zahvaljujem Vam svima za molitvu, podršku i ohrabrenje koje ste nam iskazali u danima koji su teški i bolni.

Svima preporučam u molitve dušu mog pokojnog brata Ivice. Neka se njegova duša uzraduje što prije u Kraljevstvu nebeskom. Neka gleda svoga Otkupitelja licem u lice i uživa u zajedništvu Krista Spasitelja i Svih Svetih.

S dubokom zahvalnošću i zajedništvom u molitvi, pozdravlja Vas u Malom Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

Zahvala

Prigodom iznenadne smrti moje drage majke Ive od srca zahvaljujem u ime moje obitelji, a posebno u ime moga oca Ante i svoje osobno ime, sestri provincijalki s. Anemarie Radan i svim sestrama na upućenim molitvama za pokoj njene duše, na usmenim i pismenim izrazima sućuti.

Posebno nam je značila vaša sestrinska blizina i suosjećanje koje smo osjetili na ispraćaju na njen vječni počinak. Blizina i prisutnost sestara i svećenika, te pjevanje sestara svima nam je bio znak blizine, vjere i zajedništva.

Zahvalna s. Martina s obitelji

Zahvala

Od srca zahvaljujem provincijskoj glavarici s. M. Admirati Lučić, svim sestrama, župniku vlč. Vladimiru Mikrutu, fra Josipu Blaževiću, mons. Ivi Tomaševiću i svima koji su došli pomoliti se i ispratiti na vječni počinak moju dragu majku Lucu. Zahvaljujem svima koji su mi u danima boli i tuge iskazali svoju iskrenu sućut i blizinu. Dušu drage moje majke preporučam u molitve.

Zahvalna s. M. Blaženka Lešić

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

Okvirna tema duhovnih obnova u Družbi kroz 2014. godinu je:

Služavka Maloga Isusa u školi Srca Isusova

„U Srcu Isusovu – učimo poznavati Boga,
poznavati sebe, ljubiti Boga i bližnjega.“ J. Stadler

Važni termini:

4. siječnja 2014.

- **Sastanak sestara pročelnica za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja**
- **Sastanak uredničkog vijeća *Družbinog vjesnika***

7. siječnja 2014.

- **Sastanak Vrhovne uprave DPPI-a**

4. travnja 2014.

- **Proširena sjednica Vrhovne uprave Družbe**

1. – 4. svibnja 2014.

- **Sastanak i duhovne vježbe za kandidatice u Družbi, „Kuća Djeteta Isusa“ - Livno**

16. svibnja 2014.

- **Sastanak pročelnica ekonomskog vijeća u Družbi**

28. lipnja 2014.

- **Proslava 40. obljetnice posvete Družbe *Presvetom Srcu Isusovu***

SPLITSKA PROVINCIJA

- ***Nove kandidatice***

Dana 15. rujna 2013., u naš samostan sv. Ane u Splitu došle su nove kandidatice: **Karmen Bolanča i Antonia Čobanov** iz Primoštena, a nakon nekoliko dana došla je i naša nova treća kandidatice **Jelena Gligora** s Paga. Sada u našoj kandidaturi imamo pet kandidatica. Živio Mali Isus u njihovim srcima! Molimo za njih da im Gospodin dadne dar ustrajnosti i vjernosti u radosnom služenju predanju Isusu!

- ***Premještaji i imenovanja sestara***

s. M. Vlasta Tadić, imenovana za predstojnicu na I. trogodište u Cisti Velikoj.

s. Branka Babaić, potvrđena za predstojnicu na II. trogodište u Metkoviću

s. M. Lenarda Mateljan, potvrđena za predstojnicu na III. trogodište na Šinama.

s. M. Dujma Čubelić, premještena iz Omiša u Nadbiskupsko sjemenište u Splitu i imenovana predstojnicom na I. trogodište.

s. M. Marijeta Tomašević, premještena iz Nadbiskupskog ordinarijata u Splitu u Omiš i imenovana predstojnicom na I. trogodište.

s. M. Pulherija Jukić, premještena iz Sutivana u nadbiskupski ordinarijat u Splitu.

s. M. Mirjana Rojnica, premještena iz Nadbiskupskog sjemeništa u Svećenički dom u Splitu.

s. M. Damira Granić, premještena iz Vrgorca u Sutivan.

s. M. Nada Čubelić, premještena iz Vrgorca u Solin.

s. M. Anka Kristić, premještena iz Solina u Vrgorac.

- **Provincijska vijeća splitske Provincije sv. Josipa**

Vijeće za odgoj i promicanje zvanja

- s. Marcela Žolo, pročelnica vijeća
- s. Vlasta Tadić
- s. Danijela Mihić
- s. Marijana Cvitanović
- s. Matea Periš

Vijeće za duhovnost i trajni odgoj sestara

- s. Sandra Midenjak, pročelnica vijeća
- s. Marinela Delonga
- s. Petra Šakić
- s. Jelena Marević

Gospodarsko vijeće

- s. Zorka Radan, pročelnica vijeća
- s. Martina Grmoja
- s. Krucifiksa Ivelić
- s. Salutarija Dula
- s. Fanita Jukić

Vijeće za prijatelje Malog Isusa

- s. Dolores Brkić, pročelnica vijeća
- s. Rebeka Batarelo
- s. Terezija Pervan
- s. Mila Deak
- s. Eudoksija Franić

Vijeće za zdravstvenu i socijalnu skrb

- s. Eduarda Marić, pročelnica vijeća
- s. Lenarda Mateljan
- s. Natanaela Marinčić

Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja

- s. Maneta Mijoč, pročelnica vijeća
- s. Zorka Radan
- s. Marcela Žolo
- s. Anka Kristić
- s. Lucija Jaganjac

DUHOVNE VJEŽBE
SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
U DUHOVNOM CENTRU „KUĆA DJETETA ISUSA“
LIVNO 2014. GODINA

- I. Turnus 23. - 29. ožujka 2014., o. Đani Kordić, OCD
- II. Turnus 30. travnja - 7. svibnja 2014., EUHARISTIJSKE
- III. Turnus 1.- 7. lipnja 2014., Fra Petar Milanović Trapo ofm
- IV. Turnus 15. - 21. lipnja 2014., P. Niko Bilić, DI
- V. Turnus 7.- 14. kolovoza 2014.
- VI. Turnus 21. - 27. rujna 2014., Vlč. Žarko Vladislav Ošap

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

- ***Premještaji sestara***

S. M. Karolina Belak iz Nove vesi u Rijeku

S. M. Monika Novak iz Rijeke u samostan Betlehem, Kraljevec

- ***Napustila Družbu***

s. M. Samuela Grozaj, 24. 08. 2013. godine napustila Družbu i zatražila razrješenje doživotnih zavjeta.

- ***Imenovanja***

s. M. Antonija Bajzek, imenovana predstojnicom samostana "Marijin Dom" u Vinkovcima.

s. M. Imakulata Lukač, imenovana odgovornom sestrom zajednici sestra u Stenjevcu.

- **Potvrđenje mandata kućnih predstojnica**

s. M. Ksaverija Sršan	potvrđena na treće trogodište
s. M. Mirjam Dedić	potvrđena na treće trogodište
s. M. Gordana Miškić	potvrđena na treće trogodište
s. M. Karmen Hajdinjak	potvrđena na drugo trogodište
s. M. Lucija Knežević	potvrđena na drugo trogodište
s. M. Jelena Burić	potvrđena na drugo trogodište
s. M. Valerija Sakač	potvrđena na drugo trogodište
s. M. Gabrijele Kolar	potvrđena na drugo trogodište

- **Godišnji susret PMI**

Godišnji susret PMI-a zagrebačke provincije održat će se 7. lipnja 2014. god. u župi Sv. Alojzija Gonzage u Popovači

- **Duhovne vježbe**

- **od 24. veljače do 1. ožujka 2014. god.**

Voditelj **s. M. Vesna Mateljan –SMI**, samostan "Antunovac" Nova ves 55

- **od 30. lipnja do 5. srpnja 2014. god.**

Voditelj **s. Ozana Krajačić –KBLJ**, samostan "Antunovac" Nova ves 55

- **od 08. kolovoza do 14. kolovoza 2014. god.**

Voditelj **fra Antun Vuk Buljan- ofm**, samostan "Betlehem" Kraljevec 89

SARAJEVSKA PROVINCIJA

- ***Duhovne vježbe***

- **9. – 14. ožujka 2014.** *Kuća Navještenja – Gromiljak*
Voditelj: fra Damir Pavić
- **9. – 14. lipnja 2014.** *Kuća Navještenja – Gromiljak*
Voditelj: o. Damjan Kružićević
- **8. – 14. kolovoza 2014.** *Kuća Navještenja – Gromiljak*
Voditelj: fra Zdravko Lazić

- ***Provincijski kapitul***

XIV. Redoviti provincijski kapitul

PROVINCIJE BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BDM

Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

održat će se u *Kući Navještenja* na Gromiljaku

od 5. do 10. svibnja 2014.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Molitva i post za mir u Siriji

U subotu, 7. rujna 2013. papa Franjo pozvao je cijeli svijet na dan posta i molitve za mir u Siriji i na čitavom Bliskom istoku.

282. Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba u Mariji Bistrici

Na 282. zavjetnom hodočašću vjernika grada Zagreba, održanom 7 i 8. rujna 2013. u Mariji Bistrici i 9. rujna u zagrebačkoj prvostolnici nazočio je veći broj sestara Služavki Maloga Isusa na čelu s časnom Majkom s. M. Radoslavom Radek.

U predvečerje prvog dana hodočašća 7. rujna, na svečanoj procesiji, službi svjetla molitvi za mir u Siriji i hodočasničkoj procesiji sa svijećama na bistričkoj Kalvariji, nazočile su naše sestre i novakinje.

Ovo zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba odvijalo se pod motom: „Učvršćeni vjerom, kako smo poučeni! „ Usp. Kološanima 2,7.

Zamjena u novicijatu Družbe

S. Marija Banić boravila je od 3. do 9. rujna 2013. kod sestara novakinja na Kraljevcu.

Sjednice Vrhovne uprave

U generalnoj kući održane su dvije sjednice Vrhovne uprave: 11. rujna i 4. studenoga 2013. Na ovim sjedincama nazočile su sve sestre iz Vrhovne uprave.

Slavlja imendana

Na blagdan *Imena Marijina*, 12. rujna 2013. proslavile smo imendan našoj s. Mariji Banić. Našem slavlju pridružile su se sestre iz Nove vesi, sa Kraljevca i Črešnjevca, te sestre franjevske iz susjedstva.

Na blagdan sv. Katarine Aleksandrijske 25. studenoga 2013. časna Majka s. Radoslava Radek, s. Jadranka Lacić te s. Alojzina Mijatović nazočile su u Novoj vesi na svečanom slavlju imendana provincijske glavarice s. Katarine Penić – Sirak.

Klanjanje pred Presvetim

Svakog četvrtka u našoj kapelici održava se jednosatno klanjanje pred Presvetim. Posebna nakana klanjanja je molitva za duhovna zvanja u Družbi.

Kanonska vizitacija Časne Majke u Sarajevskoj provinciji

Od 23. rujna do 1. listopada 2013. časna Majka s. M. Radoslava Radek u pratnji tajnice s. Ane Marije Kesten, obavila je kanonsku vizitaciju kod sestara u samostan *Egipat*, u zajednici sestara koje djeluju u Apostolskoj nunciaturi BiH, i u zajednici sestara koje djeluju u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. U toj prigodi Časna Majka susrela se s Apostolskim Nuncijem u BiH Mons. Luigiem Pezzuto, uzoritim kardinalom Vinkom Puljićem i dr. Pavom Jurišić postulatorom sluge Božjega Josipa Stadlera.

Časna Majka za vrijeme svog boravka u Sarajevu u pratnji provincijske glavarice s. Admirate Lučić obišla je u gradu i okolici sva važnija mjesta vezana za povijest naše Družbe.

Od 8. do 14. listopada 2013. Časna Majka u pratnji sestre Jadranke Lacić, savjetnice i ekonome, obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u u samostanu *Doloroza* u Čardaku, u samostanu *sv. Male Terezije* u Doboju, u *Domu sv. Josipa* i samostanu *sv. Josipa* u Vitezu.

Ovom prigodom Časna Majka upoznala je više povijesna mjesta naše Družbe u kojima sestre unatoč teških vremena nastavljaju djelo Stadlerovo.

Na povratku s ovog putovanja Časna Majka posjetila je sestre koje djeluju u samostanu sl. B. Josipa Stadlera u Brodskom Vinogorju.

Od 8. do 14. studenoga 2013. u pratnji savjetnice s. Marije Banić, časna Majka s. M. Radoslava Radek obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u zajednici *sv. Ane* u župi Prozor, u Caristasovom rehabilitacijskom centru *Sveta Obitelj* u Mostaru i u Neumu u samostanu *sv. Leopolda*. Tom prigodom Časna Majka susrela se s biskupom Mons. Ratkom Perićem i dr. Antom Komadinom, direktorom Caritasa mostarsko-trebinjske biskupije.

U prigodi obavljanja kanonske vizitacije u Mostaru i Neumu, Časna Majka posjetila je naše sestre koje djeluju u Metkoviću, Opuzenu, Dubrovniku i Mandaljeni.

Zahvala Časne Majke sestrama

Časna Majka na povratku s kanonskih vizitacija u Zagreb, pismeno je zahvalila svakoj zajednici i svim sestrama za sestrinski susret, lijepo gostoprimstvo i za svjedočenje vjere u mjestima gdje ih je Božanska Providnost dodjelila.

Proslava 1700 obljetnice Milanskog edikta

Diljem kršćanskoga svijeta, posebno u Milanu i u Nišu, ove se godine svečano obilježila 1700 godina od donošenja Milanskog edikta. Tim aktom proglašena je vjerska ravnopravnost i prestanak progona kršćana koji je trajao skoro 300 godina.

Svečano euharistijsko slavlje o 1700. obljetnici Milanskog edikta na stadionu Čair u Nišu, 21. rujna 2013. predvodio je izaslanik Svetoga Oca Franje, milanski nadbiskup kardinal Angelo Scola. U koncelebraciji su bili i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić i washingtonski nadbiskup u miru kardinal Theodor McCarick, beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar i članovi Međunarodne biskupske konferencije, te još dvadesetak (nad)biskupa iz Albanije, Austrije, Bosne i Hercegovine, Bugarske, Hrvatske, Italije, Mađarske, Rumunjske, Slovenije i Velike Britanije, kao i više od sto svećenika i nekoliko tisuća vjernika.

Na ovom događaju nazočilo je više naših sestara iz Družbe.

Redovnički dani, Simpozij, zasjedanje HKVRPP u Zagrebu

Od 20. do 21. rujna 2013. u samostanu franjevac hercegovačke provincije u Dubravi, održani su redovnički dani na temu: *Mistično iskustvo vjere u posvećenom životu*. Na programu redovničkih dana nazočile su seste iz Vrhovne uprave.

Na simpoziju: *Trećoredska glagoljaška tradicija u Europskom kontekstu* koji je održan 27. rujna 2013. na *Katoličkom sveučilištu* u Zagrebu, nazočila je s. Vesna, s. Marija i s. Jadranka.

Godišnje zasjedanje KVRPP u RH održano je 16. i 17. listopada 2013. u samostanu franjevac Konventualaca na Svetom Duhu u Zagrebu. Na ovom zasjedanju nazočila je naša časna Majka Radoslava Radek.

Susret s Apostolskim Nuncijem u RH

Dana 21. rujna 2013. časna Majka Radoslava, s. Ana Marija i s. Alojzina nazočile su na euharistijskom slavlju koje je u provincijalnoj kući u Novoj vesi predslavio Apostolski Nuncij u RH Mons. Alessandro d' Errico. Tom prigodom časna Majka susrela se s Apostolskim Nuncijem i zadržala u lijepom sestrinskom i bratskom zajedništvu kod obiteljskog stola.

Posjete Vrhbosanskog nadbiskupa

Dana 22. rujna 2013. našu zajednicu posjetio je uzorti kardinal Vinko Puljić. Kod nas se zadržao na prenočištu.

U prigodi hodočašća Hrvata katolika iz Bosne i Hercegovine na Mariju Bistricu, dana 12. listopada 2013. našu zajednicu posjetio je vrhbosanski nadbiskup, kard. Vinko Puljić.

14. Listopada 2013. uзорiti kardinal Vinko Puljić u našoj kućnoj kapelici predslavio je misno slavlje za potrebe naše Družbe.

Susret animatora za zvanja

U Zagrebu u samostanu sestara karmelićanki Božanskog Srca Isusova na Vrhovcu, održan je od 17. do 20. rujna 2013. trodnevni susret svih (nad)biskupijskih i redovničkih animatora za duhovna zvanja u RH. Na ovom susretu animatora nazočila je s. Ana Marija Kesten.

Proglašenje blaženim sluga Božjega Miroslava Bulešića

U subotu, 28. rujna 2013. u pulskoj Areni na svečanoj svetoj misi u 11 sati koju je predvodio predstavnik Svetog Oca, prefekt Kongregacije za kauze svetih kardinal Angelo Amato u zajedništvu s brojnim biskupima i svećenicima iz domovine i inozemstva, proglašen je blaženim sluga Božji Miroslav Bulešić. Na ovom slavlju proglašenja novog hrvatskog blaženika nazočile su iz Vrhovne uprave Družbe: s. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice i savjetnice s. Marija Banić i s. Jadranka Lacić. Sestre su hodočastile na ovo slavlje sa hodočasnicima iz salezijanske župe sv. Ane u Rudešu.

Proslava 50. obljetnice Glasa Koncila

Na spomendan sv. Male Terezije od Djeteta Isusa, 1. listopada 2013. u zagrebačkoj prvostolnici svečano je slavljeno zahvalno euharistijsko slavlje za pedeset godina izlaska *Glasa Koncila koje je predvodio kardinal Josip Bozanić uz asistenciju biskupa, svećenika i veliku nazočnost vjernika. Katolički tjednik Glas Koncila usko je vezan s Drugim vatikanskim koncilom, štoviše njegov je hrvatski plod, jer ga je događaj Koncila pokrenuo. Na ovom slavlju nazočila je s. Vesna Mateljan, zamjenica Časne Majke, s. Marija Banić i s. Jadranka Lacić, savjetnice iz Vrhovne uprave.*

Djeca „Stadlerovog Dječjeg Doma Egipat“ iz Sarajeva posjetile sestre u generalnoj kući

Skupina djece iz *Stadlerovog dječjeg doma Egipat* iz Sarajeva, u pratnji s. Anđe Vranješ, zamjenice s. Provincijalke i s. Ane Uložnik, odgojiteljice u SDDE, posjetila je u nedjelju 6. listopada 2013. zajednicu sestara u generalnoj kući.

Dolazak djece u Zagreb bio je upriličen uz manifestaciju „Dječje nedjelje, koja se ove godine posebno obilježila u gradu Bihaću. Na manifestaciji „Dječje nedjelje“ predstavila su se djeca iz svih dječjih domova u BiH. Po završetku programa naša djeca imala su sreću nastaviti putovanje prema Zagrebu.

Uz upoznavanje grada, djeca su se susrela sa dragim prijateljima iz obitelji Barnjak koja ih je i ugostila. Posebna radost djeci bila je posjeta sestrama u generalnoj kući gdje su ih dočekale sve sestre otvorena i radosna srca. Dob-

rodošlicu im je iskazala časna Majka s. M. Radoslava Radek. Djeca su se predstavila sestrama prigodnim programom i zadržala se u lijepom druženju sa sestrama.

Slavlja obljetnica

Dana 6. listopada 2013. sestre *Družbe Kraljice svijeta*, u Velikoj Gorici proslavile su svoju 50. godišnjicu postojanja. Na sv. misi koju je predslavio biskup Ivan Šaško, nazočila je Časna Majka sa savjetnicama s. Vesnom i s. Marijom. Nakon sv. mise ostale su na prigodnom ručku s drugim uzvanicima.

U zagrebačkoj crkvi *Sveta Mati Slobode* 13. listopada 2013. svečano je proslavljena 100. obljetnica dolaska Salezijanaca u Hrvatsku. Na ovom slavlju u ime Vrhovne glavarice nazočila je s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

Susreti, sastanci

Na godišnjem susretu predstojnica Zagrebačke provincije održanom u Novoj Vesi 8. listopada 2013., nazočila je časna Majka s. M. Radoslava Radek.

Dana 23. listopada 2013 na sastanku vjerskih udruga održanom na Pastoralnom centru na Kaptolu, u ime PMI-a nazočila je s. Ana Marija Kesten, voditeljica DPPI-a.

Sestra Vesna Mateljan nazočila je u ime Vrhovne glavarice Družbe, 23. studenoga 2013. na sastanku sestara predstojnica Splitske provincije koji se održao u samostanu sv. Rafaela u Solinu. Na ovom sastanku s. Vesna održala je predavanje na temu nove i prve enciklike pape Franje: *Lumen fidei – Svjetlo vjere*.

Papina posveta cijelog svijeta Bezgrješnom srcu Marijinu

U Rimu na Trgu sv. Petra, 13. listopada 2013. na obljetnicu posljednjeg ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi, i za vrijeme slavlja Marijanskog dana u *Godini vjere*, na koji se okupilo više od 100.000 vjernika iz cijelog svijeta nakon svečane svete mise, Papa Franjo pred kipom Gospe Fatimske posvetio je cijeli svijet Bezgrješnom srcu Marijinu. To je četvrti puta da je svijet posvećen Bezgrješnom srcu Marijinom. Prije njega to su učinili Pio XII. (31. listopada 1942.), Pavao VI. (1. studenoga 1964.) i Ivan Pavao II. (25. ožujka 1984. i 8. prosinca 2000.).

Na ovom velikom događaju u Crkvi nazočila je provincijska glavarica s. Anemarie Radan s još nekoliko sestara iz svoje provincije.

Preminuo brat Časne Majke

Dana 16. listopada 2013. preminuo je Ivan Radek, brat naše Časne Majke.

Misijska izložba

U samostanu „Antunovac“ 18. listopada 2013. otvorena je *Misijska izložba* koju su pripremile sestre Zagrebačke provincije s PMI-a. Posvetile su ju sestrama koje djeluju u jednom sirotištu u Ruandi. Na otvaranju izložbe nazočile su sestre iz naše zajednice.

Predstavljanje sluge Božjega Josipa Stadlera

U crkvi sv. Josipa na Mertojaku u Splitu, 20. listopada 2013. s. Vesna Mateljan na tri nedjeljne sv. mise predstavila je lik sluge Božjega Josipa Stadlera. Na taj dan slavila se i misijska nedjelja tako je s. Vesna predstavila nadbiskupa Stadlera i kao misionara u Bosni i dotakla se misijskog rada naših sestara u Ruandi te otvaranja nove misijske postaje u zemlji Haiti.

Poruke Vrhovne glavarice

Vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek uputila je sestrama u Družbi poruke za:

- Proslavu sv. Rafaela i 123. Rođendan Družbe,
- Zatvaranje *Godine vjere* i pripravu za Božić,
- 95. Obljetnicu smrti Sluge Božjega Josipa Stadlera i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Proslava sv. Rafaela i 123. rođendana Družbe

Za slavlje 123. rođendana Družbe sestre u generalnoj kući pripravile su se zajedničkom trodnevnicom, klanjanjem i danom posta i pokore. Na sam dan sv. Rafaela 24. listopada 2013. časna Majka Radoslava, s. Jadranka, s. Marija i s. Ana Marija, nazočile su na svečanom euharistijskom slavlju koje je u novom samostanu sestara u Voćinu predslavio požeški biskup Mons. Antun Škvorčević . U toj prigodi blagoslovio je kapelu i novi samostan kojeg su sagradile sestre Sarajevske provincije uz potporu dobrih ljudi.

Na slavlju 123. rođendana Družbe u Zagrebačkoj provincijalnoj kući nazočila je S. Vesna i s. Alojzina.

Dana 26. listopada 2013., svetu misu za potrebe Družbe slavio je u našoj kapelici fra Nikola Barun, provincijal franjevac trećoredaca glagoljaša sa Ksavera.

Biskup Egidije Živković posjetio sestre u generalnoj kući

U srijedu, 30. listopada 2013. mons. Egidije Živković, biskup iz Biskupije Željezno u čijoj biskupiji žive Gradišćanski Hrvati, posjetio je sestre Služav-

ke Maloga Isusa u generalnoj kući. Ovom prigodom službeno je razgovarao s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek.

Nakon susreta s Vrhovnom glavaricom, biskup Egidije zadržao se sa sestrama kod obiteljskog stola. Tom prigodom upoznao je sestre o povijesti biskupije Željezno, o Hrvatskom narodu koji je prije 500 godina doselio u Gradišće i očuvao sve do danas, svoju vjeru, jezik i kulturu.

Proslava svetkovine Svih Svetih

Na svetkovinu Svih Svetih, 1. studenoga 2013. časna Majka s. M. Radoslava Radek, zajedno sa sestrama iz Vrhovne uprave pohodila je grobove naših pokojnih sestara na gradskom groblju Mirogoju, zapalila svijeće i uputila molitve za pokoj njihovih duša. Nazočila je na središnjem misnom slavlju u crkvi Krista Kralja na Mirogoju koje je u 16. sati predvodio zagrebački pomoćni biskup Mons. Valentin Pozaić uz koncelebraciju nekoliko svećenika. Dan je bio pun sunca. Vjerujemo da su naši dragi pokojnici obasjani Kristovim svjetlom.

Dušni dan – spomen dan svih vjernih mrtvih

U subotu 2. studenoga 2013. na Dušni dan, spomen svih vjernih mrtvih, u kapelici generalne kuće slavljen je sveta misa za sve pokojne sestre iz Družbe. Svetu misu predslavio je fra Zvonimir Brusač iz samostana franjevac trećoredaca glagoljaša na Ksaveru.

Isti dan Časna Majka sa sestrama iz generalne kuće, pohodila je grobove naših sestara koje su pokopane na gradskom groblju u Samoboru. Tom prigodom posjetila je sestre u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru.

Sveta misa za naše drage pokojne

Dana 4. studenoga 2013. u kućnoj kapelici generalne kuće slavljen je sv. misa za pokojne roditelje od naših sestara, za braću, sestre i prijatelje kao i za dobročinitelje Družbe. Sv. misu slavio je fra Kristijan Kuhar iz samostana sv. Franje na Ksaveru.

Sastanak sestara pročelnica vijeća za duhovnost u Družbi

U utorak 5. studenoga 2013. u Zagrebu u generalnoj kući, održan je susret sestara pročelnica vijeća za duhovnost u Družbi. Sastankom je predsjedala vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek, a nazočile su sestre iz sve tri provincije: s. Mirijam Dedić (ZG), s. Sandra Midenjak (SP), s. Ljilja Marinčić (SA) i s. Ana Marija Kesten pročelnica u Vrhovnoj upravi Družbe za vijeće duhovnosti u Družbi.

Proslava 25. obljetnice Filozofskog fakulteta Družbe Isusove i primanje počasnog doktorata

Filozofski fakultet Družbe Isusove (FFDI) u Zagrebu, proslavio je 6. studenoga 2013., dan Fakulteta i 25. obljetnicu njegovog ustanovljenja.

U programu jubilarne akademije, prof. dr. Josef Quitterer s Instituta za kršćansku filozofiju Katoličkog teološkog fakulteta Sveučilišta u Innsbrucku, održao je a zapaženo predavanje "Što se mora obistiniti da mognem nadživjeti smrt?" Na kraju svečane akademije provincijal Družbe Isusove Anto Tustonjić, uručio je u ime FFDI-a počasni doktorat istaknutoj hrvatskoj povjesničarki dr. Agnezi Szabo. Na ovoj svečanoj akademiji i uručivanju počasnog doktorata dr. Szabo, nazočila je časna Majka, s. M. Radoslava Radek sa sestrama savjetnicama.

Župne kateheze

U večernjim satima 12. studenoga 2013. sestre iz naše zajednice sudjelovale su na župskoj katehezi koja se putem interneta mogla pratiti u svim župskim zajednicama zagrebačke nadbiskupije. Prvu katehezu održao je zagrebački kardinal Josip Bozanić, na temelju prvog članka Vjerovanja: *Vjerujem u Boga stvoritelja...* Drugi dio bio je na temu: *Stvori Bog čovjeka, muško i žensko stvori ih.* Kardinal je pozvao sve katolike na *Referendum* 1. 12. te da glasaju za brak kao zajednicu žene i muškarca. Nakon kateheze u svakoj je župi bila mogućnost razgovora o temi koju su putem interneta pratiti.

22. Godišnjica stradanja Vukovara

U večer 17. studenoga 2013. zapalili smo svijeće za Vukovar i uputili svoje molitve za sve stradale i nestale u domovinskom ratu. Isti dan započelo je u RH prikupljanje potpisa građana za *Referendum* da se Vukovar proglasi gradom od posebne državne skrbi.

Duhovna obnova za roditelje

U prigodi završetka *Godine vjere* 22. studenoga 2013. s. Vesna Mateljan održala je duhovnu obnovu za roditelje čija djeca pohađaju dječji vrtić „Mali Isus“ u Metkoviću.

Devetnica za Referendum obitelji

Od 23. do 30. studenoga 2013. naša zajednica uključila se u molitvu devetnice na koju su hrvatski biskupi pozvali sve vjernike. Devetnica je namjenjena za uspjeh *Referenduma* na kojem će se trebati izglasati da u *Ustav RH* uđe definicija da je brak zajednica žene i muškarca.

Dana 1. prosinca 2013. u RH održan je *Referendum* na kojem su građani izglasali i odlučili da definicija braka kao zajednica žene i muškarca uđe u *Ustav RH*. Bogu hvala!

Zatvaranje Godine vjere

Na svetkovinu *Krista Kralja* 24. studenoga 2013., papa Franjo je zaključio *Godinu vjere*. Časna Majka i s. Jadranka nazočile su u zagrebačkoj katedrali na svečanoj sv. misi koja je slavljena tim povodom. S. Ana Marija Kesten nazočila je zatvaranju *Godine vjere* u katedrali *Presvetog Srca Isusova* u Sarajevu.

Objavljena prva apostolska pobudnica pape Franje

U Vatikanu, 26. studenoga 2013. predstavljena je i objavljena apostolska pobudnica pape Franje "Evangelii Gaudium" u kojoj Papa razlaže temu naviještanja evanđelja u današnjem svijetu. U tekstu pobudnice Papa je također uključio prinose s rada sinode održane u Vatikanu od 17. do 28. listopada 2012. na temu "Nova evangelizacija za prenošenje vjere".

Priprema humanitarnog koncerta za djecu u SDDE - Sarajevo

Od 22. do 27. studenoga 2013. s. Ana Marija Kesten boravila je u samostanu *Egipat* i pomagala sestrama oko pripreme humanitarnog koncerta za djecu u SDDE.

Posjete sestrama u generalnoj kući

Našu zajednicu u generalnoj kući posjetio je veći broj naših sestara koje su dolazile u Zagreb u različitim prigodama. Te posjete bile su u prigodi katehetskih škola, sastanaka, sjednica, hodočašća, liječenja, itd. Više puta posjetila nas je i rodbina i prijatelji naših sestara. Svima smo iskazale našu sestričku ljubav i gostoprimstvo.

Čestitanje imendana

Časna Majka s. M. Radoslava Radek u pratnji sestara savjetnica, čestitala je imendane sestrama koje djeluju u Zagrebu i okolici.

Posjete bolesnicima

Sestre iz naše zajednice posjetile su više puta bolesnike u zagrebačkim bolnicama, domovima, udomiteljskim obiteljima, te na taj način iskazale svima kršćansku ljubav, pažnju i brigu koja je potrebna svakom čovjeku.

Naša s. Vesna Mateljan, je tijekom mjeseca listopada posjećivala skupinu starijih i nemoćnih osoba koja se okupljala svaku večer na molitvu Gospine krunice u staračkom domu na Ksaveru i s njima molila.

U staračkom domu na Ksaveru slavi se svake nedjelje sveta misa. Na to euharistijsko slavlje često pođu sestre iz naše zajednice te tako svojom nazočnošću obraduju bolesne i nemoćne starce i starice.

Sahrane

Dana 16. rujna 2013. na gradskom groblju u Bjelovaru sahranjen je fra Josip Vrbanc, rođak naše Časne Majke. Na sahrani i misi zadušnici nazočila je časna Majka s. M. Radoslava Radek, s. Marija Banić i s. Anemarie Radan, te s. Silvija s Kraljevca.

Na groblju u Stenjevcu sahranjen je 2. listopada 2013. otac naše sestre Valerije Sakač. Časna majka Radoslava, s. Ana Marija, s. Marija i s. Alojzina iskazale su svoju blizinu sestri nazočnošću na sahrani.

U petak, 4. listopada 2013. Časna Majka sa sestrama savjetnicama nazočila je na sahrani naše sestre Bonfilije Radelja koja je pokopana na groblju u Stenjevcu, a potom su ispratile na vječni počinak majku naših kućnih majstora gđu Vukosavu Horvat iz Gajnica.

U Košutama 22. listopada 2013. s. Vesna Mateljan nazočila je na sahrani Petru Kažimiru, svaku naše s. Silvane Kavain.

Na gradskom groblju u Čakovcu sahranjen je 26. listopada 2013. Ivan Radek brat naše časne Majke s. M. Radoslave. Na njegovu ispraćaju na vječni počinak i sv. misi zadušnici nazočio je veći broj naših sestara iz Družbe kao i sve sestre svjetnice Vrhovne uprave.

Dana 28. listopada 2013. pokopana je na mjesnom groblju u Stenjevcu naša s. Kerubina Županac. Na ispraćaju njezinih zemnih ostataka i na misi zadušnici nazočila je Časna Majka, s. Jadranka, s. Marija, s. Alojzina i s. Ana Marija.

28. Studenoga 2013. na gradskom groblju u Čakovcu sahranjen je rođak naše časne Majke fra Ivan Damiš. Na njegovoj sahrani nazočila je Časna Majka i s. Alojzina.

Isti dan 28. studenoga 2013. na groblju Markuševac – Zagreb, sahranjen je fra Ivan Brković, franjevac kapucinske zajednice i gvardijan u kapucinskom samostanu u Dubrovniku u čijoj zajednici djeluju i naše sestre splitske provincije. Na njegovom ispraćaju na vječni počinak nazočile su s. Vesna s. Marija i s. Jadranka.

PROVINCIIJA SV. JOSIPA, SPLIT

Proslava Male Gospe u Solinu

Blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije svečano je proslavljen u marijanskom svetištu u Vepricu i u solinskom Gospinu prasnvetištu. Uoči Male Gospe u Vepricu je popodnevnim satima slavljen svečana sveta misa s procesijom kroz prekrasni prostor svetišta, u koju se uključilo mnoštvo vjernika

sa svijećama u rukama, molitvom i pjesmama Majci Božjoj. Na ovom slavlju sudjelovalo je i nekoliko naših sestara sa svojim župljanima. Sutradan u Solinu provincijalka s. Anemarie Radan i nekoliko sestara nazočile su središnjem misnom slavlju koje je predslavio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Za vrijeme mise pjevao je mješoviti zbor Kraljica Jelena, sastavljen od crkvenih zborova iz Solina, Vranjica, Mravinaca, Kučina, Klisa i Velog Varoša iz Splita, a za orguljama je bila naša s. Arsenija Vidović. Nakon misnog slavlja provincijalka i sestre posjetile su sestre i štíćenike u samostanu u Solinu i ostale na ručku. Na misnom slavlju u 16 sati, uz blagoslov djece i bolesnika, koje je predvodio don Vedran Torić, župski pomoćnik župe sv. križa iz Splita, a pjevao je Papa band, nazočile su naše kandidatice s prefektom s. Marcelom. Nekoliko sestara je sudjelovalo na večernjem misnom slavlju u 18 sati koje je predvodio katedralni župnik i dekan don Tomislav Ćubelić.

Redovnički dani u Splitu

"Mistično iskustvo vjere u posvećenom životu" tema je XXIX. Redovničkih dana koji su se održali u dominikanskom samostanu u Splitu od 13. do 14. rujna u organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP). Otvaranju su prisustvovali splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, dubrovački biskup Mate Uzinić, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, provincijal Hrvatske dominikanske provincije o. Ante Gavrić, predsjednik HKVRPP o. Vinko Mamić, nadbiskupski delegat za redovnice fra Petar Lubina, te oko 150 redovnica i redovnika. Bilo je četrdesetak sestara naše splitske Provincije na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

Prvo predavanje na temu "Doprinos Drugoga vaticanskog koncila obnovi redovničkog života" održala je franjevka od Bezgrješne dr. sc. s. Valerija Kovač (KBF Zagreb). Prijepodnevi dio prvog dana završio je euharistijskim slavljem koje je predvodio nadbiskup Barišić. Poslijepodne predavanje na temu "Čitanje Svetog pisma kao stalni pronalazak sebe - primjer sv. Efrema Sirskog", održao je fr. Srećko Koralija, OP (Fribourg – Oxford), nakon kojeg je uslijedila rasprava i molitva Večernje. Drugog dana održana su dva predavanja, "Vjera i slušanje riječi – (fides ex auditu – Rim 10, 17) - izazov monaške duhovnosti redovništvu danas" s. Ozane Krajačić, FDC, te „Proces mistične preobrazbe vjernika-molitelja u Krista: „Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist“ (Gal 2,20)“ o. Vinka Mamića, OCD. Nakon predavanja održan je okrugli stol, kojeg je moderirala novinarka dr. sc. Tanja Baran, a na kojem su sudjelovali svi predavači. Redovnički dani završili su molitvom Večernje, i na opće zadovoljstvo svih.

Znanstveni simpozij Pastoral zdravstva

Znanstveni simpozij s temom *Pastoral zdravstva*, održan je 4. listopada 2013. u dvorani Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu, u organizaciji Hrvatske biskupske konferencije, Odbora za pastoral zdravstva; Hrvatskog katoličkog liječničkog društva podružnice Split; Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Predavanja su bila izuzetno korisna. Na simpoziju je sudjelovalo dvadesetak naših sestara, među kojima je bila i provincijalka s. Anemarie. Otvorenju simpozija prisustvovali su pomoćni biskup zagrebački mons. Valentin Pozaić, vojni ordinarij u BiH mons. Tomo Vukšić, predsjednik Hrvatskog katoličkog liječničkog društva dr. Franjo Turalija i predsjednik splitske podružnice dr. Ivo Jurić kao i brojni članovi liječničkog društva, bolnički kapelani te brojni drugi koji profesionalno ili volonterski skrbe za bolesnike.

Dekan KBF-a dr. don Ante Mateljan u pozdravnom govoru je istaknuo kako je sve prisutne okupilo poslanje koje nije tek posao nego životno zvanje, biti od pomoći, tjelesno i duhovno, te ako se ovim simpozijem barem mrvicu pomakne naprijed naša pastoralna skrb za bolesne, izvršili smo svoju zadaću.

Sestre na beatifikaciji Miroslava Bulešića

Istarski svećenik i mučenik Miroslav Bulešić proglašen je blaženim 28. rujna 2013. na velebnom euharistijskom slavlju u pulskoj Areni. Predvoditelj slavlja je bio Papin izaslanik prefekt Kongregacije za kauze svetih kardinal Angelo Amato. Sudionici su bili svi hrvatski biskupi, 670 svećenika, oko 500 redovnica te po procjeni novinara oko 17 000 vjernika iz različitih dijelova Hrvatske i van njezinih granica. Na proslavi su bile i sestre i kandidatice naše Splitske Provincije zajedno s provincijalkom s. Anemarie Radan i ekonomom s. Zorkom Radan, koje su na proslavu pošle jednim autobusom. U Puli su ih radosno dočekali s. Zdravka i njezin brat don Aleksandar Petrović, koji ih je nakon misnog slavlja počastio ručkom.

Proslava Marijanskog dana u Godini vjere

U nedjelju, 13. listopada 2013., u Rimu se na osobit načini osjećala se radost, molitveno ozračje i prisutnost Nebeske Majke, Gospe Fatimske, čiji je originalni kip donesen dan prije prema želji sv. Oca Franje kako bi se obilježio Marijanski dan u Godini vjere pod geslom: Blažena ti što povjeroval! Gospin kip je u subotu na trgu sv. Petra dočekalo mnoštvo vjernika i hodočasnika iz cijeloga svijeta kada je papa održao katehezu o Mariji, a sve se nastavilo u duhu pobožnosti molitvenim bdijenjem u marijanskom svetištu Gospe od Božanske Ljubavi. Sutradan su ovom velikom, prekrasnom i nezaboravnom događaju s mnoštvom vjernika nazočile naša provincijalka s. Anemarie Radan, s. Salutaria Đula, s. Marina Mužinić i dvanaest prijatelja Talijana. Sudjelovale su u svečanom euharistijskom slavlju na trgu sv. Petra,

koje je započelo svečanom procesijom s kipom Majke Božje, nakon čega je uslijedila molitva krunice. To je bila priprava za euharistijski susret s Gospodinom, koji je predvodio papa Franjo. Na kraju misnog slavlja svi okupljeni na trgu sv. Petra izmolili su čin posvete i predanja Blaženoj Djevici Mariji.

Proslava blagdana arhanđela Rafaela uz dan Družbe

U našim samostanima i zajednicama u Provinciji svečano je proslavljen dan Utemeljenja Družbe, uz blagdan sv. Rafaela, zaštitnika Družbe. Gdje god je bilo moguće obilježen je trodnevnicom, a posebno je svečano obilježen sam blagdan sv. Rafaela, u zajedništvu i s našim vanjskim suradnicima Prijateljima Malog Isusa.

U provincijalnoj kući, samostanu sv. Ane svečanosti je prethodila trodnevica, koju su predvodili sa sv. misom i prigodnom propovijedi. Prvi dan sv. misu s propovijedi imao je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta dr. don Ante Mateljan. U homiliji je govorio o vjeri i njezinim plodovima te je citirao sv. Jakova apostola koji kaže da je vjera bez djela mrtva. Vjerom je naš utemeljitelj čuda činio. Od vjere je živio i s njom sve gradio, u vjeri je povjerenima služio. Drugi dan je trodnevnice misno slavlje predslavio je župski pomoćnik župe sv. Križa profesor na sjemenišnoj klasičnoj gimnaziji don Vedran Torić. Istaknuo je tri točke važne za naš kršćanski život a to su: solidarnost, poslušnost i budnost. Krist se učinio solidarnim sa svim nama. Što je s mojom solidarnošću s drugima oko mene? Solidarnost i poslušnost Gospodinu čine nas budnima, otvorenima za Božji govor i ljudske potrebe. Treći dan sv. misu s propovijedi slavio je župnik župe sv. Križa don Ivan Sučić. U homiliji je naglasio važnost anđela u našem životu. Za uspomenu i za našu samostansku knjižnicu tom prigodom darovao nam je knjigu *Sve o anđelima* Paula O'Sullivan, u kojoj otac O'Sullivan pokazuje kako su anđeli u prošlosti pomogli ljudima bezbroj puta i kako im i danas pomažu te pojašnjava da se ova velika briga i ljubav koju anđeli gaje prema nama može usporediti samo s majčinskom ljubavi. Otac O'Sullivan pripovijeda i o svetim arkanđelima Mihaelu, Gabrielu i Rafaelu, kao i o anđeoskomu djelovanju u životu svetaca kao što su sveta Agneza, sveti Dominik, sveti Toma Akvinski, sveta Ruža Limska, sveti Franjo Asiški i mnogi drugi. Kroz sva tri dana bilo je euharistijsko klanjanje od 17 do 18 sati, na kojima su uz sestre i kandidatice bili prisutni i naši vjerni molitelji euharistijski klanjaoci bračni par gosp. Ivan i Neda a treći dan, uoči blagdana sv. Rafaela bio je dan zadovoljštine, euharistijskim klanjanjem, postom i udijeljenom pomoći u hrani siromašnim obiteljima u našoj župi. Na sam blagdan sv. Rafaela svečano euharistijsko slavlje predvodio je don Ante Mateljan, te nam zaželio da pod zaštitom arhanđela Rafaela budemo Božji lijek u ovom današnjem svijetu. Svetkovina sv. Rafaela, dan osnutka naše Družbe. Misno slavlje predslavio je don Ante Mateljan. U homiliji s osvrnuo na našeg velikog Utemeljitelja

Slugu Božjega Josipa Stadlera koji je vjerovao Bogu, i u toj vjeri učinio nemoguće. Za obiteljskim stolom toga dana sa sestrama su bili župnik don Ivan Sučić i njegov pomoćnik don Vedran Torić te animatoricu Prijatelja Malog Isusa u našoj župi sv. Križa gđa Vesna Mamić. U popodnevnim satima Provincijalka s. Anemarie, s. Marcela i kandidatice Marija posjetile su sestre i šticeenike u Solinu te im čestitale blagdan Družbe i sv. Rafaela zaštitnika njihovog samostana.

Održan međunarodni teološki simpozij u Splitu

Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu održan je 24.-26. listopada međunarodni teološki simpozij na temu: „Recepcija Drugog vatikanskog sabora s posebnim osvrtom na Crkvu u Hrvata". Organizator je Katolički bogoslovni fakultet, a ove godine je po prvi put suorganizator i Katehetski ured te Agencija za odgoj i obrazovanje. Kroz tri dana izlaganje je imalo 25 domaćih i inozemnih predavača. Među sudionicima na simpoziju bile su i naše sestre katehistice: s. Dolores, s. Branimira, s. Danijela, s. Jelena, s. Rebeka, s. Terezija, s. Mila, te s. Mariangela i s. Maneta.

Mjesečna duhovna obnova u samostanu sv. Ane

Dana 30. listopada i 30. studenoga 2013. bili su daniduhovne obnove u samostanu sv. Ane. Na obadvije duhovne obnove jutarnje misno slavlje s prigodnom propovijedi imao je prof. don Ante Mateljan, a nakon toga je bilo cjelodnevno euharistijsko klanjanje, uz post.

Susret predstojnica u samostanu u Solinu

U našem samostanu u Solinu 23. studenoga 2013. održan je susret predstojnica naše Provincije, na kojem je sudjelovao 29 sestara, na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan i njezinim savjetnicama. Na susretu je bila i s. Vesna Mateljan vrhovna savjetnica i zamjenica vrhovne glavarice, koja je održala predavanje na temu "Svjetlo vjere". Svetu misu s prigodnom propovijedi slavi je župski vikar župe sv. Križa don Vedran Torić. Poslije podne bio je radni dio sastanka s tekućim pitanjima.

Đakonsko ređenje u Splitu, završetak Godine vjere

Na svetkovinu Krista Kralja, u nedjelju 24. studenog, predvodeći euharistijsko slavlje u katedrali sv. Dujma u Splitu, splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić zaredio je za đakone četvoricu bogoslova na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije: Ivu Bezinu (Prugovo), Antu Bitunjca (Ruda), Ivana Đonlića (Stobreč) i Nikolu Mikačića (Kaštel Gomilica). Danas završava liturgijska godina, ali i Godina vjere u kojoj se nadam da smo sazreli i pokušali rasti u vjeri, kazao je nadbiskup na početku slavlja. Spomenuvši euharistijsko slavlje u Rimu kojeg predvodi Papa Franjo, a za vrijeme kojeg će vjernicima po prvi put biti izložene relikvije sv. Petra, nadbiskup je ređenima kazao kako ih danas preko sv. Petra i apostolskih nasljednika za svoje đak-

kone redi sam Krist. Na ovom misnom slavlju nazočile su naše sestre iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa, koje su kroz pet godina vjerno molitvom i evanđeoskim služenjem u ljubavi u službi domaćica pratile današnje ređenike: s. Maris, s. Nazarija, s. Filotea, zatim sestre iz nadbiskupske palače s. Mirjam i s. Pulherija, te s. Zorka, s. Ružica, s. Siksta i s. Maneta.

Sastanak Vijeća za Prijatelje Malog Isusa

Provincijsko Vijeće za Prijatelje Malog Isusa održalo je 22. studenoga 2013. svoj sastanak u samostanu sv. Ane u Splitu, kojem su prisustvovala zamjenica provincijske glavarice s. Eduarda Marić, pročelnica vijeća s. Dolores Brkić, te članice vijeća: s. Rebeka Batarelo, s. Eudoksija Franić i s. Terezija Pervan, i animatorica Prijatelja Malog Isusa iz Dugopolja gđa Ljubica Perišić. Dogovarali su se i pravili plan za predstojeći godišnji susret Prijatelja Malog Isusa, koji će se slijedeće godine održati u Dugopolju.

Humanitarna izložba za braću i sestre u Tanzaniji

Sestre Služavke Malog Isusa splitske Provincije i njihovi vanjski suradnici Prijatelji Malog Isusa organizirali su humanitarnu izložbu, a prihode izložbe poslat će našim misionarima u Tanzaniji, svećenicima splitsko-makarske nadbiskupije: don Anti Batareli, don Nikoli Sariću i don Draženu Klapežu, za potrebe njihovih siromašnih vjernika. Humanitarna izložba "S ljubavlju braći u Tanzaniji" otvorena je 29. studenoga 2013. u prostorijama dominikanskog samostana u Splitu. Program je počeo u crkvi sv. Dominika u Splitu s početkom u 18 sati molitvom misijske krunice, nakon koje je slavljena sveta misa, koju je predvodio nadbiskupski povjerenik za misije don Dario Ćorić. Nakon sv. mise don Dario je u dvorani na katu u dominikanskog samostana, u kojoj je postavljena humanitarna izložba, blagoslovnom molitvom zazvao Božji blagoslov na sestre i Prijatelje Malog Isusa, na predmete koje su s ljubavlju izrađivali i donijeli, od čijih prihoda će obradovati siromašne u Tanzaniji. Izložba je bila otvorena u subotu i nedjelju, 30 i 31. studenoga, u dvorani dominikanskog samostana u Splitu.

Posjeti provincijske glavarice sestrama u zajednicama i dobročiniteljima

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka Radan, od 5. do 14. rujna 2013., boravile su u Grottaferrati-Italija, gdje je provincijalka obavila vizitaciju sestrama, te razgovarala sa mons. Fabijanom Verajom, mons. Milanom Simčićem i biskupom Martinom Vidovićem.

* Provincijalka s. Anemarie posjetila je 9. rujna 2013. sestre u Sutivanu na otoku Braču.

* Dana 23. rujna 2013. provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i s. Zorka posjetile su sestre u Brelima, Metkoviću i Vrgorcu.

* Dana 29. rujna 2013. provincijalka s. Anemarie na Šinama je čestitala imendan s. Mihovili, a u samostanu u Solinu s. Miljenki, te posjetila bolesne i starije sestre.

* Dana 1. listopada 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Krilu Jesenicama i čestitale imendan s. Rebeki, te s. Tereziji u Omišu.

* Provincijalka s. Anemarie, od 15. do 18. listopada 2013., bila je u Zagrebu, gdje je sudjelovala na proširenoj sjednici Vrhovne uprave u Generalnoj kući i na zasjedanju plenarne skupštine Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica na svetom Duhu

* U novootvorenom Studentskom domu Kampus u Splitu od 18. do 20. listopada don Damir Stojić, studentski kapelan Grada Zagreba, koji je rođen i odgojen u Torontu i bio vjeroučenik naših sestara, održao je duhovnu obnovu za splitske studente, u organizaciji Nadbiskupije splitsko-makarske, Ureda za Pastoral mladih, Sveučilišta u Splitu i Studentskog centra Split. U subotu navečer, 19. listopada, u dvorani prepunoj studenatasudjelovale su na sv. misi i euharistijskom klanjanju provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i naše kandidatice.

* Dana 31. listopada. 2013. u provincijalnoj kući samostanu sv. Ane u Splitu održana je sjednica Provincijske uprave.

* Provincijalka s. Anemarie, 4. studenog 2013., posjetila je u Svećeničkom domu u Splitu don Vjekoslava Pavlinovića, kapelana u našem samostanu sv. Ane, koji je teško nastradao 13. rujna. Dok je prelazio ulicu nedaleko od Svećeničkog doma na njega je naletio motocikl i odbacio ga. Nakon bolničkog liječenja sada se oporavlja u Svećeničkom domu, gdje su domaćice naše sestre. Sve ovo vrijeme još više i jasnije vidimo koliko nam nedostaje njegova jutarnja duhovna asistencija u samostanu sv. Ane, gdje već nekoliko godina svako jutro vjerno i savjesno dolazi nam slaviti sv. misu. Molitvom pratimo njegovo ozdravljenje, a naša s. Marta mu je u svemu pri ruci. Dao Bog da se što bolje oporavi i nastavi s nama slaviti Gospodina.

* Dana 5. studenog 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Krilo Jesenicama i razgovarale o potrebi i planu obnove ovog našeg samostana.

* Dana 7. studenog 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka bile su u samostanu u Omišu, gdje je izvršena primopredaja između s. Dujme Ćubelić, koja je premještena u Sjemenište, i novoimenovane predstojnice s. Marijete Tomašević.

* Od 9. do 12. studenog 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka bile su u samostanu u Dubrovniku. Tom prigodom su posjetile i sestre u Mandaljeni,

Metkoviću, Opuzenu, a na povratku se navratile na Šine čestitati imendan s. Jozafati.

* Zamjenica provincijske glavarice s. Eduarda Marić 10. listopada 2013. posjetila je sestre na Bačvicama i čestitala imendan s. Leone, a sutradan 11. listopada ona i s. Emila posjetile su sestre u Dugopolju i Kaštel Kambelovcu, te čestitale imendan s. Martinki i s. Martini.

* Dana 13. studenog 2013. provincijalka s. Anemarie je posjetila sestre u Nadbiskupskom ordinarijatu, a sutradan je posjetila župnika župe Mejaši u Splitu don Anđelka Dukića, te sestre na Šinama, gdje je s. Lenardi produžila službu predstojnice na drugi mandat.

* Dana 16. studenog 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Cisti Velikoj i Košutama.

Pokojna rodbina

- U nezgodi na poslu smrtno je nastradao **Milan Prnjak ujak naše kandidatice Marije Žegarac.**

- U srijedu 9. listopada 2013. ispraćen je na posljednji počinak u svojoj rodnoj župi sv. Mihovila u Trilju svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije **don Ivan Dragušica**, koji je jedno vrijeme kao misionar djelovao u Kongu, te kasnije u Ruandi, gdje su bile i naše sestre. Na sprovodu u Trilju bio je i lijepi broj naših sestara. Nadbiskup Marin, pastoralni vikar don Nediljko Ante Ančić, te don Ivanov brat don Jakov u oproštajnim govorima od don Ivana posebno su zahvalili našim sestrama u Svećeničkom domu koje su don Ivana njegovale u bolesti.

- Dana 14. listopada 2013. u prometnoj nesreći u Kobiljači smrtno je stradala **Iva Grmoja majka naše s. Martine.** Sutradan su provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarda posjetile s. Martinu i njenu obitelj, te im izrazile sestrinsku sućut. Dana 16. listopada sestre iz svih naših zajednica nazočile su sprovodu pokojne Ive u Kobiljači.

- Dana 19. listopada 2013. preminula je **Mara Radan pomajka naše s. Zorke.** Više sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie sudjelovalo je na sprovodu pok. Mare u Hrvacama.

- Dana 8. studenog 2013., provincijalka s. Anemarie i nekoliko sestara bilo je na sprovodu **Ivana Skendera, šogora s. Zorke Radan.**

- Dana 31. studenog 2013. u prometnoj nesreći poginuo je **Ante Gligora rođak naše kandidatice Jelene Gligora.**

PROVINCIJA

PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA, ZAGREB

Posjeti, slavlja imendana

Sestre slavljenice koje su proslavile 50 godina u redovničkim zavjetima: s. M. Lucija Knežević, s. M. Monika Novak, s. M. Vjera Brunović i s. M. Simeona Capan 3. rujna boravile su u novoveškoj zajednici te su se pridružile sestrama iz sarajevske i splitske provincije u Vrhovnoj upravi koja je za njih organizirala susret. Sve sestre slavljenice tih su dana posjetile naše zajednice u Novoj vesi, Kraljevcu, Samoboru i svetištu u Krašiću.

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak 6. rujna, posjetila je i razgovarala s vojnim ordinarijem msgr. Jurajom Jezerincem o životu i djelovanju sestra u Vojnom ordinarijatu.

U župnoj crkvi u Krašiću 21. rujna, prigodom 100 godišnjice posvete župe, euharistijsko slavlje predslavio je msgr. Josip Mrzljak, biskup Varaždinski na kojem su sudjelovale provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Fridolina Županac i s. M. Darinka Špoljar.

Našu novovešku zajednicu na blagdan sv. Mateja 21. rujna, posjetio je nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Alessandro D'Errico. Tom prigodom predslavio je sv. Misu u samostanskoj kapeli u zajedništvu sa svojim suradnicima mons. Jean Francois Lantheaume, savjetnikom Nuncijature, p. Ivicom Hadašem, prevoditeljem i suradnikom u nuncijaturi, te vlč. Alojzijem Žlebečićem, župnikom u župi sv. Ivana Krstitelja. Okupio se veći broj sestra iz bližih zajednica. Pozdravnu riječ dobrodošlice u ime sestra izrekla je provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak prije sv. Mise, a za posjetu je zahvalila č. Majka s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe.

S. M. Jelena Burić boravila je u zajednici sestra u Marijinom domu u Vinkovcima 26. i 27. rujna i pomagala sestrama.

Zajednicu sestara kod oo. kapucina u Rijeci 4. studenog, posjetile su provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić. Tom prigodom čestitale su imendan s. M. Karolini Belak.

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, u mjesecu studenom posjetila je zajednicu sestra u Kloštru Podravskom, Pitomači, Stenjevcu i Vojnom ordinarijatu.

U samostan "Antunovac" 16. studenog, na novicijatsku praksu došla je s. M. Kristina Maslač, novakinja druge godine u pratnji magistre s. M. Marine Piljić.

Zajednicu sestara u novoj vesi na čelu s provincijalnom glavaricom s. M. Katarinom Penić-Sirak, posjetio je 19. studenog, vlč. Marko Bubalo.

Hodočašća, blagdani, duhovne obnove, slavlja

Na 282 zavjetno hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj, 7. rujna hodočastili su pješice novoveški župnik vlč. Alojzije Žlebečić sa sestrama s. M. Jelenom Burić, s. M. Petrom Marjanović, s. M. Emanuelom Pečnik i s. M. Martinom Vugrinec.

Na poziv pape Franje za mir u svijetu na post i klanjanje taj dana sudjelovale su hodočasnici i sestre u svim našim zajednicama.

Na Službi svjetla koju je predvodio uzoriti gospodin kardinal Josip Bozanić nadbiskup zagrebački, sudjelovale su sestre iz Nove vesi i Kraljevca.

Svečano euharistijsko slavlje 8. rujna, predslavio je uzoriti gospodin kardinal Josip Bozanić, na kojem je sudjelovalo više naših sestra.

Za proslavu Male Gospe u našem samostanu u "Marijinom Domu" u Vinkovcima 8. rujna, sestre i vjernici su se pripremali su se trodnevnicom, a na sam blagdan euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Marko Martić na kojem je sudjelovao veći broj Marijinih štovatelja a pridružila im se s. M. Nikoleta Koščak iz Samobora.

Svakog 25 dana u mjesecu održane su duhovne obnove u svim našim zajednicama.

U pulskoj Areni 28. rujna, na proglašenju blaženim istarskog svećenika i mučenika Miroslava Bulešića, na svečanom euharistijskom slavlju beatifikacije, koje je predvodio Papin izaslanik, prefekt Kongregacije za kauze svetih, kardinal Angelo Amato sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak, s. Marija Kiš, s. M. Nikoleta Koščak i s. M. Nada Juratovac.

Na euharistijskom slavlju okupili su se svi hrvatski biskupi i više od 670 svećenika iz domovine i inozemstva, a zbog beatifikacije je doputovalo oko 17.000 hodočasnika. Govoreći o značaju beatifikacije, kardinal Amato je istaknuo kako je ona "svetkovina mira nad ratom, bratstva nad podjelama, oprosta nad mržnjom te božanske ljubavi nad ljudskom zlobom". Amato je rekao da je Bulešić istinski junak crkve u Hrvatskoj koja je četrdesetih godina 20. st podnijela žestoki progon.

U Velikoj Gorici 6. listopada, prigodom 50.-te obljetnice postojanja Družbe sestara Kraljice svijeta u Hrvatskoj, na misnom slavlju koje je predslavio pomoćni biskup zagrebački, mons. Ivan Šaško uz vjernike na svečanosti je sudjelovala provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak.

U samostanu Kraljice sv. Krunice u Pitomači 7. listopada, proslavljen je Marijin blagdan kojemu je samostan posvećen. Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Ivica Puškadija, župnik, na kojem su sudjelovale uz domaće sestre s.

M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Ambrozija Sošek s. M. Karmen Hajdinjak, s. M. Viktorija Predragović.

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 19. listopada, održana je svečana akademija prigodom 80 godišnjice Caritasa Zgrebačke nadbiskupije. Prigodnu riječ uputio je izaslanik zagrebačkoga nadbiskupa Josipa Bozanića, pomoćni biskup Valentin Pozaić. »Siromaha ćete imati uvijek uza se, ali dok je uz nas Caritas, svjedočanstvo je da će biti i ljubavi uvijek uz nas. I da će tako kraljevstvo Božje premrežavati čovjekov život ovdje na zemlji«, naveo je biskup Pozaić uz kojega je akademiji bio i pomoćni biskup dr. Ivan Šaško. Programu su bile nazočne s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić.

Trodnevnici za blagdan naše Družbe sv. Rafaela 20. listopada, u župnoj crkvi za našu zajednicu predvodio je vlč. Alojzije Žlebečić župnik. Istaknuo je vrijednosti redovničkog života kako bi na savršeniji način nasljedovale Isusa Krista. Evanđeoski savjeti su pomoćna sredstva na tom putu nasljeđivanja koji vodi u Kraljevstvo Božje.

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak zajedno sa s. M. Jelenom Burić 23. listopada, prigodom Družbinog blagdana posjetile su sestre u Vrhovnoj upravi, Kraljevcu, Stenjevcu i Samoboru.

Na svetkovinu svetog arkandela Rafaela 24. listopada, u samostanu Antunovac, svečano euharistijsko slavlje predslavio je mladomisnik vlč. Ivan Bingula u zajedništvu sa Alojzijem Žlebečićem župnikom, fra Marinom Grbešićem i vlč. Brankom Picekom. Mladomisnik je okupljenu zajednicu potaknuo na razmišljanje o prisutnosti anđela koji nas prate i čuvaju. Pozvane smo da poput anđela Rafaela budemo lijek bližnjima blagim pogledom, srdačnim osmjehom, marnom rukom. Radosnom sestarskom zajedništvu pridružili su se mons. Josip Baloban, vlč. Stjepan Baloban, vlč. Branko Picek te sestre iz Generalne kuće, Stenjevcu, Maksimira i Vojnog ordinarijata.

U Voćinu kod sestara sarajevske provincije 24. listopada, s. M. Jelena Burić i s. M. Mirjam Dedić bile su dionice blagoslova novosagrađenog samostana sv. Rafaela. Euharistijsko slavlje i obred blagoslova predvodio je požeški biskup dr. Antun Škvorčević u nazočnosti većeg broja svećenika, vjernika i sestra SMI.

Sestre Služavke Maloga Isusa sarajevske provincije, došle su u Voćin prije 20. godina sa vjericima iz župe Letnica – Kosovo, i nastavile s njima živjeti teške ratne i poratne dane sve do danas.

Jesensko euharistijsko klanjanje u zagrebačkoj prvostolnici održano je 27. listopada, koje su animirale sestre iz Nove vesi. Na kojem su sudjelovale sestre iz naših obližnjih kuća i sestre novakinje s magistrinom s. M. Marinom Piljić.

Filozofski fakultet Družbe Isusove (FFDI) u Zagrebu proslavio je 6. studenog, Dan Fakulteta i 25. obljetnicu ustanovljenja, kada je Kongregacija za katolički odgoj pri Svetoj Stolici podigla isusovački Filozofski studij na razinu Filozofskoga fakulteta (FFDI).

Na kraju svečane akademije, istaknuta hrvatska povjesničarka dr. Agneza Szabo primila je počasni doktorat koji joj je predao provincijal Ante Tustonjić.

Na proslavi i dodjeli počasnog doktorata dr. sc. Agnezi Szabo prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Marta Vunak.

Sjednice provincijske uprave

U samostanu "Antunovac" 17. rujna i 7. studenog, održane su sjednice Provincijske uprave na kojoj su sudjelovale sve članice vijeća.

Sastanci, seminari, susreti

U Samoboru u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" 4. rujna, održan je sastanak Vijeća za ekonomska pitanja kojem su sudjelovale s. M. Jelena Burić, s. Marija Kiš i s. M. Beatis Čajko.

U Novoj vesi 14. rujna, održan je sastanak Vijeća za odgoj djece predškolske dobi pod vodstvom s. M. Beatis Čajko–pročelnice Vijeća. Gđa Zrinka Jelačić upoznala je sestre s određenim zakonskim odredbama. Nakon izlaganja sestre su podijelile iskustva vlastitog rada, donijele planove za budućnost i time bile obogaćene za daljnje djelovanje. Na sastanku je sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica i s. M. Jelena Burić.

Na sastanku ravnatelja Katoličkih vrtića grada Zagreba 19. rujna sudjelovala je s. M. Petra Marjanović.

U organizaciji Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) u franjevačkom samostanu u zagrebačkoj Dubravi 20. rujna, održani su XXIX. Redovnički dani na temu "Mistično iskustvo vjere u posvećenom životu". Na predavanjima je sudjelovao veći broj naših sestra.

U Vinkovcima u samostanu "Marijin doma" 1. listopada, održan je sastanak Vijeća za duhovnost i promicanje baštine oca Utemeljitelja. Voditeljica susreta bila je s. M. Mirjam Dedić-pročelnica Vijeća na kojem su sudjelovale s. M. Rebeka Gačić, s. M. Jasmina Kokotić i s. M. Martina Vugrinec.

U samostanu "Antunovac" 1. listopada, s. M. Katarina Penić –Sirak provincijska glavarica, susrela se s vlč. Vinkom Tomićem zbog sklapanja novog Ugovora u župi sv. Pavla ap. Retkovcu.

U Samoboru 5. listopada, održan je susret za sestre juniorke: za s. M. Martinu Vugrinec i s. M. Martu Vunak. Susret je organizirala s. Marija Kiš učiteljica sestara juniorki.

U provincijalnoj kući u Novoj vesi 8. listopada, održan je susret sestra predstojnica. Susret je započeo molitvom, nakon koje je uslijedilo predavanje pod naslovom "Obnova na osobnoj i zajedničkoj razini", koje je pripremila s. Ozana Krajačić iz zajednice Kćeri Božje Ljubavi. U popodnevnim satima uslijedila su izvješća iz života zajednice, većim radovima u zajednicama u Provinciji. Sestre su radni dio sastanka provele u konstruktivnom razgovoru i odlukama za dobro i napredak provincije i svake pojedine sestre. Na cjelodnevnom susretu je sudjelovala vrhovna poglavarica Družbe s. M. Radoslava Radek.

U Novoj vesi 12. listopada, održan je susret animatora PMI. Izlaganje je pripremila s. Marija Kiš o uzorima vjere. Praktični dio nastavljen je u župi Presvetog Trojstva u Krašiću gdje su bili domaćini vlč. Dragutin Kučan župnik, s. M. Mirjam Dedić i s. M. Simeona Capan.

Plenarna, 45. po redu skupština Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica održana je 16 i 17. listopada, svoje zasjedanje u samostanu franjevac konventualaca na Svetom Duhu u Zagrebu. U radu skupštine sudjelovala je s. M. Katarina Penić-Sirak. Tema skupštine bila je "Hrvatska u EU: novi izazovi i mogućnosti za našu Crkvu i redovništvo".

U Samobora u samostanu sv. Ivana Krstitelja 19. listopada, održan je susret za duhovna zvanja na temu *Hod u svjetlu vjere*. Na susretu je sudjelovale dvadesetpetoro djece iz Samobora, Svete Nedjelje, Domaslovca, Stenjeveca i Pitomače. Susret su animirale s. M. Karmen Hajdinjak, s. M. Ana Čajko-Šešerko i s. M. Marta Vunak, članice provincijskog vijeća za apostolat zvanja i PMI.

U župi sv. Arkandela Mihaela u Sračincu na poziv vlč. Siniše Dudašeka župnika, 26. listopada, održan je susret za 22 djevojke. Susret su animirale s. M. Valerija Sakač i s. M. Viktorija Predragović.

U samostanu "Antunovac" u Zagrebu 9. studenog, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak animirale su duhovnu obnovu za osnovnoškolke, od petog do osmog razreda. Okupile su se djevojke iz Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravskih Sesveta i Zagreba. Skupina je brojila četrdeset i pet sudionica.

U danu su se izmjenjivali molitva, meditacije, razgovor, pjesma, igra. Sudionice su imale priliku iz bližega upoznati apostolat sestara Služavki Maloga Isusa, te upoznati se s likom sluge Božjega Josipa Stadlera, uzora vjere i našeg utemeljitelja.

Euharistijsko slavlje predslavio je fra Petar Cvekan, OFM i podijelio sakrament pomirenja.

Na Knežiji 11. studenog, don Danka Litrića misionara, posjetile su i uručile sredstva prikupljena na prodajnoj misijskoj izložbi, s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica i s. M. Emanuela Pečnik.

U samostanu "Antunovac" održan je susret Vijeće za odgoj, na kojemu je predsjedala s. Marija Kiš –pročelnica, a sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Mirjam Dedić i s. M. Petra Marjanović.

U Zagrebu u Deželićevoj ulici 14. studenog, na permanentnom susretu za odgojitelje u organizaciji HKVRPP sudjelovala je s. Marija Kiš, učiteljica juniorki.

Misijska djelatnost

U samostanu "Antunovac" 18. listopada, otvorena je prodajna misijska izložba pod geslom *Imaj srce za Gahangu* koje su organizirale sestre s vanjskim suradnicima Prijateljima Maloga Isusa uz svjetski misijski dan. Euharistijsko slavlje i otvorenje izložbe imao je don Danko Litrić misionar.

Misijsku izložbu posjetili su vjernici iz župe, sugrađani, te grupa mladih iz Retkovca sa svojim vjeroučiteljima i PMI iz Kloštra Podravskog sa s. M. Viktorijom Predragović.

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu, 15. i 16. studenog, održana je Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri u predškolskim ustanovama, na temu "Vjerodostojnost odgojitelja u vjeri u odgojno-obrazovnom procesu". Pedagošku radionicu na temu "Marija – Majka i odgojiteljica", održale su naše sestre iz vrtića Cvjetnjak. Na predavanju i radionicama su sudjelovale sestre koje rade u vrtićima u Zagrebu, Vinkovcima i Samoboru.

U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi 17. studenog, održan je susret Vijeća za zvanja i PMI pod vodstvom s. M. Emanuele Pečnik –pročelnice.

Sprovodi

U Visokom kraj Novog Marofa 14. rujna, na posljednjem ispraćaju + Jelici Klimpak baki s. M. Emanuele Pečnik prisustvovala su s. M. Emanuela, s. M. Jelena Burić i s. M. Marta Vunak.

Na Kraljevcu u samostanu Betlehem 1. listopada, umrla je s. M. Bonfilija Radelja.

Na stenjevečkom groblju 2. listopada, na sprovodu +Ćirililu Sakaču, ocu naše s. M. Valerije Sakač prisustvovao je veći broj sestara i župljana iz župe Pitoča sa župnikom vlč. Ivicom Puškadija.

Na stenjevečkom groblju 4. listopada, na vječni počinak ispratili smo našu + s. M. Bonfilija Radelja. Obred sprovoda vodio je uz asistenciju vlč Branka Piceka i stenjevečkog župnika vlč. Vjekoslava Meštrića vlč. Josip Radelja. Od

pokojne sestre oprostila se u ime sestara s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarič. Na sprovodu su sudjelovale sestre iz Kraljevca i okolice te rodbina.

Na Cerničkom groblju 6. listopada, pokopan je +Branko Terzić, djed naše s. M. Rebeke Gačić. Uz sestre iz Vinkovaca na sprovodu su bile s. M. Jelena Burić, s. M. Veronika Smolek i s. M. Marta Vunak.

Na Kraljevcu u samostanu Betlehem 25. listopada, okrijepljena svetim sakramentima preminula je naša s. M. Kerubina Županac.

Na gradskom groblju u Čakovcu 25. listopada, sahranjen je +Ivica Radek brat naše č. Majke s. M. Radoslave Radek. Na ispraćaju pokojnika na vječni počinak nazočio je veći broj naših sestara iz Nove vesi, Kraljevca, Vojnog ordinarijata i Stenjeva.

Na stenjevečkom gradskom groblju 28. listopada, na posljednji počinak ispratili smo +s. M. Kerubinu Županac. Sprovodne obrede i sv. misu vodio je vlč. Josip Radelja koji se od nje oprostio naglasivši njenu malenost i predanost Božjoj volji. Prigodnim riječima od s. M. Kerubine oprostila se s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarič i gđa Justa iz župe Podravske Sesvete.

Na samoborskom groblju 2. studenog, tradicionalno pred arkadom naše grobnice misno slavlje predvodio je vlč. župnik Davor Štuljan. Uz vjernike i sestre iz samoborskog samostana "Sv. Ivana Krstitelja", sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarič, s. M. Jelena Burić i s. M. Nada Juratovac.

Pastoral bolesnih

U Zagrebu, u Kliničkom bolničkom centru Rebro 20. rujna, operirana je s. M. Antonija Bajzek.

PROVINCIIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE, SARAJEVO

Molitveno bdijenje za mir u Siriji

Na poziv pape Franje, koji je pozvao Crkvu po cijelome svijetu na molitveno bdijenje za mir u Siriji i čitavome svijetu, okupila se naša redovnička zajednica 8. rujna 2013. u 11 sati u samostanskoj kapelici s djecom Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Podnevno bdijenje predvodila je provincijska glava-

rica – s. M. Admirata Lučić – koja je na prikladan način nastojala predočiti djeci i sestrama trostruku nakanu našega bdijenja. Naime, naša je zajednica danas na poseban način molila za mir u Siriji i cijelome svijetu, druga nakana je bila za skoro proglašenje blaženim našega oca Utemeljitelja, a treća nakana jeste čestitati rođendan našoj Nebeskoj Majci Mariji. Pri molitvi za svaku od ovih nakana djeca su simbolično zapalila svijeću.

Na proslavi 1700. obljetnice Milanskoga edikta

U ranim jutarnjim satima 21. rujna 2013. godine krenule su prema Nišu devet naših sestara – na čelu sa provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić. Povod njihova hodočašća bio je sudjelovanje na svečanome misnome slavlju u povodu 1700. obljetnice Milanskoga edikta. Sveta misa slavljena je na stadionu Čair u Nišu, a predslavio ju je posebni izaslanik pape Franje – kardinal Angelo Scola – milanski nadbiskup metropolit. S njime su u koncelecijaciji bila još dvojica kardinala, 26 biskupa, te velik broj svećenika. Radujemo se da je po našim sestrama bila nazočna cijela naša provincija.

Časna Majka u službenom posjetu Sarajevu

Od 23. do 29. rujna 2013. godine Vrhovna glavarica Družbe – s. M. Radoslava Radek – u pratnji tajnice – s. M. Ane Marije Kesten – boravila je u službenom posjetu zajednicama sarajevske provincije koje djeluju u Sarajevu. Časna majka se susrela sa svakom sestrom, s apostolatom svake zajednice, kao i s osobama s kojima i za koje sestre rade. Neka dobri Bog blagoslovi ove zajedničke trenutke!

U Vitezu proslavljen zaštitnik Centra sv. Rafael

Na blagdan sv. Mihaela, Gabriela i Rafaela arkandela, 29. rujna 2013. godine, u Obiteljskom centru za osobe s poteškoćama u razvoju u Vitezu svečano je proslavljen sv. Rafael, zaštitnik Centra. Svečano misno slavlje predslavio je fra Ivana Kasala. Misnome slavlju i svečanosti nazočila je vrhovna glavarica Družbe – s. M. Radoslava Radek, provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, zamjenica provincijske glavarice – s. M. Anđa Vranješ, tajnica Vrhovne uprave – s. M. Ana Marija Kesten, te nekoliko sestara iz Sarajeva, Gromiljaka i Viteza. Djeca našega vrtića „Sunce“ izvela su prigodni program što ga je osmislila s. M. Danica Bilić i odgojiteljice Vrtića.

U Doboju proslavljen patron samostana

Spomendan sv. Male Terezije, 1. listopada 2013. godine, i ove godine je svečano proslavljen u Doboju. Sv. Mala Terezija je zaštitnica toga samostana. U sklopu patrona zajednice upriličena je duhovna obnova na temu „Moja duša i moja vjera“. Voditeljica duhovne obnove bila je naša s. Ljilja Marinčić. Na duhovnoj je obnovi sudjelovalo šesnaest sestara iz naših zajednica: Doboju,

Čardak, Vitez i Sarajevo, na čelu s provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić i njezinom zamjenicom – s. M. Anđom Vranješ.

Duhovna obnova u provinciji

Tijekom Marijina mjeseca listopada 2013. održano je pet turnusa duhovne obnove u sarajevskoj provinciji: 1. listopada 2013. u Doboju, 19. listopada 2013. u Mostaru, 21. listopada 2013. u Vitezu, 25. listopada 2013. u Voćinu i 29. listopada 2013. u samostanu *Egipat*. Tema duhovne obnove bila je „Moja duša i moja vjera“, a voditeljica je bila s. M. Ljilja Marinčić.

Djeca SDDE-a sudjelovala na XIV. susretu dječjih domova u Bihaću

U ranim jutarnjim satima 5. listopada 2013. krenuli su Anđa Vraneš, s. Ana Uložnik i nekoliko djece iz Stadlerova dječjega doma *Egipat* prema Bihaću na XIV. susret dječjih domova Bosne i Hercegovine. Na tom susretu nastupila su naša djeca iz SDDE-a i predstavila naš dom. Nakon susreta sestre su s djecom nastavile put prema Zagrebu, gdje su posjetili vrhovnu glavaricu Družbe – s. M. Radoslavu Radek, te s. Anu Mariju Kesten i sestre u generalnoj kući. Nakon toga posjetili su naše novakinje na Kraljevcu i obitelj Tvrtka i Ljube Barnjak – sestre naše provincijske glavarice s. Admirate Lučić – koji su ih ugstili u svom domu u Dugome Selu. U večernjim satima 6. listopada 2013. sestre i djeca su se vratili u svoj dom u Sarajevu.

Dani kruha u vrtiću „Srce“

U ponedjeljak 7. listopada 2013. godine u našem vrtiću „Srce“ svečano je proslavljen Dan kruha. Tom prigodom upriličeno je misno slavlje, koje je predslavio preč. Ilija Orkić – kancelar Vrhbosanske nadbiskupije – koji je na djeci razumljiv način progovorio o potrebi i važnosti zahvalnosti. Zanimljivo je bilo vidjeti djecu s kolikom pozornošću prate riječi koje im je govorio preč. Orkić. Nakon misnoga slavlja, tijekom kojega su pjevala djeca vrtića „Srce“, nastavljeno je druženje u dvorani samostana.

Hodočašće u Mariju Bistricu

Dvije sestre iz samostana *Egipat* (s. Anica Matošević i s. Finka Brajković), te dvije sestre iz samostana *sv. Male Terezije* u Doboju (s. Tatjana Batista i s. Anita Rajić) sudjelovale su na osmom hodočašću vjernika Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije u Mariju Bistricu. Hodočašće se odvijalo 12. listopada 2013. pod geslom „Sve obnoviti u Kristu“. Hodočasteći u svetište u Mariju Bistricu prisjetile su se da je tim putem hodio i hodočastio naš Utemeljitelj – sluga Božji nadbiskup Stadler. Sestre su hodočastile s ostalim vjernicima iz Sarajeva i Doboja.

Posjet župi Dobretići

U jutarnjim satima 13. listopada 2013. krenule su prema župi Dobretići, rodnoj župi naše s. M. Mande Pršlja, naša s. M. Anđa Vranješ, s. M. Manda

Pršlja, te s. M. Lucija Blažević s kandidaticama da bi sudjelovale na misnome slavlju, tijekom kojega su svirale i pjevale, te dale svjedočanstvo o svo-
me pozivu. Nakon misnog slavlja i druženja s mladima pošle su kod obitelji
naše s. Mande, koja im je pripremila tjelesnu okrjepu.

Provincijska glavarica posjetila biskupiju Željezno

Provincijska glavarica – s. Admirata Lučić – u pratnji zamjenice s. Anđe
Vranješ i savjetnice s. Rudolfe Paradžik posjetile su u utorak 15. listopada
2013. godine biskupiju Željezno. Tom su se prigodom susrele s mons. dr.
Egidijem Živkovićem, biskupom Željeznoga u Gradišću u Austriji.

U samostanu „Egipat“ skuhan „misijski ručak“

S cijelom Crkvom slavile smo 20. listopada 2013. godine Misijsku nedjelju –
svjetski dan misija. Zajednica iz samostana *Egipat* toga je dana, kao i svake
nedjelje, sudjelovala na misnome slavlju u sarajevskoj prvostolnici. Za nas,
koje djelujemo u Sarajevu, posebna je radost moliti na Utemeljiteljevu gro-
bu. Uz to je zajednica iz samostana *Egipat* tog dana pripremila „misijski
ručak“ koji je, nakon misnoga slavlja, bio poslužen u prostorijama katedral-
noga župnoga ureda. Organizator ovoga humanitarnoga pothvata bio je
katedralni župnik preč. Pavo Šekerija, koji nas je pozvao da mu, kao i prošle
godine, iziđemo u susret kuhanjem „misijskog ručka“. Radujemo se da je
naša zajednica dala svoj doprinos i ovoj misijskoj akciji.

Devetnica uoči svetkovine sv. Rafaela

Kao i proteklih godina, 15. listopada 2013. godine započele smo u svim za-
jednicama Provincije Devetnicu uoči svetkovine sv. Rafaela – zaštitnika
naše Družbe. Sarajevska Provincija već nekoliko godina priprema Devetni-
cu uoči svetkovine sv. Rafaela. Za tu prigodu sestre svake godine priprema-
ju razmatranja o temama svojstvenim našoj Družbi. Ove godine pripremlje-
na su razmatranja o Utemeljiteljevim izrekama o Djetetu Isusu. Tako je
ovogodišnja devetnica nosila naslov „Otajstvo Utjelovljenja – izvor i nadah-
nuće Stadlerove djelatnosti“. Zadnja tri dana devetnice imale smo zajedno s
vjernicima župe Katedrala, tako da im je to bila trodnevica. Trodnevnicu u
sarajevskoj prvostolnici započinjali smo u 17:15, da bi u 18 sati slijedilo
misno slavlje. Uz vjernike katedralne župi trodnevnicu su nazočile sestre
sarajevskih zajednica, te kandidatice i djeca SDDE-a koji su se uključili u
molitvu trodnevnicu.

Blagoslovljen novi samostan u Voćinu

Na svetkovinu sv. Rafaela, zaštitnika Družbe, 24. listopada 2013. bilo je
posebno svečano u Voćinu, u kojemu je požeški biskup – mons. dr. Antun
Škvorčević blagoslovio naš novoizgrađeni samostan. U samostanskoj je
kapelici u 11 sati započeo obred blagoslova samostana i misno slavlje što ga
je predslavio požeški biskup – uz koncelebraciju desetak svećenika. Ovom

slavlju nazočilo je 27 sestara naše Družbe, na čelu s vrhovnom glavaricom – s. M. Radoslavom Radek, provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić, te vrhovnim i provincijskim savjetnicama.

U Sarajevu proslavljen 123. rođendan Družbe

Na svetkovinu sv. Rafaela 24. listopada 2013. bilo je svečano i u Sarajevu. Misno slavlje u kapelici samostana *Egipat* predslavio je preč. Ilija Orkić – kancelar Vrhbosanske nadbiskupije. Svetoj misi i slavlju osnutka naše Družbe sudjelovale su i naše sestre iz zajednice Vrhbosanske nadbiskupije i Apostolske nuncijature. Nakon misnoga slavlja uslijedio je zajednički ručak, tijekom kojega su djeca iz SDDE-a izvela kratki program, te su svima nazočnima podijelila narukvice s ispisanim imenom svake dotične osobe.

Sestre hodočastile na Bobovac

U okviru XII. molitvenoga dana za Domovinu i X. hodočašća Oružanih i redarstvenih snaga BiH upriličeno je (26. listopada 2013. Godine) hodočašće i misno slavlje na Bobovcu, nedaleko od Kraljeve Sutjeske. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko Puljić – u zajedništvu s vojnim biskupom u BiH – mons. dr. Tomom Vukšićem i oko 50 svećenika. Ovom hodočašću i molitvi za Domovinu i ove godine pridružile su se sestre iz samostana *Egipat*.

s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik primile misijski križ

U nedjelju 27. listopada 2013. godine u sarajevskoj su prvostolnici, pod svetom misom u 10:30 sati, primile misijski križ dvije sestre naše provincije: s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je zlatomisnik – mons. dr. Mato Zovkić, uz koncelebraciju vojnoga ordinarija u BiH – mons. dr. Tome Vukšića, koji je uputio prigodnu riječ i predao sestrama misijski križ. Uz vojnoga ordinarija u BiH koncelebrirali su nacionalni ravnatelj PMD-a BiH don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj RH – vlč. Antun Štefan, generalni tajnik BK BiH – mons. Ivo Tomašević, don Pavo Šekerija – dijecezanski ravnatelj PMD-a, vlč. Josip Tadić – ravnatelj PMD pri vojnom ordinarijatu u BiH i još dvanaest svećenika. Nakon evanđelja nacionalni ravnatelj PMD BiH – don Ivan Štironja – predstavio je Republiku Haiti, u koju odlaze naše sestre misionarke, da bi se potom obratio misionarkama zahvalivši njima i zajednici, te dodao: „Želimo vam da budete misionarke koje, prema riječima vašega utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera – imate prema Bogu srce djetinje, prema bližnjemu srce materinje, prema sebi srce sudačko.“ Nakon pozdravne riječi don Ivana Štironje vojni je ordinarij uputio vjernicima svoju pastirsku riječ, a potom je uslijedila predaja misijskoga križa s. Liberiji i s. Ani. Nakon misnog slavlja nastavljeno je slavlje u samostanu *Egipat*.

U vrtiću „Srce“ proslavljeno Martinje

U popodnevnim satima 11. studenoga 2013. godine u našem vrtiću „Srce“ proslavljeno je Martinje. Budući da je toga dana padala kiše, djeca su uredila svoje laterne i krenula prema samostanskoj dvorani. Tu su otpjevala nekoliko pjesama i tako razveselila svoje roditelje i sve nas sestre. Nakon toga smo se svi počastili kiflama u obliku patke, odrasli kuhanim vinom, a djeca čajem.

Sestre pohodile župu Domanoviće

U nedjelju 17 studenoga 2013. godine krenule su prema Hercegovini, župi Domanovići, s. M. Lucija Blažević i kandidatice Valentina Šunjić i Nikolina Džavić, zajedno sa s. Danicom Bilić i s. Ružicom Ivić. Svoj pohod župi započele su duboko vjerujući da će Bog posijati sjeme zvanja u srcima mladih župe Domanovići. U župi ih je srdačno dočekaio župnik – don Ivan Bebek – zajedno sa župnom zajednicom, u kojoj se vidjelo da djeluje ozračje Božje ljubavi. Kandidatice su, kao što je to uobičajeno pri ovakvim posjetima, dale svjedočanstvo o svome pozivu, a s. Lucija je predstavila našu Družbu i oca Utemeljitelja. Poseban naglasak stavila je na karizmu Družbe: služenje kroz duhovnost malenosti, te da u svakom ljudskom biću gledamo dijete – maloga Isusa. Nakon svete mise uslijedilo je druženje s djevojkama, kada su o svome zvanju progovorile s. Danica i s. Ružica. Na kraju je s. Lucija napomenula da sve djevojke koje razmišljaju o redovničkom pozivu mogu doći u kandidaturu i provesti vikend s kandidaticama. Neka dobri Bog blagoslovi ovaj pohod!

Održan Humanitarni koncert i prodajna izložba za SDDE

Devetu godinu zaredom Stadlerov dječji dom *Egipat* i Hrvatsko kulturno društvo *Napredak* organizirali su u večernjim satima ovoga dana, u dvorani Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra u sarajevskom naselju Kovačići, humanitarni koncert i prodajnu izložbu za djecu našega doma – pod geslom „Izvor radosti“. Koncert je održan 26. studenoga 2013. godine. Pokrovitelj koncerta bilo je Narodno pozorište, na čelu s direktorom mr. Darijom Vučićem, a domaćini su i ove godine bili franjevci – na čelu s provincijalom Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovrom Gavranom. I ovoga puta na radosnom događaju, kojemu je u središtu bilo dijete, okupili su se brojni gosti ne samo Sarajeva nego i iz raznih dijelova Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Voditeljica programa g. Anita Treščec, diplomirani teolog i magistar društvenih komunikacija, pozdravila je sve nazočne koji su svojim dolaskom na „Izvor radosti“ pokazali ljubav prema djeci Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Ovom događaju nazočili su brojni gosti, predstavnici crkvenih struktura – na čelu s pomoćnim biskupom vrhbosanskim – mons. dr. Perom Sudarom, savjetnikom Apostolske nuncijature u BiH – mons. Josephom Puthenpurayila Antonya, generalnim vikarom Vrhbosanske nad-

biskupije – mons. mr. Lukom Tunjićem, kanonicima Stolnog kaptola vrhbosanskoga, rektorom Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa – preč. Markom Zubakom, ravnateljem Katoličkoga školskoga centra „Sv. Josip“ – vlč. mr. Ivicom Mršom, ravnateljem Nadbiskupijskog centra za mlade „Ivan Pavao II.“ – vlč. dr. Šimom Maršićem, generalnim tajnikom BK BiH – mons. Ivom Tomaševićem i brojnim drugim svećenicima te provincijskom predstojnicom Školskih sestara franjevkki *Krista Kralja* – s. Ivankom Mihaljević – i mnogim drugim sestrama raznih družbi te sestrama naše provincije koje su za ovu prigodu došle iz svih mjesta u kojima djeluje naša Provincija. . Ovom događaju nazočili su mnogi društveno-politički predstavnici i diplomatski djelatnici – na čelu s veleposlanikom Republike Hrvatske u BiH – g. Ivanom Del Vecchioniom, te brojni predstavnici znanstvenoga i kulturnog života, među kojima je bio velik broj predsjednika podružnica HKD Napredak, kao i medijski djelatnici. Sve je odisalo radošću. Tome su uvelike doprinijeli izvođači humanitarnoga koncerta, a nadasve djeca iz našega doma, koja su razveselila nazočne svojim plesom i pjesmom. Sve je bilo lijepo uređeno: pozornica na kojoj se nastupalo, pozadina s natpisom „Izvor radosti“, te stolovi prodajne izložbe na kojima se doista nalazilo za svakog ponešto. Bogu hvala i slava za ovaj milosni događaj!

U Gromiljaku održana misijska izložba

U subotu 30. studenoga 2013. godine u *Kući Navještenja* na Gromiljaku otvorena je misijska izložba pod geslom "Tebi dar od mene". Izložbu je otvorio don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH, a nazočne je pozdravila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić. Ovo je petnaesta misijska izložba koju u *Kući Navještenja* na Gromiljaku organiziraju sestre i Prijatelji Maloga Isusa. Sve prihode ovogodišnje izložbe sestre posvećuju sirotištu „Kardinal Stepinac“ na Haitiju, u glavnome gradu Port-au-Princeu, kamo početkom iduće godine odlaze u misije naše dvije sestre: s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik. Izložba je ostala otvorena do 4. prosinca 2013. godine.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Iz života Crkve	3
▪ Poruke Vrhovne glavarice	8
▪ Božićne čestitke provincijskih glavarica	15
▪ Utemeljiteljeve stranice	19
▪ Na izvoru duhovnosti	21
▪ Iz duhovne riznice	25
▪ Duhovna obnova u Družbi	27
▪ Sestrinsko zajedništvo	35
▪ Karizmatско poslanje	65
▪ Odjeci duše	83
▪ Svjedočanstvo vjere	96
▪ Pokojne sestre	106
▪ Pokojna rodbina	109
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	112
▪ Vijesti od broja do broja	118
▪ Sadržaj	148